

Revista

PROFEDU

NR. 18
IUNIE 2022
www.profedu.ro

REVISTA PROFEDU

Nr. 18/IUNIE 2022

COORDONATORI:

 Anușa Sorescu
 Carmen-Olimpia Gafton-Guga

REDACTOR:

 Anușa Sorescu

FURNIZOR: ASOCIAȚIA PROFEDU

Email: www.profedu.ro
 office@profedu.ro
 anusa_sorescu2008@yahoo.com

REPERE PEDAGOGICE:

- Revista PROFEDU a fost înregistrată la Biblioteca Națională a României, a primit codul unic de identificare ISSN-2559 – 6950 și se supune prevederilor Legii Depozitului Legal –Legea 111/1995.

CUPRINS

CUPRINS	3
PROLOG	4
I. ARTICOLE ORIGINALE	5
1. Prof. Păun Mihaela, <i>ALTERNATIVELE EDUCAȚIONALE</i>	5
2. Bibliotecar/documentarist Crăciun Mariana, <i>SUFLETUL ELEVULUI STĂ ÎN INIMA PROFESORULUI</i>	6
3. Prof. Drăgoi Luminița Mihaela, <i>RESURSE UMANE ÎN MANAGEMENTUL EDUCAȚIONAL</i>	8
4. Prof. înv. primar Irimia Anca, <i>DEZVOLTAREA EMOȚIONALĂ A COPIILOR</i>	11
5. Prof. Radu Ovidiu-Marian, <i>BENEFICIILE ÎNOTULUI</i>	13
6. Bălilescu Raluca-Ilinca, <i>ABANDONUL ȘCOLAR ÎN CONTEXTUL PANDEMIEI ȘI EFECTELE ASUPRA SECURITĂȚII NAȚIONALE</i>	15
7. Prof. Dănilă Gabriela-Cristina, <i>METODE INTERACTIVE DE PREDARE - ÎNVĂȚARE A LIMBII FRANCEZE ÎN INVĂȚĂMÂNTUL LICEAL</i>	22
8. Prof. Radu Ovidiu-Marian, <i>IDEI, PRACTICI DE REDUCERE A CONSUMULUI DE ENERGIE</i>	23
9. Prof. înv. preșc. Alupoaei Lăcrămioara, <i>REFERAT – CERC PEDAGOGIC - PARTENERIATE EDUCAȚIONALE INTERJUDEȚENE, NAȚIONALE – ÎMPĂRTĂȘIREA BUNELOR PRACTICI</i>	26
10. Prof. Petcu Lavinia, <i>INTRODUCTION IN THE INTERCULTURAL DIMENSION</i>	27
11. Prof. Radu-Alexie Cristina, <i>ALBERT CAMUS - STUDIU</i>	29
12. Profesor Enache Bogdan – Costin, <i>IMPORTANȚA JOCULUI DE ȘAH</i>	31
13. Prof. Păun Mihaela, <i>STAREA DE BINE EMOTIONALA</i>	32
14. Prof. Petcu Lavinia, <i>TEACHING COMMUNICATIVE SKILLS TO MILITARY STUDENTS</i>	34
15. Prof. înv. primar Irimia Anca, <i>STUDIU PRIVIND EFECTELE NEGATIVE ALE CALCULATORULUI ASUPRA COPIILOR</i>	36
16. Prof. Radu-Alexie Cristina, <i>LA CINEMATOGRAPHIE. ŒUVRES LITTÉRAIRES FRANÇAISES PORTÉES À L'ÉCRAN. ÉTUDE</i>	38
17. Prof. Radu Ovidiu-Marian, <i>ROLUL FOTBALULUI ÎN SISTEMUL EDUCAȚIONAL</i>	40
18. Prof. Sarca Violeta, <i>HĂRȚILE CONCEPTUALE APLICATE ÎN CADRUL ORELOR DE BIOLOGIE</i>	41
19. Prof. Serea Veronica Lulu Viorica, <i>INTEGRAREA ELEVILOR CU DIZABILITĂȚI sau/ și CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE</i> ...	45
20. Prof. înv. primar Coman Luminița, <i>EFECTELE POZITIVE ALE UTILIZĂRII MEMORIZĂRII LA CLASELE PRIMARE</i>	47
21. Profesor Enache Bogdan – Costin, <i>JOCUL DE MIȘCARE MIJLOC DE REALIZARE A OBIECTIVELOR ȘI CONȚINUTURILOR EDUCAȚIEI FIZICE SPORTIVE</i>	50
II. VOCAȚIE ȘI MISIUNE	54
22. Prof. Păun Mihaela, <i>PROIECT DIDACTIC</i>	54
23. Prof. înv. preșc. Alupoaei Lăcrămioara, <i>PROIECT EDUCAȚIONAL „CÂNTEC, JOC ȘI VOIE BUNĂ”</i>	57
24. Prof. Drăgoi Luminița Mihaela, <i>STUDIU DE CAZ</i>	58
25. Prof. Dănilă Gabriela-Cristina, <i>SCÉNARIO PÉDAGOGIQUE EXPLOITANT UN CÉDÉROM GRAND PUBLIC: UNE VISITE VIRTUELLE EN FRANCE</i>	61
26. Prof. înv. preșc. Alupoaei Lăcrămioara, <i>PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ</i>	63
27. Prof. Drăgoi Luminița Mihaela, <i>EDUCAȚIE ONLINE LA NIVEL PREȘCOLAR</i>	65
28. Profesor Enache Bogdan – Costin, <i>PLAN DE ACTIVITĂȚI PENTRU COMBATerea BULLIYNGULUI</i>	67
29. Prof. înv. preșcolar Bogdan Adela-Diana, <i>PROGRAMA OPȚIONAL</i>	70
30. Prof. înv. preșc. Velincov Maria Mirabela, <i>PROIECT EDUCAȚIONAL PENTRU FORMAREA CONDUITEI MORAL-CIVICE „ÎNVĂȚĂM ȘI DĂRUIM”</i>	75

PROLOG

Revista PROFEDU este o publicație trimestrială, fiecare număr având drept obiectiv punerea la dispoziția cititorilor de materiale dintre cele mai interesante și mai competent realizate.

Ne dorim ca Revista PROFEDU să ilustreze și să reprezinte activitatea educativă, științifică a Sistemului de Învățământ preuniversitar din România. Revista va primi în paginile ei aspecte variate ale problematicii educației precum: proiecte educaționale, parteneriate, lecții demonstrative, articole și studii de specialitate, eseuri, creații etc., conform rubricilor Revistei.

Articolele publicate în cele patru numere anuale ale Revistei contează și pentru promovarea pe posturile didactice sau pentru evaluările periodice efectuate în cadrul instituțiilor de învățământ, participanții devenind, astfel, autori de articol cu ISSN.

Mai întâi, Redacția mulțumește tuturor profesorilor care au ne-au venit în întâmpinare și ne-au trimis materiale, ajutându-ne, astfel, să înfaptuim primul număr al Revistei PROFEDU.

Învățământul românesc, mai ales în momentul de față, este chemat la oferirea de exemple pertinente, modele de bune practici, mentorat etc. Printr-un efort comun, împărțășind din cunoștințele, înțelepciunea și experiența noastră, putem așeza „o cărămidă” la temelia educației. Revista este structurată pe patru secțiuni, astfel:

1. **Prolog.** Privește un cuvânt al Redacției care deschide fiecare număr al Revistei, făcând o prezentare a conținutului numărului respectiv, dar și un comentariu al uneia sau mai multor teme dezbătute în cadrul acesteia.

2. **Articole originale.** Este rubrica Revistei, în care sunt publicate, inclusiv în limbă străină (engleză, franceză, italiană etc.) articole originale, inedite redactate de cadrele didactice.

3. **Vocație și misiune.** Rubrica este destinată cadrelor didactice care prezintă materiale utile în activitatea de zi cu zi a profesorului la catedră. Aceasta reprezintă un segment important carierei didactice, iar materialele publicate în această secțiune se doresc a fi un sprijin și o sursă de informare utilă pentru cadrele didactice.

4. **Eveniment didactic.** Include prezentarea unor evenimente didactice, care privesc învățământul preuniversitar, dar și din viața școlii în general, în memoriam/in onoare unor personalități culturale ce au avut o contribuție la evoluția învățământului românesc.

I. ARTICOLE ORIGINALE**ALTERNATIVELE EDUCAȚIONALE****Prof. Păun Mihaela****Grădinița Nr. 236 București**

Alternativele educaționale reprezintă variante de organizare a activităților care propun soluții de modificare a anumitor aspecte legate de formele tradiționale de organizare a activităților educative. Se cunoaște faptul că acestea promovează serie de dimensiuni ce dezvoltă grija față de copil, având în vedere dezvoltarea sa armonioasă și echilibrată, promovează acele teorii și principii pedagogice care pleacă de la nevoile acestuia. Lui nu i se impune nimic din afară, ci învață acționând din propria sa experiență. Se vizează respectarea copilului, valorificarea ritmului său de dezvoltare, a sensibilității, a autonomiei și înclinațiile sale naturale. Pe baza unor metode non-directive, se pune accent pe meditație, reflecție, pe o pedagogie centrată pe personalitatea celor educați și mai puțin pe considerente teoretice.

Alternativele educaționale, deși privite cu reticență, au ajuns astăzi a fi apreciate de cei implicați în actul educațional. Prima școală care a propus o alternativă sistemului educațional clasic a fost Școala Waldorf. Învățământul românesc trebuie să formeze și să dezvolte competențele-cheie ale unei persoane responsabile, cu inițiativă și dovedind spirit civic, capabilă de performanță într-un mediu competitiv, caracterizat de o dinamică și transformări profunde generate de formarea noului mediu. Cadrul didactic își poate centra atenția în mod diferit asupra activităților de învățare și practicilor, metodelor, strategiilor pe care le utilizează. Diversitatea situațiilor concrete face posibilă și necesară o varietate de soluții didactice. Echilibrul dintre diferitele abordări și soluții trebuie să fie rezultatul proiectării didactice personale și al cooperării cu elevii fiecărei clase în parte. Aspectele ce ar trebui preluate mai mult în învățământul tradițional sunt artele, lucrul manual, artizanatul etc. Ar trebui să ocupe un loc mai important în curriculum, deoarece oferă elevilor contact cu diverse materii și nenumărate activități de bază ale omului, o legătură mai strânsă cu părinții elevilor, implicarea acestora în toate activitățile pe care le desfășoară copiii sau în cele ale școlii. Luarea în considerare a efortului real pe care elevul l-a făcut pentru a atinge un anumit rezultat, nu numai îndeplinirea sau neîndeplinirea unor teme, conceperea programei între un spirit creativ în funcție de nevoile copilului duce la abordarea individualizată elevilor clasei. Copilul trebuie să simtă plăcere în a învăța în mod spontan.

Educatorul este ghidul, nu sursa tuturor învățăturilor. Dorința interioară, naturală de a învăța a copilului îl va ghida în această direcție. Copiii au mare nevoie de disciplină pozitivă. Clasele trebuie să încurajeze independenta, autodisciplina și dezvoltarea trăsăturilor pozitive de caracter. Mediul este pregătit cu grijă pentru a permite copilului să lucreze cât mai independent posibil, iar educația tradițională reprezintă elementul static, pe când educație alternativă reprezintă elementul dinamic.

Așadar, școala trebuie să recunoască și să reacționeze la diversele cerințe ale elevilor, asigurând astfel o educație de calitate pentru toți prin programe de învățământ adecvate, organizare eficientă, strategii didactice potrivite. Fiecare dintre aceste tipuri educaționale merită o mai mare atenție, însă societatea românească se află în stadiul în care se obișnuiește și învață să accepte astfel de concepte, dar până la asimilarea lor deplină observăm că este nevoie de timp. Dintre toate sistemele de învățământ, pedagogiile alternative sunt, probabil cele mai diferite. Iar acesta poate fi, probabil principalul lor dezavantaj – copiii se înscriu, practic într-un circuit închis, iar părăsirea sa implică un efort suplimentar din partea copiilor pentru a se adapta într-o școală tradițională.

Pe de altă parte, nu toți copiii se integrează într-un astfel de sistem; de aceea, este de preferat ca cei mici să fie înscriși de la nivelul preșcolar sau chiar antepreșcolar într-o clasă cu predare alternativă. De asemenea, accesul la un astfel de model rămâne limitat – sunt totuși puține instituții cu predare alternativă, iar multe dintre ele nu au clase de gimnaziu sau liceu, deși metodele interactive utilizate corect și eficient, antrenează elevii în rezolvarea unor sarcini practice, individual sau pe echipe, prin care se acumulează noi informații și care îi stimulează în comunicare și dezvoltare.

Bibliografie:

1. Ezechil, Liliana- *Pedagogie. Fundamente teoretice*, Ediția a II-a, Editura V&I Integral, București, 2002
2. Montessori, Maria- *Copilul, ființă divină, dar neînțeleasă (pentru părinți și educatori)*, Editura CEDC, București, 1991.

SUFLETUL ELEVULUI STĂ ÎN INIMA PROFESORULUI

Bibliotecar/documentarist Crăciun Mariana

Liceului Tehnologic "Liviu Rebreanu" Bălan, Harghita

Condițiile socio-economice din orașul Bălan pun o amprentă profundă asupra învățământului de la toate nivelele din oraș. Ca în fiecare oraș minier, monoindustrial în care economia era în floare cât mina funcționa, după închiderea acesteia a apărut un declin a cărui oprire nu se întrezărește încă și a adus o schimbare profundă în structura demografică a orașului.

Într-un oraș în care familiile au în medie mai mult de patru copii, lipsa locurilor de muncă a creat o criză a existenței, a întreținerii, oamenii au nevoie de venituri pentru a se întreține. Foarte puține familii s-au reîntors în localitățile de baștină, însă cele mai multe au fost obligate să rămână în apartamentele unde și-au întemeiat o familie. De aceea cel puțin unul dintre părinți sau chiar ambii au luat calea pribegiei în străinătate pentru a munci și a procura venitul necesar întreținerii acestor familii. În aceste condiții foarte mulți copii au rămas în grija bunicilor, a fraților mai mari, a vecinilor sau a unor rude. Este îngrijorător faptul că 20% dintre elevi au ambii părinți plecați din localitate și 35% cu un părinte plecat. În aceste condiții școala noastră a fost foarte receptivă la aceste mișcări și mai ales la consecințele lor devenind un „barometru” foarte sensibil în vederea contracarării efectelor negative ale acestui fenomen.

CENTRUL DE DOCUMENTARE ȘI INFORMARE (CDI), înființat în 2007, dotat cu tot ce este necesar se dorește a fi un liant pentru folosirea timpului liber de către elevi de vârste diferite, precum și pentru a face cu succes față disciplinelor de studiu.

Pe lângă activitățile organizate în colaborare cu cadrele didactice, în calitate de bibliotecar/documentarist sunt preocupată să descopăr micile sau marele lacune cu privire la realizare unor sarcini școlare, pornind de la o întrebare informativă reușim să construim un proiect din primul moment al cercetării, selectării și mai apoi ordonării informației într-un sistem logic care printr-o prezentare sistematică copilul ajunge să însușească informații noi cu privire la tema studiată și nu în ultimul rând succesul finalizării acestuia îi conferă cu pași mărunți încredere în forțele proprii.

Cu acești pași mărunți dar siguri copii pășesc cu încredere și siguranță pragul CDI, unde găsesc soluții la temele solicitate, folosind dotarea din unitate dar și o ghidare profesională care pune bazele culturii informației și tehnici de evitare a plagiatului.

Astfel Centru de Documentare și Informare încet, devine ”a doua casă” pentru o parte din copii care au o situație mai dificilă unde ceea ce ar trebui să fie o familie nu le oferă nici căldura sufletească, nici condițiile materiale minime pentru evoluția lor școlară și personală, spun acest lucru pentru că în compensare, cu aceiași pași mărunți despre care am vorbit copii au fost atrași în activități extrașcolare care le permit să petreacă destul de mult timp în CDI unde se desfășură multe activități extrașcolare dar care au la bază noțiuni din activitatea școlară sau dezvoltă abilități care le vor utiliza în activitatea didactică, un complex care îmbină plăcutul cu utilul iar rezultatul este în totalitate în favoarea principalul utilizator ”elevul”

Tehnica Quilling, abilitate care dezvoltă creativitatea, îndemânarea, socializarea simțul artistic este una din activitățile desfășurate cu plăcere împreună cu elevii în timpul lor liber.

Împreună am realizat măștișoare, felicitări, tablouri, lucrări cu care ne-am relaxat am exersat până ne-am perfecționat la un nivel care ne-a permis să participat la concursuri și am reușit să urcăm pe podium.

O altă activitate cu o arie extinsă de dezvoltare a copiilor în care au posibilitatea pe lângă însușirea tehnici de interpretarea a unui rol să-și dezvolte :

- ✚ încrederea,
- ✚ imaginația
- ✚ creativitatea
- ✚ spontaneitatea
- ✚ fantezia
- ✚ firescul
- ✚ lucrul în echipă
- ✚ dezvoltarea atenției și spontaneitate
- ✚ conștientizarea valorilor sale.

Fiecare început de drum își are originea în clasa a IX a, ne descoperim, învățăm și apoi ne perfecționăm pe zi ce trece și cu fiecare an de liceu, împreună am pus în scenă mai multe piese de la monolog la fragmente din piese celebre și rezultatele nu s-au lăsat așteptate am obținut locul I cu un fragment din piesa ”Gaitele ” la un concurs național de teatru.

Am exemplificat doar două activități de bune practici care sunt adorate de elevi și care le oferă posibilitatea să petreacă mult timp în CDI, timp fructificat în dezvoltarea lor personală și profesională, aici pe bună dreptate s-au descoperit și au descoperit ”a doua lor casă”

Următorul obiectiv la care lucrez în paralel este orientare spre lectură a elevilor care se axează pe următorii piloni:

- ✚ pentru elevii foarte slabi selectez cărți cu adevărat atractive chiar dacă nu valoroase din punct de vedere al conținutului, cărți ușor de citit și de regulă nu de volum mare, să se poată citi

într-o zi maximum două. Prin asta elevul își dezvoltă capacitatea de a citi și de a înțelege utilitatea cărții, urmând ca ulterior să se ridice nivelul de complexitate până la nivelul clasei;

- ✚ pentru elevii submediocri recomand cărți ușoare de aventuri, de extindere mică și medie;
- ✚ la elevii de nivel mediu selectez cărți de aventuri mai amplă, din scrierile lui Alexandru Dumas și altele de acest gen;
- ✚ elevii buni sunt relativ puțini iar cei excepționali și mai puțini. Pentru primii mă orienta spre literatura română și universală prin scriitorii clasici de mare renume iar la excepționali aș adăuga pe lângă asta, carte cu substrat filozofic cum ar fi unele opere ale lui Emil Cioran sau Constantin Noica. Cred că zilnic se pot citi până la 50 de pagini, săptămânal un volum, iar lunar cam 4 cărți, ceea ce este posibil pentru orice elev de nivel mediu care este preocupat de lectură.

Din păcate realitatea este cu totul alta, numărul elevilor pasionați de lectură a scăzut dramatic, timpul liber folosindu-se de aceștia în alte modalități mai puțin eficiente.

Este un proiect care presupune multă răbdare, timp și colaborare cu cadrele didactice o împletire între activitățile extrașcolare enumerate mai sus și activitatea didactică de la clasă.

Până la urmă sufletul elevului stă în inima profesorului, ritmurile acestea trebuie să se identifice, bucuriile și tristețile trebuie cântărite cu aceeași balanță a răbdării permanente.

RESURSE UMANE ÎN MANAGEMENTUL EDUCAȚIONAL

Prof. Drăgoi Luminița Mihaela
Grădinița Nr. 236 București

Dezvoltarea resurselor umane în învățământul preuniversitar

În condițiile exploziei informaționale, ale educației permanente și ale eforturilor pentru dezvoltarea resurselor umane, formarea nivelului profesional ca proces general de acumulare de cunoștințe din toate domeniile ce se conturează, trebuie să reprezinte un domeniu cheie al activității fiecărei organizații școlare.

Calitatea întregului proces de formare și ridicare a nivelului profesional este, fără îndoială, rezultanta unui ansamblu de acțiuni interdependente care țin de:

- ✚ modernizarea;
- ✚ viteza;
- ✚ asigurarea mobilității intelectuale la care concură capacitatea procesului de pregătire a absolvenților conform experiențelor/așteptărilor, actuale, înarmarea lor cu cunoștințele necesare, cu deprinderi de studiu și învățare permanentă, formarea unei gândiri prospective, anticipative; structurarea procesului de formare;
- ✚ monitorizarea;
- ✚ obținerea unui randament superior întregii educații permanente etc.

În consecință, toate aceste cerințe implică acțiuni convergente și reacții prompte la nevoile dezvoltării pentru a atinge standardele de performanță urmărită în pregătirea științifică și tehnică a resurselor umane.

Formatorul adevărat și nu un instructor obișnuit (rol pe care îl poate îndeplini și un pedagog la un preț mai redus) trebuie să îndeplinească următoarele deziderate:

- ✚ să antreneze și să dezvolte flexibilitatea mentală, ceea ce implică revigorarea încrederii în sine, să înlăture rigiditatea provocată de condiționare și rutină, de frica de nou, precum și de lipsa de experiență;
- ✚ să-i învețe pe cursanți tehnicile învățării, încât fiecare să-și descopere propria strategie de învățare și mijloacele de optimizare;
- ✚ să le consolideze încrederea în învățarea permanentă, ca o condiție necesară a creșterii și dezvoltării personale care nu se poate realiza decât prin efort pentru mobilizarea tuturor capacităților de care dispun;
- ✚ să se încadreze în bucla sistemică, unul din punctele cardinale ale strategiei instituției.

Asumarea și realizarea acestor deziderate declanșează forța pe care astăzi o numim formare, precum și sistemul însuși de educație națională, încă centrat astăzi pe transmiterea și controlul cunoștințelor. „Faptul că posed o diplomă nu probează decât un lucru”, scrie un expert american, „acela că am fost capabil de a reuși la examenul ce condiționa eliberarea acestei diplome” (Radu Emilian, 1999). Pentru supraviețuirea instituției un ingredient esențial al succesului este învățarea la nivel strategic, operațional și la cel al politicilor care trebuie să fie conștiente, continue și integrate.

Responsabilitatea unui climat, în care întregul personal să învețe permanent, o poartă echipa managerială, care prin formarea personalului alimentează și asigură transmiterea acestui patrimoniu, element esențial al valorii unei instituții moderne. Formarea generală, formarea profesională și acumularea de experiență în muncă constituie triada/triunghiul formării personalului. Formarea personalului este considerată cea mai profitabilă investiție a unei organizații.

Asigurarea necesarului de resurse umane în învățământul preuniversitar

Pe baza planurilor-cadru de învățământ, prevăzute în Ordinele Ministerului Educației Naționale, se stabilesc posturile/catedrele didactice din învățământul preuniversitar, avându-se în vedere, cu prioritate, respectarea principiului continuității activității didactice de predare la aceleași clase sau grupe de elevi. Comisia de mobilitate a personalului didactic validează lista posturilor/catedrelor didactice vacante/rezervate comunicate de către unitățile școlare Consiliului de Administrație al Inspectoratului Școlar Județean. După încadrarea titularilor pe posturile/catedrele de bază și soluționează complectările de normă didactică se face declararea posturilor/catedrelor vacante care sunt scoase la concurs. Concursul pentru ocuparea posturilor didactice are caracter deschis. Legislația în vigoare (Legea 1/2011, Legea învățământului) prevede condițiile ce trebuie îndeplinite pentru participarea la concurs (Legea nr. 1/2011).

Organul de specialitate al administrației publice centrale este Ministerul Educației Naționale care elaborează și implementează politici naționale în domeniul învățământului preuniversitar. Ministerul Educației Naționale inițiază și execută politica financiară și a resurselor umane din sfera educației, de asemenea, în domeniul învățământului preuniversitar are atribuții de a elabora metodologia privind mișcarea personalului didactic în unitățile de învățământ preuniversitar. Actele normative adoptate la nivel național și metodologiile elaborate de Ministerul educației Naționale reglementează managementul resurselor umane în învățământul preuniversitar care se realizează prin exercitarea descentralizată la nivelul școlii. Organismele implicate în buna desfășurare a activităților didactice și a procesului educațional la nivel central este Ministerul Educației Naționale, iar la nivel local sunt Inspectoratele Școlare, instituții care se ocupă cu asigurarea necesarului de personal didactic, didactic auxiliar și nedidactic. Prin Consiliile locale și Consiliile județene, Ministerul Educației Naționale asigură condițiile optime pentru desfășurarea activității didactice, dotarea bazei materiale, investiții, renovarea și modernizarea bazei materiale, precum și salarizarea personalului care își desfășoară activitatea la nivel de instituție școlară. Pe baza informațiilor primite în urma recensământului efectivelor de elevi și ținându-se seama de toți parametrii legislativi se întocmește planul de școlarizare. Pe baza planurilor-cadru,

aprobate prin Ordin al ministrului educației naționale, se constituie posturile/catedrele din învățământul preuniversitar. În sensul metodologiilor aprobate, prin unități de învățământ înțelegem: unitățile de învățământ cu personalitate juridică, unitățile de învățământ conexe, palatele și cluburile copiilor și elevilor și Palatul Național al Copiilor, centrele județene/al municipiului București de resurse și asistență educațională, centrele școlare pentru educație incluzivă, centrele logopedice interșcolare și cabinetele logopedice, centrele și cabinetele de asistență psihopedagogică (INSTRUCȚIUNI). Potrivit Legii educației naționale nr. 1/2011, norma didactică a personalului didactic din unitățile de învățământ de predare-învățare, de instruire practică și de evaluare curentă a preșcolarilor și a elevilor în clasă cuprinde ore prevăzute în planul de învățământ la disciplinele corespunzătoare specializării sau specializărilor înscrise pe diploma/diplomele de licență sau de absolvire, pe diploma de absolvire a ciclului II de studii universitare de masterat sau pe diploma/diplomele/certificatul/certificatele de absolvire a unor cursuri postuniversitare, cu durata de cel puțin un an și jumătate, aprobate de Ministerul Educației Naționale - studii aprofundate, studii academice postuniversitare, studii postuniversitare de specializare, în profilul postului, în conformitate cu prevederile art. 1 lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 103/1998, aprobată și modificată prin Legea nr. 109/1999 și Legea educației naționale nr. 1/2011. Numărul personalului angajat în învățământ, inclusiv al personalului didactic, este în raport de intercon condiționare și complementaritate cu evoluția efectivelor de elevi/studenti, care, din păcate, are tendința de scădere. Formarea inițială pentru ocuparea funcțiilor didactice din învățământul preuniversitar cuprinde:

- formarea inițială, teoretică, în specialitate, realizată prin universități, în cadrul unor programe acreditate potrivit legii;

- master didactic cu durata de 2 ani;

- stagiul practic cu durata de un **școlar**, realizat într-o unitate de învățământ, sub coordonarea unui profesor mentor.

În urma analizei nevoilor de formare, Ministerul Educației Naționale stabilește reperele curriculare și calificările de formare inițială teoretică în specialitate a personalului, în calitate de principal finanțator. După evaluarea nevoii de cadre didactice se elaborează planurile ce asigură angajarea forței de muncă competentă și stabilă prin procesul de planificare a resurselor umane. Catedrele, la nivelul unităților de învățământ, se constituie în urma recensământului efectuat, a numărului de elevi înscriși și a numărului de clase, care se transmit Inspectoratului Școlar Județean. Inspectoratele școlare județene vor elabora propunerile pentru proiectul planului de școlarizare și al rețelei unităților de învățământ preuniversitar. Planul de școlarizare se va fundamenta printr-un studiu de specialitate din perspectiva argumentelor pedagogice, psihopedagogice, sociologice și economice. La elaborarea acestuia vor fi implicați profesorii consilieri din centrele și cabinetele școlare, specialiști din centrele județene/ al municipiului București de resurse și asistență educațională, din cadrul centrului județean/al municipiului București de asistență psihopedagogică, cadre didactice de la toate nivelurile de învățământ, sindicatele din învățământ, reprezentanții organizațiilor județene/al municipiului București ale părinților, autoritățile locale (prefecturi, consilii județene, consilii locale etc.) și Comitetul Local de Dezvoltare a Parteneriatului Social.

Bibliografie:

1. *ORDIN Nr. 5079/2016 din 31 august 2016 privind aprobarea Regulamentului-cadru de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar.*
2. *Legea nr.1/2011 Legea educației naționale, cu modificările și completările ulterioare.*

DEZVOLTAREA EMOȚIONALĂ A COPIILOR

Prof. înv. primar Irimia Anca
Școala Gimnazială Nr. 2 Hunedoara

Pentru fiecare părinte, educația propriilor copii nu este doar un privilegiu, ci o mare responsabilitate morală și socială.

Bucuria de a avea copii trebuie s-o legăm de datoria de a-i forma ca oameni de valoare. Atmosfera caldă, de înțelegere în familie reconfortează climatul necesar pentru munca intelectuală. Lipsa de înțelegere, exigența prea mare, dădăceala și severitatea au efecte dăunătoare asupra copilului, mai ales în perioada în care materia de studiat se aglomerează și se instalează starea de oboseală. Este și datoria părinților de a-i ajuta pe copii, aceștia putând învăța de la părinți cum pot și cum trebuie să învețe, cum să-și pregătească lecțiile, cum să-și organizeze munca și timpul liber.

Școala a avut și are un rol primordial în a colabora cu părinții copiilor pentru asigurarea educației acestora. Educația este o acțiune la care își dau concursul școala, familia, comunitatea locală, întreaga societate și colaborarea între ele este absolut necesară.

După cum se știe, colaborarea presupune pe lângă o unitate de vederi și o coordonare a acțiunilor în vederea realizării unității- factorul coordonator al colaborării fiind învățătorul. Acest lucru decurge din logica lucrurilor, școala având rolul de a coordona colaborarea tuturor factorilor educativi, deoarece dintre toți, doar ea este singurul calificat pentru asemenea acțiune.

Școala trebuie înțeleasă ca o instituție unde se comunică prin toate mijloacele, se învață și se realizează comunicarea, pentru orice nivel și orice context social sau tematic.

Scopul comunicării în școală nu se rezumă la reușita școlară, ci urmărește reușita umană în toate condițiile și în toate momentele vieții.

Învățătorul este cheia succesului copilului la școală. Un educator râvnitor, vesel, bine pregătit și cu o iubire înăscută pentru copii, se remarcă drept cel mai important factor de educație, după părinți.

Dezvoltarea emoțională a copilului este influențată și de calitatea relației sale cu educatorul. Acesta poate sprijini dezvoltarea sa emoțională astfel:

- Acceptă și remarcă emoțiile copilului;
- Oferă copilului un mediu sigur de exprimare a emoțiilor (evită ridiculizarea, critica, negarea sau minimalizarea emoțiilor copilului)
- Încurajează copilul să exprime emoțiile în cuvinte (*Observ că ești trist. S-a întâmplat ceva?*)
- Îi sprijină în recunoașterea emoțiilor celorlalți (să facă diferența dintre emoțiile lui și a altor colegi, ca urmare a unui comportament)
- Sprijină copilul să facă diferența dintre emoție și comportament (*Înțeleg că ești furios, însă a lovi este un comportament nepotrivit/nepermis*)
- Gestionează momentele în care copiii își manifestă emoțiile, îi învață pe aceștia să și le gestioneze;
- Oferă strategii de intervenție în rezolvarea unor situații problemă (prin exemplul personal, prin identificarea cu acuratețe a cauzelor emoțiilor, prin oferirea unor reacții cu mesaj de învățare).

În continuare aş vrea să pun mai mult accentul pe dificultăţile pe care le întâmpinăm în comunicarea cu părinţii şi ce ar trebui să facem pentru a le preveni.

Comunicarea cu părinţii reprezintă una din componentele extrem de importante ale managementului şcolar, domeniu în care, cadrul didactic îşi exprimă cel mai elocvent competenţele sale sociale, psihopedagogice şi manageriale. Cercetările sociologice arată că cele mai multe cadre didactice nu sunt prea optimiste atunci când sunt rugate să aprecieze eficienţa comunicării cu părinţii. Barierele în calea unei comunicări eficiente cu părinţii sunt mult mai mari decât şi le închipuie marea masă a cadrelor didactice şi, mai cu seamă, a cadrelor didactice tinere. ***Regulile cunoscute, acceptate, preluate şi exersate în relaţionarea cu părinţii, sunt cu preponderenţă cele clasice; multe însă dintre acestea rămân actualmente depăşite de cercetările educaţionale moderne.*** În calitatea sa nouă, de manager, cadrul didactic trebuie să gestioneze, cu maximum de eficienţă, relaţiile cu părinţii, transformându-şi prezumtivii "inamici" în aliaţi şi în parteneri.

Din această perspectivă, orice cadru didactic este bine să cunoască şi să conştientizeze principalele bariere ale comunicării cu părinţii, în scopul evitării lor, pentru eficientizarea relaţionării cu aceştia. Obstacolele unei comunicări eficiente cu părinţii sunt:

1. problemele de ascultare cauzate de dorinţa cadrului didactic de a avea numai el iniţiativa (fapt de altfel conferit prin statutul instituţional al funcţiei), fapt ce conduce la o falsă impresie, potrivit căreia comunicarea cu părinţii este nevoia sa de a-i informa pe părinţi despre diverse probleme. În realitate, cadrul didactic ar trebui să-şi consacre cea mai mare parte din timpul relaţiilor cu părinţii receptării şi primirii de mesaje din partea acestora. Ascultarea activă reprezintă în acest sens o bună modalitate de relaţionare a managerului şcolar cu părinţii.

2. falsa / lipsa conexiunii inverse se referă la faptul că, în relaţia cu părinţii, cadrul didactic porneşte de la premisa unei comunicări incorecte cu aceştia, considerând că numai ei au datoria de a asculta orice fel de mesaj din partea educatorului. Sunt mulţi părinţi inhibaţi în a pune întrebări, chiar dacă nu au înţeles mesajul cadrului didactic, după cum şi părinţi, care, din motive lesne de ghicit, lasă prin tăcere ori prin semnale nonverbale impresia că au înţeles şi că sunt de acord cu tot ce a transmis cadrul didactic; disimularea este atât de convingătoare încât poate prejudicia o comunicare eficientă şi performantă. Un cadru didactic eficient nu numai că lasă spaţiu întrebărilor, ci şi îi provoacă pe părinţi să pună întrebări sau, ştiind faptul că părintele are interesul de a nu-l contrazice, trebuie să se asigure că părintele este în posesia informaţiilor corecte.

3. rezistenţa la critică se constituie unul dintre blocajele cele mai frecvente şi greu de depăşit. Controlul mândriei personale şi al prestigiului solicitate de anumite situaţii manageriale foarte dificile, când acţiunile noastre sunt criticate de unul sau mai mulţi părinţi, trebuie să se constituie ca elemente normale ale unei relaţii corecte cu părinţii. Dezvoltarea relaţiilor cu părinţii nu se pot construi pe duplicitate ori linguşiri, ci pe adevăr, bun-simţ şi profesionalism.

4. percepţia selectivă şi subiectivă vizează faptul că, din volumul mare de informaţii transmise părinţilor, cadrul didactic are tendinţa de a le vedea numai pe acelea pe care doreşte el să le vadă, ignorând faptul că, în rolul său de manager şcolar, trebuie să aibă o oarecare bază pentru a decide ce mai trebuie să caute şi la ce să reacţioneze. Abilităţile cadrului didactic în relaţionarea cu părinţii trebuie să constea şi în a recunoaşte zonele incerte ale unei abordări subiective a problematicii şcolare în care devine necesar obiectivismul colaboratorilor săi.

5. ascultarea afectivă este o altă barieră în comunicare şi se exprimă prin gradul de impresionabilitate al unui mesaj, transmis de un părinte, care, formulat într-o manieră afectivă, poate vicia recepţia ideilor esenţiale, în favoarea părintelui şi în defavoarea cadrului didactic.

6. obținerea informației prin manipulare discretă are în vedere necesitatea cunoașterii cât mai complete a unei situații ori a unui caz, obținută mai ales prin discuții cu părinții inhibați, fapt ce reclamă din partea cadrului didactic ca, atunci când este pus în fața unei probleme de interes general, acesta să aibă o conduită informațională mai atentă în viitor. cadrul didactic cadrul didactic

7. inadvertențele de limbaj și barierele culturale reprezintă factori frecvenți ai neînțelegerilor cu părinții, cu atât mai mult aceștia se consideră inferiori la acest capitol cadrul didactic. Un limbaj elevat, plin de termeni psihopedagogici, neologisme, de prețiozitate, poate fi un factor de blocaj al comunicării cu părinții. Un limbaj simplu, direct, adaptat interlocutorului reprezintă soluția acestui blocaj. Ascendenta de cultură constituie un factor de asimetrie normală a relației cadru didactic- părinte, fapt ce îi conferă cadrului didactic autoritate, dar și responsabilitate în transformarea acestui dezechilibru de cultură, printr-o chibzuită cumpănă, într-un raport echitabil.

Principiul elementar în vederea eficientizării comunicării cu părinții este **stabilirea unei relații de grijă și preocupare între cadru didactic- elevi -părinți**.

În sens larg, tocmai schimbul de idei dintre învățător și părinți poate fi echivalat cu educația părinților, iar produsul educațional este avantajos, atât pentru școală, cât și pentru elevi și părinți trebuie să se implice ca profesori, elevi, susținători și avocați ai copiilor lor.

Bibliografie

1. Walsh Bruke, Kate – *Crearea claselor orientate după necesitățile copiilor de 8, 9 și 10 ani*, C.E.D.P. Step by Step – România, București, 1999.
2. Walsh Bruke, Kate – *Predarea orientată după necesitățile copiilor*, C.E.D.P. Step by Step – România, București, 1999.

BENEFICIILE ÎNOTULUI

– STUDIU –

Prof. Radu Ovidiu-Marian,
Școala Gimnazială „Vlaicu Vodă” Slatina, Olt

Înotul este, fără îndoială, cea mai bună formă de exercițiu pentru toate grupele de vârstă, care ne menține sănătoși din punct de vedere emoțional și fizic. Viața de elev este cea mai bună fază a ciclului de viață al unei persoane atunci când își modelează caracterul și alte rutine. Este vârsta în care se poate învăța o nouă abilitate cu ușurință, fără prea mult efort.

Pe lângă faptul că îi ajută să rămână sănătoși, le poate îmbunătăți sănătatea emoțională și bunăstarea. Să aruncăm o privire la unele dintre cele mai importante beneficii ale înotului

1. Obținerea abilităților pentru siguranță: Înotul cuprinde o serie de abilități importante care ar trebui însușite de toată lumea ca parte a măsurilor de siguranță. Deoarece înecul este unul dintre cele mai frecvente motive de deces în rândul persoanelor din întreaga lume, învățarea înotului poate preveni acest lucru în mare măsură. Dacă ești un bun înotător, poți chiar să oferi o mână de ajutor în cazul în care vezi o persoană care se îneacă. Chiar dacă un copil nu preferă să învețe înotul competitiv, învățarea acestui sport doar pentru a supraviețui accidentelor de apă poate fi extrem de util.

2. Activitate sportivă cu impact redus: a fi activ fizic este important pentru ca toată lumea să rămână sănătoasă și să scape de boli nedorite. Înotul poate fi o alegere bună, deoarece este un exercițiu cu impact redus și poate fi practicat pe tot parcursul vieții. Corpul va fi 90% plutitor odată ce te vei afla sub apă și nu trebuie purtată toată greutatea pentru a efectua această activitate. Acest lucru face ca înotul să fie o activitate bună pe termen lung, iar rănilor sunt, de asemenea, mai puțin frecvente și ușor de vindecat în comparație cu alte sporturi.

3. Menține copiii sănătoși: Spre deosebire de alte activități, acesta este un antrenament pentru întregul corp și, prin urmare, oferă o mulțime de beneficii pentru sănătate. Indiferent dacă elevii exersează aspectele tehnice ale loviturii fluturului sau doar plutesc, puterea și masa musculară se îmbunătățesc de-a lungul perioadei. Înotul poate fi de mare ajutor în îmbunătățirea echilibrului general al corpului. Spre deosebire de alte sporturi care amenință leziunile articulare, înotul este o excepție. Această activitate îmbunătățește, de asemenea, fluxul de sânge către creier și sănătatea corpului. Înotul regulat poate ajuta elevii să-și îmbunătățească concentrarea

4. Îmbunătățește fitnessul psihologic: Pe lângă menținerea corpului sănătos, înotul regulat poate avea un rol important și în menținerea sănătății mintale. Conform rapoartelor studiului de la Centers for Disease Control și de la National Institute for Health, înotul poate fi un motiv pentru îmbunătățirea instantanee a dispoziției. Spre deosebire de alți copii, cei care încep să învețe înotul de la vârste fragede sunt văzuți ca având o îmbunătățire generală a abilităților lingvistice, stabilind repere fizice și vor avea un plus de încredere.

5. Antrenament excelent pentru copii: Acesta este un antrenament cardio de mare intensitate care implică mai multe grupe musculare. Poate fi, de asemenea, util pentru gestionarea greutatei, deoarece elimină excesul de grăsime. Acest exercițiu cu impact redus arde calorii rapid și de aceea este una dintre opțiunile preferate pentru cei care doresc să slăbească. O persoană poate urma mai mult antrenament de rezistență prin înot, mai degrabă decât orice alte antrenamente provocatoare pe uscat. Activitatea eliberează, de asemenea, endorfină care ajută la minimizarea depresiei și la îmbunătățirea stării de spirit. Copiii cu o anumită afecțiune sau dizabilități pot să nu facă alte sporturi, dar aceasta poate fi o opțiune relativ ușoară pentru ei.

6. Îmbunătățirea muncii în echipă și a individualității: Înotul în grupuri poate fi o fază bună în viața elevilor atunci când învață importanța muncii în echipă. Prietenii vor fi acolo pentru a sprijini în faza cea mai grea datorită experienței împărtășite în sesiunile de antrenament. Acest sport învață, de asemenea, câteva elemente importante, cum ar fi automotivarea și stabilirea de obiective. Pe lângă câștigarea de puncte pentru echipă, un elev este motivat să-și depășească reperele personale de fiecare dată.

7. Poate învăța gestionarea timpului: aceasta este una dintre cele mai valoroase abilități pe care ar trebui să le aibă un elev pentru a excela. Împărțirea timpului și gestionarea acestuia pentru ca activitățile care urmează să fie finalizate este un talent neprețuit care poate fi atins mult mai ușor decât orice alt sport.

8. Înotul, un sport pentru toată viața: Înotul este o abilitate care poate fi păstrată pentru toată viața. Dacă înveți să înoți în copilărie, atunci doar această activitate te poate ajuta să fii în formă mental, emoțional și fizic pentru toată viața. Acest sport cu impact redus poate fi practicat cu ușurință de către un adult în vârstă, cu riscuri minime de rănire, îmbunătățind astfel articulațiile și starea de spiri.

9. Performanță școlară mai bună: chiar și atunci când nu există o corelație directă între înot și performanța școlară a unui copil, acest lucru îi poate ajuta indirect să învețe mai bine în multe feluri. Această calitate poate fi folosită de copii pentru a depăși provocările cu care se confruntă în învățarea disciplinelor dificile, cum ar fi matematica. Ei pot învăța arta multitaskingului și a coordonării prin înot, care poate fi utilizat în sălile de clasă pentru a lua notițe, a asculta prelegeri și a rezolva probleme fără nicio întârziere. De asemenea, îi învață conștientizarea situației și pot gestiona bine învățarea senzorială.

10. Devii mai social: înotul îi ajută pe copii să se implice în exerciții în echipă și să socializeze de la o vârstă mai mică. Acest lucru îi ajută să își facă prieteni cu ușurință și să relaționeze bine în proiecte de grup în clasele superioare. De asemenea, exercițiile fizice regulate îi ajută pe elevi să rămână concentrați, ceea ce le permite să învețe mai bine. Învățarea înotului poate fi puțin înfricoșătoare pentru majoritatea copiilor la început. Odată ce au depășit acest lucru și încep să învețe sportul, ei sunt de fapt pregătiți intern pentru a depăși temerile din viață și a înfrunta viața mai pozitiv. Înotul este un sport preferat de copii și tineri, deoarece poate fi practicat individual sau în echipă. Spre deosebire de multe alte sporturi comune, aceasta implică activitate cardiovasculară, care joacă un rol vital în îmbunătățirea sănătății inimii și plămânilor. Dacă copiii încep să practice înotul încă de la începutul lor, își pot menține o postură bună și pot îmbunătăți rezistența și flexibilitatea generală. Mai mult, acest lucru are și rolul unui exercițiu mental și astfel contribuie la îmbunătățirea sănătății emoționale și a bunăstării.

Sitografie:

<https://www.edsys.in/10-reasons-swimming-school-curriculum/>

ABANDONUL ȘCOLAR ÎN CONTEXTUL PANDEMIEI ȘI EFECTELE ASUPRA SECURITĂȚII NAȚIONALE

Bălilescu Raluca-Ilinca
student specializarea Matematică-Informatică,
Facultatea de Matematică și Informatică,
Universitatea „Ovidius” Constanța.
student specializarea Studii de Securitate,
Facultatea de Istorie și Filosofie,
Universitatea “Babeș-Bolyai”

Introducere

Experimentăm o perioadă de mare încărcătură istorică la nivel mondial, perioadă ce a impus o carantină bruscă și neașteptată, ce nu ne-a lăsat răgaz să conștientizăm sau să aprofundăm lucrurile întâmplare și posibilele lor consecințe. Ceea ce fusese familiar a fost rapid lăsat de domeniul trecutului, în schimbul urgenței de adaptare la un nou stil de viață, în care laitmotive au fost izolarea socială și distanțarea fizică. Depărtându-ne încetul cu încetul de această perioadă sumbră, observăm că nesiguranța și complexitatea acelei “noi normalități” s-au infiltrat în mentalul social, iar consecințele acestora se vor resimți pentru o bună perioadă de timp.

Pandemia COVID-19 nu a fost doar o criză medicală majoră, ci și una educațională. Brusc, factorii decizionali de pe întreg globul au fost puși în fața unei alegeri cruciale: fie închid instituțiile de

învățământ în așteptarea pregătirii pentru migrarea orelor de școală și a cursurilor universitare în format online, fie le mențin deschise. Într-o abordare strict administrativă, alegerea s-a făcut de fapt între protejarea stării de sănătate a populației prin eliminarea contactului social și protejarea economiei de stat. Întrucât majoritatea țărilor s-au decis asupra primei variante de alegere, ușile fizice ale școlilor și universităților s-au închis, forțând o transformare totală a sistemului de educație.

Deși benefică pentru prevenirea evoluției tragice a pandemiei, o astfel de decizie prezintă un risc nociv pentru procesul de învățare și dezvoltare generală a elevilor și studenților. Implementarea învățării online, la distanță a fost adoptată de țările afectate, rezultând în evidențierea uneia dintre cele mai grave probleme care a chinat societatea de-a lungul timpului: problema celor dezavantajați din punct de vedere social și educațional. Astfel, copiii care provin din familii cu un statut socio-economic scăzut au fost cei mai predispuși la a suferi un efect mai grav al perioadei pandemice, din cauza lipsei infrastructurii tehnologice adecvată, absenței accesului la conexiunea internet necesară, lipsei abilităților digitale de bază, sau chiar lipsei unui spațiu propice studiului. Acești factori coercitivi ai egalității elevilor la educație au exercitat presiune financiară asupra familiilor defavorizate, aducând în multe dintre cazuri o lovitură majoră, abandonul școlar.

Abandonul școlar nu este un fenomen nou în analizele sociale și statisticile Uniunii Europene. Apariția acestui subiect în agenda internațională a fost stimulată de o serie de factori de risc (intensificarea tensiunilor inter-etnice, creșterea numărului de familii cu venituri mici, scăderea populației de mijloc în favoarea unei societăți a discrepanțelor financiare) sau de evenimente precum protestele generate de șomaj și sărăcie. Interesul factorilor decizionali pentru educație, aflat pe o pantă descrescătoare, prezidează problemele ce duc la repercusiuni negative asupra indivizilor, familiei și comunității, prezentând astfel abandonul școlar ca o problemă de maximă seriozitate. Soluțiile puse în această discuție s-au reflectat în adoptarea principiului de șanse egale la educație, pentru a întări acest drept fundamental și a-l promova ca un parametru al dezvoltării.

O reformulare a spuselor filosofului Immanuel Kant evocă faptul că “un popor needucat este un popor ușor de manipulat”. Avertismente presante se aud din ce în ce mai des de la purtătorii de cuvânt ai organizațiilor europene, cu referire la situația abandonului școlar, subliniind sensibilitatea în acest sens a țărilor cu un nivel de viață scăzut ori în descreștere. Fără exagerarea demoralizantului adevăr al subdezvoltării sociale a României, reformele haotice ale Ministerului Învățământului din perioada pandemică, dar și înaintea acesteia, au adus educația într-o situație de maximă alertă, a cărei consecințe la nivelul securității naționale necesită o analiză detaliată.

Digitalizare și digitizare

Deși Strategia Națională de Apărare a Țării pentru perioada 2020-2024 “Împreună pentru o Românie sigură și prosperă într-o lume marcată de noi provocări” definește “Realizarea infrastructurii necesare pentru implementarea procesului de digitalizare a României” ca fiind un obiectiv de mare importanță în scopul eficientizării și creșterii calității activităților ce țin de domeniul public, realitatea situației nu este la fel de optimistă precum cea înscrisă în documente. Atât în domeniul serviciilor publice, cât și în filiera privată, România se clasează pe locurile codase ale clasamentelor europene anuale ale Eurobarometrului cu referire la adoptarea tehnologiilor și implementarea strategiilor de digitalizare. Cu toate că procesul transformării digitale a fost des stipulat în actele administrațiilor din ultimul deceniu, perseverența nu s-a făcut remarcată în aceste privințe, așa că ne-am regăsit într-o criză sanitară ce a urgentat găsirea soluțiilor propice migrării activităților în mediul digital, fără investiții semnificative în acest sector, fără planuri de gestionare a contextului și fără măcar un minim de experiență practică în circumstanțele ce urmau să devină “noua normalitate”.

Termenii digitizare, digitalizare și transformare digitală sunt strâns legați unul de celălalt și ar putea fi explicați într-un mod simplu spunând că digitizarea este procesul de conversie a informațiilor dintr-un format fizic într-unul digital. Atunci când acest proces este folosit pentru a îmbunătăți informațiile, comunicarea, administrarea afacerilor ori serviciile publice, fenomenul se numește digitalizare. Rezultatele acestui proces se numesc transformare digitală.

Conversia mijloacelor analogice, cum ar fi sunetele, fotografiile, documentele fizice, în corespondente digitale este doar un pas dintr-un proces mai amplu și complex pe care îl presupune digitalizarea. La fel ca orice alt proiect, acesta presupune un management al desfășurării, asigurarea securității proprietății intelectuale, controlul calității și evaluări graduale, fundamentale pentru asigurarea nevoilor consumatorilor și pentru prioritizarea informațională. O întrebare justificată a populației înainte de apariția în scenă a situației epidemiologice a fost “De ce digitalizarea serviciilor publice?”. Desigur că criza pandemică a oferit un răspuns mai mult decât suficient acestei întrebări, însă scepticii din trecut vor căuta să își perpetueze nelămuririle asupra oportunității de evoluție în timp a procesului de digitalizare. Câteva principii de bază ce reprezintă suportul transformării digitale sunt transparența, optimizarea în timp a costurilor de prelucrare, descentralizarea și îmbunătățirea performanțelor.

Este lesne de înțeles că, deși un proces ce aduce succesul în valorificarea oportunităților de dezvoltare pe termen lung, digitalizarea nu este o transformare ce poate fi făcută într-o manieră neprofesională. Pentru a evita eșecul, este necesar, în primul rând, de utilizarea de personal calificat, specializat în domeniu. Expertiza contextului inițial, a resurselor și a potențialului de dezvoltare nu se poate face decât de către cei competenți, ce pot preconiza un plan de desfășurare și progres ale întregului proces. Un alt aspect la fel de hotărâtor este alocarea bugetului necesar demarării unui proiect de digitalizare. Cu siguranță, alegerea corectă a personalului poate reduce semnificativ costurile programului, însă achiziția resurselor hardware și software și contractarea serviciilor de implementare și mentenanță implică investiția unei sume generoase, care va fi recuperată în timp, nu imediat.

Problematica educației în contextul COVID-19

Astăzi, cu toții avem acces nelimitat la informații, iar acest lucru schimbă esența definiției digitalizării. Atunci când a venit vorba de punerea bruscă în aplicare a procesului de digitalizare în învățământ, ideea nu părea un efort, având în vedere capacitatea tinerilor de asimilare de metode digitale și aplicarea lor. Într-adevăr, o mare parte a populației credea că ei sunt deja pricepuți la utilizarea tehnologiei și că nu mai au nimic de învățat în acest domeniu. Însă aptitudinile digitale nu mai sunt despre ceea ce cunoaștem, ci despre cât de repede putem găsi informațiile pe care le-am solicitat, optimizarea procesării lor, efectuarea unei comparații cu alte surse și despre modalitatea de acordare de valoare produsului informațional obținut. Din păcate, studenții și elevii sunt capabili în mare parte să se distreze și să socializeze prin tehnologie, dar nu să-și dezvolte obiceiuri academice și de lucru care să contribuie la dezvoltarea lor culturală și intelectuală. În afara unei responsabilități impuse de prezența obligatorie și de controlul zilnic efectuat de profesor, a reieșit la suprafață lipsa consecvenței procesului de învățare, și de aici au luat naștere deficiențe serioase ale sistemului de învățământ.

Ideea generală a migrării în mediul online a orelor școlare și a cursurilor universitare a fost conceperea unor platforme de tip ‘e-learning’. Însă World Economic Forum aproximează că doar 65% din țările cu venituri medii și mai puțin de 25% din țările cu venituri scăzute au reușit să ducă la bun sfârșit aceste proiecte. Această opțiune nu este totuși accesibilă tuturor: la nivel mondial, aproximativ 47% dintre elevii școlilor primare și gimnaziale nu au acces la Internet acasă. Dar chiar și în acele locuri în care conexiunea la Internet la domiciliu nu este o problemă, criza a relevat faptul că accesibilitatea dispozitivelor și deficitul de competențe digitale ale părinților sunt bariere importante care afectează calitatea procesului de învățare online. Criza a adus o înțelegere mai profundă a numeroaselor dimensiuni

ale decalajului digital, a decalajelor de echitate și a problemelor legate de siguranța copiilor online. Aceasta a arătat guvernelor necesitatea de a lucra mai strâns cu partenerii de dezvoltare pentru a elimina barierele tehnologice și a reduce costurile de conectivitate, precum și nevoia de a investi în infrastructura digitală și alfabetizare digitală, în special pentru populațiile marginalizate. Pentru acei copii care au norocul să acceseze Internetul acasă, fie permanent sau intermitent, fie pentru învățare, fie pentru divertisment, pandemia le-a sporit, de asemenea, timpul petrecut în fața calculatoarelor, tabletelor și telefoanelor, și dependența de platformele online, crescând astfel riscul la conținut neadecvat și intimidarea cibernetică, inclusiv cele mai grave forme de exploatare și abuz sexual al copiilor online. Astfel, copiii reprezintă mai mult de 33% dintre utilizatorii de Internet actuali. Orice efort sau program guvernamental care vizează conectarea online a cursanților trebuie să ia toate măsurile preventive necesare pentru a proteja confidențialitatea și vulnerabilitatea copiilor.

Pandemia a dezvăluit, de asemenea, eșecuri de sistem profunde în sectorul învățământului, chiar și în acele locuri în care conectivitatea și accesul la procesul de învățare online sunt mai mult sau mai puțin garantate. În prezent, 53% dintre copii din țările cu venituri mici și medii nu pot citi și înțelege un text de bază la vârsta de 10 ani; în țările sărace, procentul se ridică până la 80 la sută. Pe cont propriu, creșterea conectivității nu va ajuta la obiectivul final de a acorda acces universal la o educație mai bună și de calitate superioară. Învățarea de calitate necesită o abordare cuprinzătoare, ce depășește conectivitatea și care include medii sigure și prietenoase, personal calificat și motivat și conținut care este relevant și care oferă tuturor copiilor abilitățile adecvate pentru a prospera în societate și pentru a avea un impact asupra comunităților lor.

Învățarea de calitate necesită, de asemenea, ca rezultatele învățării să fie monitorizate și procesul să se dezvolte pe baza plusurilor și minusurilor întâlnite în fiecare caz în parte; măsurarea rezultatelor învățării și identificarea decalajelor dintre ceea ce este predat și ceea ce este învățat efectiv de către elevi ar trebui să fie, de asemenea, o prioritate de vârf pentru sistemele de învățământ de viitor. Prin urmare, pe viitor profesorii trebuie să fie echipați nu numai cu competențe mai aprofundate în tehnologia informației și a comunicațiilor, ci și cu abilitățile de evaluare și pedagogie necesare pentru a implementa un curriculum accelerat și strategiile de învățare diferențiate. Profesorii și administratorii școlilor, mai mult ca niciodată, au început o perioadă în care se află sub presiunea de a face față provocării de a se perfecționa ei înșiși, în același timp, trebuind să actualizeze platformele, conținutul educațional și metodele de instruire. Pe măsură ce învățarea se mișcă atât online, cât și fizic, se consideră că decalajele cresc nu numai între cei care au acces la internet, ci și între cei suficient de avantajati pentru a profita de pe urma acestuia și cei care, din păcate, nu au aceste șanse.

Dacă lecțiile deprinse din perioada pandemică ar trebui ordonate în funcție de gravitatea lor, cea mai importantă concluzie este că lucrurile nu vor mai fi niciodată la fel și nici nu ar trebui să fie. Lumea trebuie să îmbrățișeze lacunele scoase în evidență de pandemie și să iasă din această enigmă mai înțeleaptă, mai unită și mai conștientă de uriașele provocări umane, socio-economice și de mediu cu care ne vom confrunta în următorul deceniu. Educația se află într-o stare de urgență globală, iar transformarea bruscă pe care o suferă a adus, din fericire, atenția atât de necesară acestui sector, făcându-l mai relevant decât era înainte. Liderii guvernamentali încep să vadă mai clar cum instruirea de înaltă calitate cursanților în domeniul tehnologiei, conectivității și accesului la resurse noi și mai bune va avea un impact asupra vitezei cu care națiunile se vor recupera economic și social în anii următori. Prejudiciul copiilor care abandonează școala este însă, în creștere.

Dihotomia “abandon școlar - excluziune socială”

Analizele asociază noțiunea de abandon școlar celei de excluziune socială, problemă mult mai dezbătută în domeniul educației, încă din anii 1980, când literatura vestică o invoca drept consecință a

șomajului, instabilității familiale, regresului rețelelor sociale și, în principal, al schimbărilor socio-economice ce aveau loc atunci.

Cu timpul, excluziunea socială a fost explicată și analizată pe temeiul a două abordări. Cea principală este abordarea economică, bazată pe teoria capitalului uman, în care lipsa unui loc de muncă este motivul incapacității unui om de a accesa servicii fundamentale precum educația sau serviciile de sănătate. Cealaltă abordare, cea socială, se concentrează pe condițiile și procesele de natură socială, politică sau economică din cauza cărora copiii se confruntă cu deprivarea în societate.

În dinamica relației dintre individ și societate, excluziunea socială se raportează la absența la convențiile civice, economice și sociale ce guvernează colectivitatea. În lucrarea “Social Exclusion and Children in OECD Countries: Some Conceptual Issues”, S. Klasen identifică similarități în procesul de educație între excluderea socială și barierele sociale ale elevilor cu dizabilități. Întrucât excluderea socială este tot o barieră în procesul de integrare în colectiv, asemeni cazurilor de dizabilități ce intervin în interacțiunea cu societatea și asupra cărora buna guvernare se angajează să vegheze, este necesară o sporire a atenției și asupra primei situații menționate în dezbateri.

Tendința de la sfârșitul anilor 1990 de a aplica termenul de excludere socială în discuțiile atât la nivel interațional, cât și la nivel local, privitoare la dreptul copiilor la educație a condus la mai multe controverse. Din moment ce copiii sunt cetățeni cu drepturi și capacități stabilite prin Convenția Națiunilor Unite asupra Drepturilor Copilului, excluderea socială este o problemă ce încalcă în mod direct aceste drepturi și capacități. Totodată, deciziile, oportunitățile și alegerile prezentate unui copil în perioada în care beneficiază de educație vor afecta în mod crucial dezvoltarea sa socială, economică și psihologică ca adult.

Prin analiza acestor considerente a evoluat dezbateri necesității unui sistem de învățământ ce să abordeze excluziunea bazată pe dizabilități sau inechități de toate manierele. Ghidul de politici UNESCO din 2011 explică conceptul de “educație incluzivă” drept un sistem comprehensiv de învățământ prin care toți copiii să aibă șanse egale la educație, inclusiv cei cu dizabilități, cu nevoi speciale, cei ce aparțin unei minorități de orice fel sau cei ce provin din medii nefavorabile. Prin urmare, școlile au fost identificate drept pilon principal al reducerii vulnerabilității la excludere socială, deschizând calea către o mai bună dezvoltare a productivității în angajare, și amplificând eficiența, stima de sine și sentimentul de apartenență al elevilor. Desigur că sistemul de învățământ poate fi și un factor de risc atunci când vorbim despre excludere socială. În mod cert, și bine demonstrat prin numeroase statistici, un elev ce a părăsit de timpuriu băncile școlii este mai expus situației de excluziune socială, aflându-se în viitor în situația în care angajarea este un proces mai dificil decât în cazul unui absolvent. Astfel că abandonul școlar devine, mai degrabă, una dintre cauzele excluziunii sociale.

Mai mult, statutul social al familiei este un element cheie al integrării elevului în colectiv. Inegalități în ceea ce privește acest concept conduc la inegalitate în șansele elevilor la o educație performantă. Familiile cu un statut socio-economic sub medie au parte fie de un acces limitat la serviciile fundamentale, inclusiv la cel al educației, fie de aparența simulată a unui sistem educațional echitabil, în final dovădindu-se de o calitate îndoielnică. Copiii ce nu au posibilitatea unei camere personale, a unui calculator sau laptop, a orelor de pregătire suplimentară sau a unei școli cu finanțare considerabilă în apropierea domiciliului sunt mai expuși riscului de excluziune socială. Aceste situații ale realității vin în combaterea ideii de democrație în educație, idee conform căreia grupurile socio-economice au parte în mod egal de acces la resurse și necesități. Distanțarea centrului de interes al educației de la elev către buget și statut este, deci, o cauză a excluziunii în școli, ce în multe dintre cazuri se finalizează prin abandonul școlar.

Având în vedere informațiile prezentate despre egalitatea în șanse și echitatea sistemului educațional, condițiile devastatoare impuse de perioada pandemică atât elevilor și studenților, cât și cadrelor didactice, plasează învățământul departe de noțiunea de accesibilitate, indiferent de statutul socio-

economic și resursele valabile în funcție de fiecare caz social. Cu toate că întreruperile procesului de învățare cauzate de COVID-19 sunt fără precedent în vremurile moderne, studii anterioare referitoare la absentism și la frecvența vacanțelor școlare pot fi de folos în preconizarea potențialelor efecte pe care pandemia le proiectează asupra educației.

Abandonul școlar - situație actuală în România

În condițiile în care rata abandonului școlar în România a ajuns la 15,6% în primul an al pandemiei, 2020, ne punem stăruitor o întrebare firească, și anume dacă programul “România educată”, printre obiectivele căruia apare puternic reliefat scopul reducerii abandonului școlar, nu este doar o altă paradigmă politică, o sintagmă plăcută la auz, însă lipsită de rezultate concrete. Situându-ne pe ultimele locuri din Europa, cu cifre prea mari ale abandonului școlar, finanțări și granturi au fost propuse spre acordare abia la începutul anului acesta, când situația a devenit deja dramatică. În mediul rural, unde echipamentele IT fac deseori parte din sfera marilor aspirații, rata de părăsire a școlilor a atins pragul de 26% în 2020, fapt ce contrazice închipuirile liderilor români, conform cărora se va ajunge la un maxim de 11,3% abandon școlar, fără vreun efort de a-și direcționa atenția și resursele financiare asupra acestei chestiuni.

Mai mult de atât, conform testelor PISA, abilitățile în matematică, citire și științe ale copiilor români ce au împlinit vârsta de 15 ani situează România ca a treia cea mai deficientă țară din Uniunea Europeană, alături de Cipru și Bulgaria. Pe termen lung, acest fenomen de “analfabetism funcțional” va aduce fragilitatea sistemului administrativ al țării, provocând dificultăți deosebit de greu de eliminat atunci când liderii viitoarelor societăți românești vor fi cei din rândul procentului de 40% dintre elevii de 15 ani aparținând acestei clase.

Principala provocare cu care se confruntă sistemul de educație din România este reintegrarea elevilor ce au părăsit timpuriu băncile școlilor, pentru a împiedica manifestarea efectelor abandonului școlar: șomajul, accentuarea neajunsurilor economice și excluziunea socială.

Printre cele mai frecvente argumente ale abandonului școlar se numără situația economică precară, lipsa părinților în țară, carența de locuri de muncă atractive tinerilor și circumstanțe descurajatoare ale mediului familial. Acest alarmant fenomen nu trebuie privit doar din perspectiva efectelor negative pe care le exercită asupra individului și a societății, ci trebuie luate în calcul și repercusiunile asupra securității naționale, mai ales de tip societal și economic.

Consecințe asupra securității naționale

Imaginea de ansamblu a țării, ca stat european, este profund afectată de părăsirea timpurie a sistemului educațional. Indicele de competitivitate regională ne situa încă din 2016, conform statisticilor Eurostat, pe ultimele locuri ale UE, astfel că valoarea posibilităților României de incluziune în sistemele europene și mondiale reprezintă un risc al securității naționale pe termen lung. Fie că este vorba de participare pe piața europeană drept promotor, partener sau doar ca piață de desfacere, profilul țării este alterat în ochii analiștilor de aceste cifre demoralizante pe care Institutul Național de Statistică le publică anual cu referire la rata abandonului școlar. În condițiile în care a dispărut orice speranță rămasă de a pune bazele unei dezvoltări durabile dar, totodată independente, este necesar pentru a securiza supraviețuirea economiei naționale să ne fixăm atenția asupra mijloacelor de atracție a capitalului privat străin. Aici, contextul creșterii rapide de la an la an a numărului de tineri ce renunță la educație înainte de terminarea celor douăsprezece clase ale învățământului preuniversitar este un factor ce trezește suspiciuni în privința nivelului de pregătire al personalului și a raportului de obicei nefavorabil dintre personalul calificat și cel necalificat.

Firește că este deseori dezbătut și caracterul influențabil și ușor de manipulat al tânărului needucat, care s-a numărat odată printre elevii ce au abandonat timpuriu școala. Comisia Europeană afirmă că un procent foarte ridicat din tinerii ce activează în cadrul grupărilor teroriste, atât migranți, cât și autohtoni, înfățișază cazuri de abandon școlar. Lipsa unei educații corespunzătoare valorilor morale și etice și dificultate de a găsi un loc de muncă priitor devin un cocktail Molotov ce favorizează caracterul manevrabil al tânărului de către organizații extremiste. Acesta este și unul dintre motivele pentru care țările cu gradul cel mai ridicat de risc terorist, putem aici discuta chiar despre teritoriile originare ale fenomenului terorist, sunt țări cu un nivel educațional scăzut, cu sistem de învățământ de calitate îndoielnică. Dacă analizăm raportul dintre tinerii ce au absolvit clasele obligatorii și cei ce au părăsit prematur școala, în aceste țări vom observa preponderența cazurilor de abandon școlar. Situațiile acestor tineri pot da naștere și unei alte probleme de securitate, și anume apariția unui bazin social din ce în ce mai extins de migranți non-EU către țările europene fără educație și fără perspectivele unui loc de muncă.

Pentru migranții ce se numără printre cazurile de abandon școlar în țările lor de proveniență, găsirea unui loc stabil de muncă în țara în care imigrează, dar care îi poate menține un trai decent, este o sarcină dificilă, pe care nu mulți dintre cei în discuție o duc la bun sfârșit. Odată intrați în câmpul muncii, cei norocoși să izbutească ajung să presteze munci necalificate sau cu nivel foarte jos de calificare. Din acest punct apar în viața migrantului diverse tentații pe care acesta le poate da curs în vederea întreținerii personale și a familiei. În categoria acestor tentații, ne referim în special la acțiuni ilegale, infracțiuni precum trafic de droguri, proliferarea armelor, crimă organizată și, în prim plan, riscul major pe care l-am amintit în paragraful anterior, dezvoltarea rețelelor teroriste. Astfel se conturează o legătură fină, aproape insesizabilă la prima vedere, însă existentă și imposibil de neglijat, între abandonul școlar și perspectiva tulburărilor viitoarei societăți.

În consecință, putem conchide această analiză de risc prin a sublinia caracterul indispensabil al acțiunilor de reducere a ratei abandonului școlar, cu scopul de a nu permite realității îngrijorătoare de astăzi să evolueze într-un viitor înspăimântător.

Bibliografie

1. Slåtto T., “Learning for everyone in a digital society”, Nordic Network for Adult Learning, 2020.
2. “The Digital Transformation of Education: Connecting Schools, Empowering Learners”, Broadband Commission for Sustainable Development, 2020.
3. “School dropout rate in Romania from 2011 to 2020” la adresa <https://www.statista.com> accesat la data de 18 aprilie 2022.
4. Bădescu G., Sinea A., Jiglău G., “Educație, bună guvernare, securitate națională”, Centrul pentru Studiul Democrației, 2016.
5. Popovici O.C., “Romania social briefing: Impact of Immigration and Population Change on Economic and Social Development in Romania”, China-CEE Institute, 2021.
6. “Torn safety nets: How COVID-19 has exposed huge inequalities in global education” la adresa <https://www.weforum.org> accesat la data de 18 aprilie 2022.
7. “Learning Poverty” la adresa <https://www.worldbank.org> accesat la data de 18 aprilie 2022.

METODE INTERACTIVE DE PREDARE - ÎNVĂȚARE A LIMBII FRANCEZE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL LICEAL

Prof. Dănilă Gabriela-Cristina
Liceul Tehnologic „Radu Negru” Galați

Spre deosebire de metodele tradiționale de predare a unei limbi străine, metodele moderne implică interactivitatea, participarea directă a celor instruiți în procesul de predare-învățare. Una dintre metodele interactive utile pentru învățarea unei limbi moderne este jocul. Lucrarea de față se concentrează pe o serie de exemple de jocuri didactice utile în predarea limbii franceze. Jocul poate duce la asimilarea noțiunilor mult mai ușor, creând un mediu relaxat de învățare și contribuind la dezvoltarea imaginației, a aptitudinilor și creativității elevilor.

În ceea ce privește jocul la clasele de liceu, deși par mai greu de captat în astfel de activități, elevii vor participa cu interes, deoarece se anulează barierele unei lecții „în clasă”, este altceva decât orele obișnuite. În acest caz jocul didactic poate fi folosit, fie pentru a începe o discuție, pentru a „sparge gheața” (activité brise-glace), fie pentru a evidenția trăsătura competitivă a participanților, sau pentru a recapitula unele noțiuni studiate.

În cele ce urmează voi enumera câteva tipuri de joc și momentele în care le putem folosi în cadrul unei lecții, având ca și grup-țintă clasele de liceu.

a) Ca activitate pentru „spargerea gheții”, un joc de genul „întrebări pentru aflarea adevărului” ar putea înlătura barierele în comunicare, i-ar putea face chiar și pe cei mai timizi sau mai puțin pregătiți elevi să participe. Acest joc este eficient atât la clasele de liceu, cât și la clasele de gimnaziu, pentru elevii de nivel mediu și avansat pentru că încurajează interactivitatea. Profesorul va alege un „voluntar” care va fi cel interogat. Colegii îi vor adresa întrebări în legătură cu ceea ce a făcut el, de exemplu la sfârșit de săptămână, cu o zi în urmă, folosind întrebări cu răspuns limitat „Da”, „Nu”. Exemple: „Ai fost ieri la cumpărături?”, sau „Te-ai uitat ieri la televizor?”. Este important ca această activitate să se desfășoare într-un ritm alert și să nu dureze mai mult de zece minute. Profesorul va corecta eventualele greșeli de gramatică sau de pronunție ale elevilor, dar nu va interveni pe parcursul desfășurării acestei activități.

O altă variantă a acestui joc didactic este „Cuvântul misterios”. Profesorul va scrie pe tablă un cuvânt legat de vocabularul predat la clasă într-o oră anterioară. Un elev va sta cu spatele la tablă și va adresa colegilor întrebări pentru a afla cuvântul. Întrebările trebuie să fie cât mai variate. Dacă elevul numește cuvântul de pe tablă, el va avea dreptul de a scie alt cuvânt, care să fie descoperit de un alt coleg desemnat.

b) Pentru îmbunătățirea vocabularului putem folosi un joc numit „Trage oblonul”. Elevii vor fi împărțiți pe echipe de câte patru. Fiecare echipă va primi câte opt fișe conținând opt „ferestre”. Pe jumătate de „ferastră” este scrisă o jumătate de proverb sau expresie (Oblonul închis). Elevii vor primi și partea cealaltă pe bucățele mici de hârtie. Ei trebuie să potrivească respectivele cuvinte astfel încât „oblonul” care cuprinde toate cuvintele proverbului, sau expresiei să fie închis. Profesorul va avea rolul de a juriza munca elevilor și de a desemna echipa câștigătoare, adică cea care va „închide” obloanele, va găsi proverbele sau expresiile enunțate în cel mai scurt timp. Această echipă va da o „pedeapsă” echipei perdante.

c) „Jumătate de Rebus”. Acest joc funcționează astfel: Elevii lucrează pe perechi. Profesorul le va propune un rebus completat parțial. Unul dintre elevi va avea o jumătate de rebus, iar celălalt a doua parte. Nu vor exista indicii pentru aflarea cuvântului. Elevii vor formula, pe rând, propriile explicații, respectiv definiții astfel încât fiecare dintre ei să poată completa rebusul. Acest joc încurajează dezvoltarea vocabularului și exprimarea liberă, dar poate fi folosit și pentru recapitularea vocabularului la sfârșitul unei unități de învățare. Trebuie să menționez faptul că această metodă este foarte potrivită în

cazul elevilor de nivel avansat, deoarece ei pot formula definiții mai ample, ajutându-se și de vocabularul acumulat.

d) „Povestea” - o activitate antrenantă care încurajează creativitatea elevilor și dezvoltă lucrul în echipă. Se poate folosi atât la clasele de gimnaziu, cât și la cele de liceu. Elevii vor fi împărțiți în patru grupe. Fiecare grupă va scrie pe o foaie de hârtie câte patru sau cinci cuvinte, care au sau nu legătură între ele. Fiecare foaie va merge la cealaltă grupă, adică foaia de la grupa întâi va merge la grupa a doua, cea de la a doua la a treia și așa mai departe. Fiecare echipă va trebui să alcătuiască o poveste folosind cuvintele respective, respectând regulile gramaticale, nu neapărat și pe cele logice! Se pot compune povești amuzante sau science fiction - creativitatea nu are limite!

O altă variantă a acestui joc este scrierea unei poezii folosind cuvintele propuse. Paragrafele vor fi notate pe foi tip flip-chart și apoi vor fi prezentate colegilor de un purtător de cuvânt al fiecărei grupe. Profesorul va avea rolul de evaluator al activității elevilor, evidențiind cele mai bune idei.

În încheiere este necesar să subliniez faptul că această metodă didactică oferă elevilor posibilitatea de a-și îmbunătăți cunoștințele și abilitatea de a vorbi o limbă străină, reinventându-se în fiecare caz, interacționând cu alții, transferând „achizițiile” în contexte noi.

Bibliografie:

1. Myles Jane, *Language Games Elementary-Intermediate*, Mary Glasgow Magazines.
2. Hadfield Jill, *Intermediate Communication Games*, Addison Wesley Longman Ltd, 1996.
3. Roman, Dorina- *La didactique du francais langue etrangere*, Editura Umbria, Baia Mare, 1994
4. Păcurari, O. (coord.)- *Strategii didactice inovative*, Editura Sigma, București, 2003.

IDEI, PRACTICI DE REDUCERE A CONSUMULUI DE ENERGIE

– STUDIU –

Prof. Radu Ovidiu-Marian,
Școala Gimnazială „Vlaicu Vodă” Slatina, Olt

Privim, poate, dezamăgiți de noi înșine, cum urmele progresului, întrupat în pungi de plastic, sticle, cutii, zac la marginea drumului aruncând cu mizerie în perfecta creație a naturii și ne întrebăm retoric...”Oare când ne vom schimba? Dar, oamenii când vor învăța să respecte natura? Ce putem face să le schimbăm obiceiurile?”

Însă nu e suficient...Doar întrebându-ne nu rezolvăm nimic.

În activitatea mea didactică, am încurajat stabilirea parteneriatelor educaționale atât pentru elevii de gimnaziu, liceu, cât și pentru adulți, fiindcă educația se face pe parcursul întregii vieți, ea nu este limitată până la o anumită vârstă. Astfel, pe lângă beneficiile culturale și lingvistice, elevii pot învăța de la ceilalți participanți despre importanța acordată mediului și energiei verzi, alimentației bio, în alte colțuri ale lumii.

Elevii trebuie să învețe cum să reducă consumul de energie atât acasă, cât și la școală, ce alimente sunt sănătoase, ce trebuie să facă pentru a reduce poluarea apelor, să respecte frumusețea naturii și verdele vegetației. Situat între albastru și galben, verdele rezultă din interferențele lor cromatice. Verdele intră cu roșul într-un joc simbolic de alternanțe, așa cum trandafirul înflorește printre frunzele verzi.

Echidistant între albastrul ceresc și rosul infernal, două culori inaccesibile, verdele, valoare medie, mediator între rece și cald, între sus și jos, este o culoare liniștitoare, răcoritoare, umană. În fiecare primăvară, după ce iarna i-a aratat omului cât este de singur, dezvelind și înghețând pământul care-l poartă, acesta a îmbrăcat o nouă haină verde, dătătoare de speranță, redevenind fecund și hrănitor. Verdele este călduț, căci venirea primăverii se manifestă prin topirea ghețurilor și căderea unor ploii fertilizatoare. Verdele este culoarea regnului vegetal în plină reafirmare, a apelor regeneratoare, cărora botezul le datorează semnificația lui simbolică.

În scopul protejării mediului, putem stimula creativitatea elevilor prin implicarea lor în numeroase acțiuni extrașcolare, de ecologizare, precum și informarea acestora prin mijloacele media, prin selectarea paginilor de internet utile în acest domeniu. Astfel, revistele on-line precum <http://www.ecomagazin.ro/>, pot furniza informații utile elevilor noștri și îi pot stimula în adunarea de materiale pentru a crea ei înșiși astfel de reviste în care să vorbească despre activitățile școlii lor în acest domeniu. Revista amintită, permite celor interesați să își creeze un EcoBlog (<http://ecosapiens.ro/forum/>).

Prin activități extrașcolare sau opționale, elevii pot descoperi detalii despre energiile alternative.

Energia alternativă este un termen folosit pentru unele surse de energie și tehnologii de stocare a energiei, în general cu referire la energii netradiționale cu impact scăzut asupra mediului înconjurător.

În general, se consideră energie alternativă acea energie care este obținută dintr-o sursă naturală cum ar fi marea, căderile de apă, mișcările maselor de aer (vânturile), soarele, biomasa. Unele dintre aceste surse sunt epuizabile, iar altele regenerabile.

Biomasa reprezintă partea biodegradabilă a produselor, deșeurilor și reziduurilor care provin din agricultură, inclusiv substanțe vegetale și animale, silvicultură și industrii conexe, precum și partea biodegradabilă a deșeurilor industriale și urbane.

Hidroenergia sau energia hidraulică reprezintă capacitatea sistemului fizic reprezentat de apă de a efectua lucru mecanic prin curgere; datorită circuitului apei în natură este considerată o formă de energie regenerabilă.

Energia hidraulică este de fapt o energie mecanică potențială sau cinetică. Exploatarea acestei energii se face în hidrocentrale și în centralele care produc energie electrică pe baza energiei valurilor și mareelor.

Energia aerului este determinată de curenții de aer care se formează din cauza încălzirii neuniforme a Pământului, iar acești curenți generează o energie cinetică cunoscută ca energie eoliană.

Energia eoliană este o sursă regenerabilă de energie care, captată cu ajutorul unor turbine generează curent electric.

Energia solară este o sursă de energie regenerabilă care este produsă de lumina și radiația Soarelui.

Energia solară este utilizată în practică pentru:

- ✓ generarea de electricitate cu ajutorul panourilor fotovoltaice;
- ✓ generarea de electricitate cu ajutorul centralor electrice termale;
- ✓ încălzirea cu panouri termice;
- ✓ încălzirea directă.

O metodă este și folosirea panourilor solare care au fost testate. Un studiu recent a demonstrat că amplasarea panourilor solare reprezintă o soluție rapidă în vederea reducerii substanțiale a facturilor de plată pentru:

- ✓ apă caldă;
- ✓ curent electric;
- ✓ încălzire;

S-a demonstrat că într-o oră și jumătate, Pământul primește atâta energie de la soare, cât i-ar fi suficientă lumii întregi pentru un an, dar aproape toată această energie trece pe lângă noi, se pierde. Încă din antichitate energia solară a fost utilizată în multiple domenii de activitate, de la incendierea navelor pe timp de război, până la topirea cearei de albine de către apicultori.

Energia geotermală este o formă de energie regenerabilă care se obține din caldura aflată în interiorul Pământului.

Aburul și apa fierbinte, care se captează în special în zonele cu activitate vulcanică și tectonică, sunt utilizate pentru încălzire și pentru producerea de energie electrică.

Locuințele consumă mai multă energie decât ne putem închipui.

„Consumul energetic din gospodăriile din România reprezintă 32% din totalul consumului de energie al țării” – tendința fiind în creștere. Pe lângă creșterea costurilor în gospodărie, rezultă multe produse toxice și gaze de seră, care afectează mediul și care pot fi făcute responsabile pentru schimbarea climei.

A economisi energie aduce câștig, atât pentru mediu cât și pentru noi. Acela care economisește curent reduce pe de o parte cheltuielile sale și pe de altă parte emisiile de CO₂. Așa cum fiecare dintre noi contribuie la efectul de seră, tot așa fiecare își poate aduce contribuția ca să-l frâneze.

Cum să devenim eficienți?

În gospodăria crește consumul de curent și odată cu el și costurile. Aparatele casnice precum frigiderul, mașina de spălat și altele produc o treime din consumul de curent al gospodăriei. Aici există un potențial multiplu pentru a economisi energie.

Atunci când achiziționăm aparate noi trebuie să fim atenți la eficiența energetică a acestora. Aparatele casnice (mașina de spălat, frigiderul și altele asemănătoare) sunt marcate cu eticheta unitară de energie EU. “A” înseamnă că aparatul are un consum de energie scăzut; la clasa G consumul de energie este foarte ridicat. În acest sens trebuie să cumpărăm – ori de câte ori este posibil – un aparat din clasa “A”.

Eticheta energetică trebuie să fie însoțită de o fișă și de un tabel standard cu informații specifice fiecărui model de aparat. Fișa trebuie să fie inclusă în toate broșurile produsului și trebuie livrată împreună cu aparatul. Ea a fost introdusă pentru a da consumatorului o sursă suplimentară de informații asupra etichetei, astfel încât consumatorii care au timp să decidă mai mult timp asupra cumpărării unui produs, să poată lua materialul informativ cu ei, în același mod ca oricare altă informație primită despre produs.

Toate aceste informații sunt necesare elevilor noștri pentru a deveni conștienți de schimbările climatice și de metodele existente pentru a economisi energia și pentru a ajuta la salvarea și protejarea minunatei noastre planete.

Sitografie:

1. <http://energiacaseitale.wordpress.com/category/energii-alternative/>
2. <http://www.renewableenergyworld.com/rea/home>
3. <http://www.ecomagazin.ro>

REFERAT – CERC PEDAGOGIC - PARTENERIATE EDUCAȚIONALE INTERJUDEȚENE, NAȚIONALE – ÎMPĂRTĂȘIREA BUNELOR PRACTICI

Prof. învă. preșc. Alupoaei Lăcrămioara

Școala Gimnazială Nr.1 Hudești/Structura: Grădinița cu Program Normal Nr. 3 Alba, Botoșani

„Succesul, în mare parte, stă în voința de a învinge; să ne străduim deci și să stăruim.” (SENECA)

Parteneriatul educațional este o acțiune abordată în sprijinul dezvoltării societății prin prisma educativă și presupune participare la o acțiune educativă comună, interacțiuni constructive acceptate de toți partenerii, comunicare eficientă între participanți, acțiuni comune cu respectarea rolului fiecărui participant. Parteneriatul educațional mai presupune, unitate de cerințe, de opțiuni, decizii și acțiuni educative, subordonate actului educativ propriu-zis care vine în sprijinul dezvoltării personalității copiilor, asigurându-le acestora realizarea autonomiei personale, prin valorizarea socială a fiecăruia dintre ei.

Proiectul de parteneriat, formă modernă și complexă de învățare și evaluare, se bazează pe toate formele de organizare a activităților - individual, pe perechi, pe grupe, frontal – grupele participante devenind o comunitate de învățare, în care fiecare contribuie atât la propria formare, cât și la procesul de învățare în colectiv. Învățarea bazată pe proiect este o abordare instituțională care angajează copiii într-o investigație bazată pe cooperare – comunicare – colaborare. Copiii află soluțiile problemelor prin: formularea și rezolvarea întrebărilor, dezbateri de idei, proiectarea de planuri sau experimente, comunicarea ideilor și a rezultatelor, adresarea de noi întrebări, crearea de produse noi; extragerea concluziilor, formularea de predicții.

Pentru realizarea unui parteneriat de succes sunt necesare parcurgerea unor etape de explorare – evaluare – planificare – formare – inițiere – realizare – verificare – reglementare – consolidare – acționare – implementare – evaluare.

Un parteneriat reușit implică:

- ✚ identificarea scopurilor, intereselor comune, utile partenerilor și comunității;
- ✚ organizarea și conducerea resurselor disponibile pentru a atinge scopul propus;
- ✚ identificarea competențelor persoanelor implicate în aceste proiecte pentru a le putea folosi la maxim;
- ✚ combinarea eficientă a atitudinilor, abordărilor și tehnicilor diferite care se pot aplica diferitelor sarcini;
- ✚ utilizarea cu succes a schimbării în folosul instituției, în acest caz a grădiniței și a comunității.

La nivel de grădiniță este necesară a auto evaluare a nevoilor și resurselor interne de care dispune grădinița la acel moment și identificarea factorilor stimulatori, dar și pe cei care ar împiedica și constrânge realizarea cu succes a proiectului. Un pas important în realizarea parteneriatului este identificarea posibilor parteneri, care trebuie să răspundă nevoilor și cerințelor proiectului. Astfel grupul de lucru din cadrul grădiniței trebuie să stabilească o listă a posibilor parteneri ținând cont de misiunea, obiectivele, istoricul, experiența și nu în ultimul rând a referințelor despre un anumit partener al proiectului.

După identificarea posibilor parteneri, grupul de lucru din cadrul grădiniței va întreprinde acțiuni concrete de contactare și abordare directă a partenerilor selectați. După realizarea unei negocieri și a stabilirii scopului și a obiectivelor comune proiectului, se poate semna un protocol de parteneriat în care să se stipuleze scopul, obiectul și durata parteneriatului, formele de colaborare dintre parteneri, obligațiile și responsabilitățile părților, finanțarea proiectului și alte dispoziții finale.

Orice program educativ poate deveni eficient în măsura angajării părților componente. În acest sens, vin în ajutor proiectele de parteneriat educaționale care vizează întărirea relațiilor dintre părinți, elevi, dascăli și comunitate, creșterea gradului de implicare a tuturor factorilor educaționali.

Activitatea în parteneriat are nenumărate avantaje, deoarece creează relații de colaborare, clarifică diverse probleme educative, oferă un nou cadru de dezvoltare a personalității copilului. Inițierea diferitelor proiecte de parteneriat educaționale sunt benefice atât pentru copii, cât și pentru toți factorii implicați.

Comunitatea reprezintă cadrul cultural, spiritual și geografic de dezvoltare al copilului. Prin caracteristicile ei, poate susține interesele școlii. Fiecare școală devine „o comunitate a celor ce învață” în condițiile propriului său plan de îmbunătățire continuă a predării, învățării și disciplinei. Toți copiii, elevii se străduiesc și fac progrese în direcția atingerii standardelor dorite, fiind ajutați de părinți, cadre didactice și alți parteneri implicați. Școlile și comunitatea îmbunătățesc instrucția, evaluarea, dezvoltarea profesională a cadrelor didactice, implicarea părinților și a oamenilor de afaceri, astfel încât fiecare aspect al educației funcționează ca parte a unui sistem, care sprijină toți copiii pentru a-și atinge obiectivele.

Reforma efectivă a învățământului preuniversitar, ca învățământ public, se poate realiza numai în interiorul spațiului comunitar, ca rezultat al conlucrării școlii cu mediul social, cultural și economic. Procesul educațional este un act de socializare, de culturalizare, de formare și dezvoltare a personalității, dus la îndeplinire de echipa didactica.

Instituțiile bine determinate ale societății, școala, familia și comunitatea, joacă diferite roluri în creșterea și dezvoltarea ființei umane. Pentru valorizarea maximală a acestora pledează instituirea parteneriatului educațional. Școala este instituția care realizează în mod planificat și organizat sprijinirea dezvoltării individului prin procesele de instrucție și educație, concentrate în procesul de învățământ.

O școală eficientă este partenera elevului, valorizând respectarea identității sale cu familia, recunoscând importanța acesteia și căutând să atragă în procesul didactic toate resursele educative ale societății, pe care le implică și le folosește activ.

INTRODUCTION IN THE INTERCULTURAL DIMENSION

Profesor gradul I Petcu Lavinia

Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri „Traian Vuia” Boboc, Buzău

There is an important question that we ask ourselves. Are we really intercultural people?

People talk to each other. It is a natural thing. But this is not merely an act of communication. They exchange information but at the same they look at each other and try to identify what social or educational group they belong to. Byram, Gribkova and Starkey explain that this thing influences each other's attitude, the things they say, the way in which they express what to ask and their feelings toward the answer they will get to their questions. By doing this people become social identities and there will be a social interaction between them. (Byram, Gribkova, Starkey, 2002:9 They explain that when two people of different nationalities talk to each other in a foreign language they become aware of their national identities. Or if only one of them is a foreigner and he/she speaks a foreign language, the other will listen to his/her native language spoken by a foreigner, this thing having an influence on what he/she says as a representative of his/her country. But, we should not see that person as a representative of his/her country and culture. This would be considered as a stereotype. When teaching a foreign language,

teachers usually tell their students to behave like being from that country. When we speak about the culture of a country we often think about art, poetry, literature, famous art people, but culture means more. Culture is a way of life. Teachers should put a great emphasis on the intercultural dimension. Their purpose is to develop "intercultural speakers or mediators" like Byram, Gribkova and Starkey call them. They will be complex individuals. The intercultural dimension refers to considering the person you are talking to as an individual with qualities that will be discovered.

So, the intercultural speaker in Byram, Gribkova and Starkey's opinion needs some knowledge about what means to behave like a person of a certain nationality. He needs to understand people from their perspective and he needs to be understood by other intercultural speakers from his perspective.

In many classes I explained some of these things to my students. They are going to become military professionals, some of them are going to be sent on military missions abroad, meet military of different nationalities. Before going there they should get informed about that country's customs, belief, values, religion and see things from that country's perspective in order to get on well with their allies. Even when receiving foreign military guests to their unit they should use their intercultural skills, act like real intercultural speakers in order to facilitate intercultural communication. Intercultural competence means knowledge, attitudes, skills and values. Teachers emphasise the knowledge and the skills during language classes. Byram, Gribkova and Starkey's opinion is that teachers do not have between their objectives to teach attitudes and values and that this could not be beneficial for the students. When doing a study visit or an exchange of experience students might find the affective aspect as the most important. "Learners experience some degree of culture shock". (Byram, Gribkova, Starkey, 2002:19) So, teachers must prepare the students for these reactions by teaching them knowledge of the other country's culture.

The visit or exchange of experience is a good way to practice the language that the students learnt in classes, what intercultural skills they have acquired, what attitudes and why they value both their country's culture and the culture of the other country. Intercultural education means exchanging information and knowledge. But, we must always show empathy towards other people. We must accept them as they are and try to learn many good things from them. In this case, teachers' explanations are essential because students learn how to speak and interact with people from other countries and with different cultures.

In conclusion, we can say that culture and language are integrated. It is essential for teachers to speak to their students about the intercultural skill. Intercultural education is very important for the students who will tolerate, respect, understand and maybe work with people from different countries with different cultures and try to communicate with them in a better way. It is the teacher's responsibility to explain to his/her students that each of them will have something to learn from the other ones.

Bibliography:

Byram, M., Gribkova, B., & Starkey, H..*Developing the intercultural dimension in language teaching. A practical introduction for teachers.* Council of Europe. Strasbourg, 2002.

ALBERT CAMUS - STUDIU

**Prof. Radu-Alexie Cristina,
Școala Gimnazială Slătioara, Olt**

Albert Camus s-a născut la data de 7 noiembrie 1913 în Algeria, având un tată de origine alsaciană și o mamă de origine spaniolă. Familia sa era de condiție modestă. Este al doilea copil al cuplului, având un frate cu patru ani mai mare decât el.

Tatăl său este mobilizat în septembrie 1914 și rănit la Marna, moare la Saint – Briene, în octombrie, același an. Camus nu și-a cunoscut tatăl. Mama sa, Catherine și cei doi copii se stabilesc în Algeria, la Belcourt. Albert și Lucien vor fi educați de bunica lor, mama acestora fiind aproape surdă și având o dificultate în vorbire.

La școală, Louis Germain, îl ajută să promoveze concursul burselor și astfel Albert Camus poate urma studii liceale și universitare. Profesorului lui, Camus îi va fi profund recunoscător, astfel încât, în momentul primirii Premiului Nobel pentru Literatură, îi va scrie o scrisoare.

Jurnalist, scriitor, om de teatru, Camus va marca viața culturală franceză din 1936 până în 1960. Se căsătorește în 1933, divorțează în 1935, dată la care se înscrie în partidul comunist, ale cărui luări de poziție față de arabi, îl fac să demisioneze în 1936.

Fondează “le Theatre du Travail” și își scrie lucrarea de diplomă despre raporturile elenismului și creștinismului conform operelor lui Plotin și ale Sfântului Augustin. Citește Pascal, Malraux, Montherlant, Kierkegaard și parcurge Algeria cu trupa de teatru a Radio – difuziunii algeriene. Vizitează Spania, Italia, Cehoslovacia, în acest timp citind Albert Sorel, Nietzsche și Spengler.

Se recăsătorește în 1940, merge la Paris unde este jurnalist, se reîntoarce apoi în Algeria și revine în Franța în 1942. În această perioadă citește Tolstoi, Marc Aureliu, Alfred de Vigny, și tot acum apare și creația sa, “Străinul”. Intră în mișcarea de rezistență “Combat”, motiv pentru care este trimis la Paris în 1943, unde lucrează ca jurnalist. În 1944 apare “Neînțelegerea”, apoi “Caligula”. În 1946 merge în Statele Unite ale Americii și în 1947 publică “Ciuma”. Vizitează America de Sud, apoi în 1951, apare “Omul revoltat”, apariție ce va fi urmată de un conflict cu Jean – Paul Sartre, care pune punct relației dintre cei doi. În 1952, demisionează de la UNESCO, care admisesese în sânul său, Spania franchistă. În iunie 1953, pledează în favoarea muncitorilor omorâți în cursul revoltelor din Berlinul de Est. În 1955 călătorește în Grecia și apoi lansează un apel la pace comunităților musulmane din Algeria.

În 1975 primește Premiul Nobel pentru Literatură și moare în 1960 într-un accident de mașină. Jean – Paul- Sartre definea motivele influenței exercitate de Camus asupra publicului ca o urmare a unei admirabile legături și concordanțe între o persoană, opera și acțiunile sale. Nu putem vorbi de o adevărată filosofie camusiană, ci mai degrabă de gândul unui om care mulează perfect în jurul unor cuvinte precum: absurd, sau revoltă.

Opera sa cuprinde două părți: cea a absurdului (“Caligula”, “Străinul”, “Mitul lui Sisif” și “Neînțelegerea”) - opera cuprinsă între anii 1942 – 1944 și cea a revoltei (“Ciuma”, “Dreptii” și “Omul revoltat”) – publicate între 1947 – 1950.

“Străinul” concretizează absurdul. “Mitul lui Sisif” aprofundează noțiunea de absurd. Merită oare viața trăită într-o lume care nu vede și nu aude adevărul? Să fie sinuciderea o soluție, un răspuns la această întrebare? Camus ne îndeamnă să trăim, dar să fim conștienți totuși de această absurditate a vieții.

“Caligula” este împăratul care învață că în viață soarta este una singură: omul se naște, moare, dar nu poate fi fericit. “Neînțelegerea” este drama lipsei de comunicare. Camus a înțeles că absurdul poate duce la excese ucigătoare, tocmai de aceea a încercat să găsească un sens acestei vieți. Nihilismului, acesta îi opune revolta. Camus este omul care strigă că nu crede nimic și că totul este absurd, dar nu se poate îndoi însă de strigătul său care îl face să creadă cel puțin în puterea revoltei, a protestului. Prin revolta sa, omul implică întreaga sa comunitate. Camus spunea: “Mă revolt, deci suntem”.

“Ciurma” este o alegorie a nazismului, conține un număr mare de personaje exemplare ce se găsesc în fața morții și totuși sunt capabile să ia măsuri și să lupte. Este o carte a asurdului, dar și a revoltei și solidarității umane.

“Dreptii” pune în valoare responsabilitatea individuală. Un om poate ucide un altul spre binele comunității? “Omul revoltat” este lucrarea care consfințește ruperea lui Camus de existențialism (lucru bine stabilit între Camus și Sartre, care recunoșteau că ori de câte ori se întâlneau, nu înțelegeau de ce toată lumea îi găsea pe amândoi “existențialiști”, când Camus își nega hotărât apartenența la acest curent).

El se ridică împotriva divinizării istoriei. Revolta care vizează restabilirea dreptății, dacă degenerază în revoluție instaurează terorismul. “Omul revoltat” a atras de partea sa multe proteste ale progresiștilor.

Războiul Algeriei devine o dramă sufletească pentru Camus. Își încetează o perioadă de timp creația, convins că orice cuvânt i-ar fi înțeles greșit.

După revolt și absurd, Camus voia să creeze o a treia parte a operei sale, care ar fi înfățișat “măsura”. Se găsea în această privință confruntat cu o mare contradicție: dacă istoria este o dimensiune unde omul trebuie să trăiască, el nu trebuie să se piardă în ea. Opera de artă este cea care rezolvă această dilemă; artistul prin creația sa presimte și poate schimba cursul istoriei. Artă corectează realul fără a-l îndepărta, îl face comunicabil nouă, ne incită la dialog, și ne eliberează.

Dincolo de “măsură”, Camus își dorea să scrie cea de-a patra parte a operei sale, dedicată dragostei. Să fi fost oare romanul “Primul om”, căruia îi alesese deja titlul, cel care ar fi inaugurat romanul de dragoste al lui Camus?

Noi știm doar că un adolescent născut în Algeria, care visa să fie fotbalist și actor de teatru (și nu e o întâmplare că trupa sa de teatru s-a numit “Echipa”) și căruia îi placea interpretarea teatrală în stilul lui Goethe a fost cel care de-a lungul timpului și-a modelat opera, arta sa de a spune adevărul simțit, încât noi, reușim azi să-l percepem atât de aproape de noi, să ne regăsim în sentimentul absurdului, de atâtea ori (poate chiar permanent) simțit, pentru ca apoi să ne ridicăm cu un gust amar, prin dorința noastră de solidaritate și să trăim mai departe, dând vieții sens, tocmai prin căutarea acestuia.

Bibliografie:

1. Virginia Baci, Albert Camus et la condamnation a mort, Editura Junimea, Iași, 1998.
2. Roger Grenier, Albert Camus, soleil et ombre (une biographie intellectuelle), Éditions Gallimard, Paris, 1987

IMPORTANȚA JOCULUI DE ȘAH

**Profesor Enache Bogdan – Costin,
Școala Gimnazială "Traian Săvulescu" Comuna Izvoarele, Județul Prahova**

Ce este șahul?

Șahul este aparent un joc, dar din punct de vedere al conținutului este o artă, iar din punct de vedere al dificultății de însușire este o știință.

Șahul:

- Crește coeficientul de inteligență;
- Dezvoltă abilitățile de rezolvare a problemelor, învățând elevii să ia decizii dificile în mod independent;
- Îmbunătățește capacitatea de comunicare și aptitudinea de a identifica modele de gândire și acțiune;
- Oferă oportunități practice pentru luarea de decizii rapide și corecte sub presiunea timpului, abilitate ce poate îmbunătăți performanțele la examenele școlare;
- Dezvoltă memoria, abilitățile de citit, lingvistice și matematice;
- Dezvoltă gândirea critică și creativă;
- Învăță elevii să gândească logic și eficient, să selecteze cea mai bună variantă din nenumărate posibile;
- Oferă provocări elevilor supradotați, și ajută elevii cu performanțe scăzute să studieze și să depună eforturi prin excelență;
- Îi învață pe elevi cum să câștige și să piardă în mod elegant;
- Posedă un limbaj internațional;
- Îi captează în egală măsură pe băieți și fete indiferent de abilitățile lor naturale;
- Contribuie la dezvoltarea încrederii în sine și a imaginii de sine;
- Prin jocul de șah elevii se atașează mai mult de școală;
- Dezvoltă spiritul de competiție și spiritul fair – play.

Șahul este o formă a productivității intelectuale și are farmecul lui particular. Creația intelectuală este una din plăcerile cele mai mari – dacă nu chiar cea mai mare – a existenței umane.

Majoritatea oamenilor știu în mod instinctiv că învățând jocul de șah pot crește creativitatea și imaginația în toate activitățile din viață, dar mulți nu știu de ce se întâmplă aceasta.

Imaginația începe cu o idee creativă. Imaginația crește atunci când se realizează idei creative. Puțini oameni realizează cât sunt de creativi cu adevărat. Aflăm aceasta cu fiecare copil care învață șah. Ei nu-și dau seama cât de inteligenți sunt!

Șahul crește încrederea, dând claritate gândirii. Un tânăr jucător de șah are multe idei și învață să vadă căi creative și secvențe ale multor posibilități, care există pe tablă în fața lor. Cu fiecare mutare jucătorul realizează pe tabla de șah din ce în ce mai multe planuri, decizii și strategii.

Copiii învață, indiferent dacă pierd sau câștigă o partidă. Combinația de idei creative și de gândire organizată dă șahului unicitate. Când un copil înțelege jocul de șah, el este în mod natural atras de el. Fiecare copil are idei care-i aparțin. Toți copiii vin cu diferite tipuri de planuri, dar foarte important este să încurajăm imaginația acestora foarte devreme în viață.

STAREA DE BINE EMOTIONALA

Prof. Păun Mihaela
Grădinița Nr. 236 București

Sănătatea este un concept ce face referire la o stare de bine completă din punct de vedere fizic, mintal și social și nu doar absența bolii sau a infirmității, conform Organizației Mondiale a Sănătății. Așadar, bunăstarea emoțională este o condiție necesară pentru a fi sănătos, iar inițiativele ce se concentrează pe dimensiunea fizică, excluzând bunăstarea emoțională și socială, sunt sortite eșecului. Vedem, așadar, că pe lângă dezvoltarea fizică, cognitivă și socială a copiilor, trebuie să ne îngrijim și de dezvoltarea lor psihologică și emoțională. Am observat că fenomenele și factorii ce țin de mediul digital pot influența starea de bine emoțională – de la efectele relaționale ale cyberbullying-ului și influența rețelelor sociale asupra formării identității tinerilor, până la mecanismele prin care Internetul ne captează și păstrează atenția. Pe lângă toate acestea, există posibilitatea ca perioada următoare să aducă un nou grad de complexitate, o adâncire a clivajelor și problemelor existente și chiar noi provocări deoarece pandemia a accelerat ritmul de adoptare a noilor tehnologii, a normalizat folosirea Internetului pentru activități ce înainte necesitau interacțiune și a crescut considerabil durata de timp petrecută online. De aceea, este important acum, mai mult ca niciodată, să susținem copiii în dezvoltarea lor emoțională. Sunt mulți copiii care spun că au fost victima unui comportament de tip „cyberbullying” sau „sexting” pe Internet sau rețele sociale și la care observăm o stare de bine emoțională scăzută. Iar cei care petrec timp jucându-se pe Internet cred că se simt mai relaxați. Însă, fără a fi psihologi de profesie, ne putem da seama că există o corelație între timpul petrecut online și starea de bine emoțională a copiilor. Mai mult, lipsa unui părinte din familie-din diverse motive: plecat în străinătate, timp mult petrecut la serviciu sau din alte cauze- se asociază cu un timp mai îndelungat petrecut pe Internet de către copii. În mod surprinzător poate pentru unii dintre noi, jocurile online se corelează pozitiv cu o stare emoțională bună, cu relaxarea. Este important de evidențiat că starea de bine emoțională este influențată în mod semnificativ de lipsa sau de prezența unei rețele de suport. Dezvoltarea abilităților emoționale ale copiilor, capacitatea de a

identifica, înțelege, accepta și exprima sănătos emoțiile reprezintă elemente importante pentru sănătatea mentală a copilului și pentru starea lui de bine emoțională și socială. Încă de la vârste mici ,educarea și dezvoltarea abilităților emoționale îi vor ajuta pe copii să gestioneze cu succes formarea și menținerea relațiilor cu ceilalți și atunci când vor crește să navigheze mai conștient în mediul online. Înainte de a explora câteva dintre aspectele ce pot contribui la dezvoltarea abilităților emoționale, este important de menționat că fiecare copil moștenește de la părinții săi un bagaj genetic unic ce-i determină temperamentul și reactivitatea sa emoțională. Fie că este mai degrabă inhibat ori dezinhibat, sau fie că are o reactivitate emoțională scăzută sau ridicată, aceste trăsături se vor manifesta prin comportamente specifice care nu pot fi modificate sau schimbate. Aceste aspecte sunt importante pentru a înțelege, de pildă, de ce un copil cu o reacție puternică va avea nevoie de un efort mai mare pentru a-și regla emoția sau de ce copiii cu temperament inhibat vor reacționa mai degrabă negativ la un comportament ferm și autoritar din partea părinților sau a cadrelor didactice. Având toate acestea în vedere putem contribui la dezvoltarea abilităților emoționale ale copiilor prin:

Numirea emoțiilor - Învățați-i pe copii că emoțiile sunt importante și că etichetarea lor îi poate ajuta să înțeleagă și să gestioneze ceea ce experimentează. Explicați-le că este în regulă să se simtă neliniștiți, triști sau invidioși uneori, adică este la fel de firesc ca atunci când sunt fericiți. Fiecare emoție are rolul său și este la fel de valoroasă ca oricare alta. Asigurați-vă că apreciați sau recompensați exprimarea adecvată a emoțiilor. Crearea unui climat pozitiv Dacă sala de clasă reprezintă un loc care conferă copilului siguranță, respect și încredere, iar copiii leagă aici relații de cooperare și prietenie, atunci acest spațiu poate acționa ca factor protector sau compensatoriu atunci când apar noi provocări emoționale.

Încurajarea empatiei - Analizați împreună cu copiii/elevii dvs. emoțiile pe care credeți că le simt anumite personaje din cărți sau chiar persoanele aflate într-o situație dată. Rugați copiii să facă acest lucru atunci când apare un conflict între ei și încurajați comportamentele de reparare (ex. bilețel cu scuze).

Creșterea rezilienței - A-i încuraja pe copii să experimenteze, a-i lăsa să își găsească singuri răspunsurile sau a-i îndruma să îmbrățișeze eșecul ca oportunitate de învățare, toate acestea sunt strategii care vor crește reziliența copiilor și capacitatea lor de a face față situațiilor neprevăzute sau stresante.

Managementul emoțiilor - Învățați-i pe copii ce să facă atunci când se simt stresați, obosiți sau anxioși. A face o plimbare, a vorbi cu cineva, a asculta muzica preferată sau chiar a cere ajutorul unui adult sunt strategii bune. Copiii își dezvoltă capacitatea de a-și gestiona emoțiile în cadrul unor relații de încredere cu persoane apropiate. Când copiii primesc sprijinul necondiționat al unui părinte, membru al familiei sau chiar al unui profesor, atunci ei se simt împuterniciți să caute ajutorul și să încerce să gestioneze situațiile dificile. Mai mult, copiii învață foarte mult prin observarea și imitarea comportamentelor celorlalți, motiv pentru care este important pentru cadrele didactice și părinți să poată reprezenta un model pentru copil, din punct de vedere al gestionării emoțiilor. Starea de bine emoțională și mediul digital. Pe lângă dezvoltarea abilităților emoționale ale copiilor și susținerea acestora atunci când trec prin perioade noi, dificile sau stresante, este important să avem în vedere o serie de aspecte pe care specialiștii le consideră mai relevante atunci când vine vorba de mediul digital și de starea de bine emoțională a copiilor.

Timpul petrecut online - Menținerea unui echilibru între timpul petrecut în fața ecranelor și celelalte activități este un aspect esențial pentru starea de bine a copiilor. Cunoaștem faptul că specialiștii recomandă ca între 0 și 2 ani, copiii să nu fie expuși la ecrane; iar între 3 și 5 ani copiii să fie expuși

gradual, de la 10-15 minute până la maximum o oră pe zi, cu pauze între sesiuni. În ceea ce îi privește pe copiii de vârstă școlară, între 6 și 11 ani, este esențial să fie stabilite împreună cu copilul reguli consecvente cu privire la timpul petrecut online, fără a depăși însă 3 ore pe zi în fața ecranelor, în timp ce între 12 și 18 ani se poate oferi un grad mai mare de libertate, cu condiția ca alte activități precum: somnul, orele de masă, activitatea școlară sau timpul petrecut cu familia ori prietenii să nu fie afectate.

Relațiile de prietenie - Lipsa unei rețele de suport emoțional sau situațiile în care copiii nu se simt apreciați pot crea un grad mare de vulnerabilitate. Mai mult, atunci când vorbim despre copii introvertiți, cu o capacitate mai scăzută de a lega prietenii, aceștia se refugiază în utilizarea rețelelor sociale sau jocuri online, ceea ce contribuie la creșterea riscului copiilor de a fi vulnerabili la tulburări de anxietate socială. De aceea, este foarte important să încurajăm legarea relațiilor de prietenie și întărirea rețelei de suport al copilului. Un copil ce este eficient în interacțiunea cu prietenii sau colegii, și se poate integra mult mai bine în diverse contexte sociale și în mediile cu care interacționează, va avea un risc mai scăzut de a suferi consecințe negative în mediul online.

Abordare holistică - Bunăstarea emoțională este influențată de numeroși factori, cum ar fi circumstanțele de familie sau viață, sentimentul de apartenență și acceptare în cadrul unei comunități. Prin cultivarea înțelegerii, acceptării și compasiunii vom putea crește calitatea interacțiunilor atât în sala de clasă, cât și în afara ei, dar numai prin implicarea tuturor factorilor implicați în creșterea, educarea și dezvoltarea viitoarei generații de tineri.

TEACHING COMMUNICATIVE SKILLS TO MILITARY STUDENTS

Profesor gradul I Petcu Lavinia

Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri „Traian Vuia” Boboc, Buzău

The title of my paper is “Teaching communicative skills to military students.” I chose this title because I’m a teacher at “Traian Vuia NCOs and Warrant officers Air force military school”, from Boboc, Buzau county. I teach English to military students that will become military professionals.

Working in a military environment gives me the opportunity to write about communication, about people of different nationalities that have to communicate and interact in many situations using the English language. English is very important for the Romanian army because military personnel take part in international operations under NATO or the United Nations. Therefore, it is vital for the military students to learn about communicative skills because as future military professionals they will interact with their allies and in a war situation, good communication makes the difference between life and death.

Learning foreign languages has always been viewed as useful and important and has a strong connection with the development of the society itself. So, being an English teacher I have to make my students aware of the fact that learning a foreign language has become a matter of necessity for today’s individuals.

Nowadays, military forces are deployed on humanitarian assistance and peace operations coordinated by NATO or the United Nations. Many times English is the language that many national armies use with the peacekeeping headquarters during operations. So, the English teacher has an important part in teaching the military students the communicative skills. In addition, the peacekeeping troops will often need to co-operate with nongovernmental organizations that work in the mission area. Usually, armies from various countries co-operate and train together. Military from different branches

like land forces, air force and navy have to go on exercise and they need to communicate in a common language and this language is English.

There are many specific reasons why military personnel will need to learn communicative skills and I will present a few of them. Romanian military have to attend meetings held in English at the peacekeeping headquarters. They will have to speak on the telephone, read formal correspondence and give briefings. Some of them are drivers and need to understand the instructions that superiors from other countries give them. Others will read orders and complete forms, reports, speak with officers and non commissioned officers from other countries. NCOs who work on the technical field are sent on courses to learn how to operate on new weapons systems that our country is going to buy.

For example, few year our country bought many F16 aircrafts and several air force NCOs were sent on Portugal to be trained. They must use English in communication because the courses are taught in English and the documentation is also written in English. Every specialization and military branch uses a specific terminology but all students will have to be able to explain problems, make recommendations and suggestions and communicate with other military.

It is very important to speak a foreign language nowadays. Besides other skills and knowledge, it is considered as a very important factor when applying for a job. I often tell to my students to learn English because it will bring them many benefits. They have to speak English in order to be sent in missions abroad.

The most important thing for me as an English teacher is to teach my students in order to help them improve their English. All these are good reasons for me, as English teacher, to make my students aware of the importance of the communicative skills and also of the intercultural skill because in the military environment teamwork is vital for surviving and defending your country.

Many teachers nowadays use communicative language teaching. Its goal is the communicative competence. According to Jack C. Richards in his book *Communicative language teaching today*, communicative competence includes certain aspects of language knowledge. One aspect refers to knowing how to use language for different purposes and functions. Richards explains that we should use the language taking into consideration the setting and the participants. We should know when to use formal or informal language or when to use it for written communication as opposed to the spoken one, how to produce and understand different types of texts, conversations, interviews.

Using different kinds of communication strategies we will be able to communicate better in English. In the last years language learning has been seen from a different point of view.

According to Richards, communication is based on the interaction of the learner and users of the language. Communicative language teaching focuses on the learning of a foreign language through interaction and context. The students should concentrate on the language learning. Teaching language communicatively means teaching communicative competence. Jack C. Richards mentions that communicative competence means to know how to use language for different purposes and functions, to know how to choose our use of language according to the setting and the meaning (when to use formal or informal language), to know to produce and understand different types of texts. We can do these things by using different kinds of communication strategies. (Richards, 2006: 3)

Communicative language teaching is the change from the traditional methods to the modern ones, from the teaching and practice of different grammar items using controlled activities and memorized dialogues and drills to the use of pair work activities, role plays, simulations, debates, group work and project work activities when teaching communicative skills. When talking about learning English, usually teachers talk about the four skills, reading, listening, speaking and writing. There are two types of skills: receptive skills (listening and reading) and productive skills (speaking and writing). Harmer

explains that in the case of the receptive skills the students extract the meaning from the discourse, while in the productive ones they really produce the language. But not only in the case of the latter is our brain activated but also in the case of the first because “we cannot access meaning unless our brains are fully engaged with the texts we are interacting with. (Harmer, 2007: 265)

The four skills must be seen as a whole. For example, Harmer observed that during a conversation we have to listen and then to speak because we cannot interact with that person. Writing involves reading as well. When we send an e-mail in order to reply to it, firstly we have to read it and then write the answer. After that review it by reading what we wrote and then send it. Harmer points out that writing and reading cannot be separated. (Harmer, 2007: 265) In order to provide many opportunities for the students to learn English, usually teachers tend to integrate the four skills. Skill integration is used when asking students to work on a project that involves researching which is done by reading or listening different materials, speaking in discussions or writing in the case of the reports. (Harmer, 2007: 267)

Bibliography:

1. Harmer, J. (2006). *How to teach English*. London: Pearson Education Limited.
2. Harmer, J. (2007). *The practice of English language teaching fourth edition*. London: Pearson Education Limited
3. Mellor-Clark S., Baker de Altamirano I. Campaign English for the military (2009) Teachers book. Macmillan
4. Richards, J. C. (2006). *Communicative language teaching today*. New York: Cambridge University Press.

STUDIU PRIVIND EFECTELE NEGATIVE ALE CALCULATORULUI ASUPRA COPIILOR

Prof. înv. primar Irimia Anca
Școala Gimnazială Nr. 2 Hunedoara

Calculatorul, ca și televizorul, indiferent de utilizarea sa, constituie un important factor de stres pentru creierul uman. Pe parcursul folosirii computerului, ecranul acestuia, ca și cel al televizorului, inhibă activitatea emisferei stângi, a cortexului prefrontal și slăbește comunicarea interemisferică realizată prin puntea corpului calos. În schimb, favorizează deschiderea porților subconștientului și înscrierea cu putere a imaginilor transmise în adâncurile acestuia.

În cazul computerului, analiza trebuie particularizată în funcție de modul în care este utilizat. De exemplu, nu același lucru este să citești un text pe ecran cu a uita de sine, lăsându-te absorbit în spațiul virtual al jocurilor video. Fenomenele descrise anterior pot avea o intensitate mai mică decât în cazul televizorului atunci când calculatorul este folosit, spre exemplu, pentru tehnoredactare sau pot fi mult mai proeminente când sunt apelate jocurile video sau anumite locații pe internet. De fapt, factorii agravanți sunt schimbarea rapidă a cadrelor și suscitarea cu putere a emoțiilor și instinctelor.

În mod obișnuit, un copil stă în fața calculatorului între una și trei ore pe zi, ocupat cu diverse activități: teme pentru școală, discuții on-line cu prietenii sau jocuri. Iar părinții își încurajează copiii să stea la computer chiar de la vârste mici - 2-3 ani.

În urma cercetărilor desfășurate în ultimii ani, nu mai rămâne nici o îndoială: vizionarea tv și calculatorul dăunează dezvoltării și funcționării creierului uman.

Experimentele realizate demonstrează că fiecare oră petrecută zilnic în fața televizorului și a calculatorului în perioada de vârstă 1-3 ani crește cu 28% probabilitatea apariției problemelor de atenție în perioada de vârstă 1-7 ani.

Iată niște date statistice valabile în Statele Unite ale Americii, unde rata de folosire a calculatorului personal a atins niște cifre impresionante:

1. 90% din copiii cu vârstă școlară au acces la computer acasă ori la școală.
2. 54 de milioane de copii americani au acces la un computer, fie acasă, fie în instituțiile de învățământ.

Aceste informații sunt importante în primul rând pentru că ele oferă date despre utilizarea masivă a computerului în rândul celor mici. De aceea, mulți pediatri avertizează asupra riscului de miopie timpurie în rândurile copiilor. Atunci când fac aceste afirmații, ei se bazează pe o serie de studii care au demonstrat că statul la computer poate avea un impact negativ asupra vederii copiilor. Iată o parte dintre concluziile cercetărilor:

1. Între 25% și 30% dintre copii au nevoie de ochelari de corecție a vederii din cauza calculatorului, arată un studiu efectuat la Catedra de Optometrie Berkley din cadrul Universității California;
2. Procentul copiilor de clasa întâi care suferă de miopie s-a mărit de la 12,1% în 1995 la 20,4%, potrivit Departamentului pentru Sănătate din Taiwan;
3. Un studiu similar, efectuat în Singapore, a arătat că în doar trei ani, procentul de copii cu miopie la vârste de 7-9 ani s-a dublat, ajungând la 34%. Statul la computer pentru ore întregi are un efect negativ asupra vederii celui mic, pentru că această activitate forțează mușchii oculari și necesită o concentrare mai mare decât oricare alta.

Acum douăzeci de ani copiii se jucau în mare parte în aer liber, iar vederea la distanță era pentru ei mai importantă. Astăzi, din cauza privitului constant în ecranul computerului, copiii au probleme de vedere care nu erau cunoscute acum câțiva ani. Părinții trebuie să ia în calcul toate aceste probleme cauzate de computer. Calculatorul necesită niște abilități motorii foarte specializate, pe care ochii tineri încă nu le-au dezvoltat. Abia atunci când sistemul vizual este complet matur poate suporta mai bine stresul implicat de calculator.

Mulți pediatri cred că "lumea interioară" este cea care provoacă miopia la copii, nu ereditatea. Activitatea la computer este periculoasă dacă nu este supravegheată de părinți sau dacă este efectuată cu lipsă de moderație. O problemă importantă ce vizează sănătatea publică este "sindromul privitului la computer", ce afectează în special copiii, care nu au capacitatea oculară suficient dezvoltată pentru a putea lucra la computer.

Calculatorul, televizorul, jocurile video fură somnul tuturor. Cu mic, cu mare suntem tentați să stăm până la ore târzii din noapte pentru a naviga pe Internet sau pentru a urmări emisiunile preferate. Potrivit unor psihiatri francezi s-a ajuns chiar la așa-numita fobie de somn. Tot mai mulți oameni consideră că a dormi șapte-opt ore pe noapte înseamnă a irosi timp, așa că se mulțumesc doar cu patru-cinci. Ceea ce nu este suficient pentru refacerea organismului, mai ales în cazul tinerilor, care au nevoie de opt-nouă ore de somn. Studiile arată că majoritatea tinerilor pierd, în medie, două-trei ore de somn pe noapte din cauza calculatorului, televizorului, jocurilor video. Pe lângă atracția exercitată de acestea, mai există un factor ce fură somnul: lumina ecranului, în special cea a ecranului calculatorului. Această lumină blochează secreția de melatonina, hormonul somnului și împiedică adormirea. De asemenea, 30-40 % dintre cei care stau mult timp cu ochii în ecran se plâng de oboseală oculară: înroșirea ochilor, senzație de ochi uscat, vedere încețoșată, clipiri frecvente, dureri de cap. Este de ajuns să petrecem peste patru ore în fața ecranului pentru ca primele simptome ale oboselii oculare să se manifeste. Mai mult,

majoritatea copiilor și tinerilor au obiceiul de a ronța chipsuri, alune, dulciuri când stau în fața televizorului sau a calculatorului, iar acest lucru face ca tot mai mulți tineri să devină obezi, să aibă carii, să sufere de tulburări digestive.

În lumea occidentală, cercetătorii din domeniul educației au constatat că acei copii care dedică cel mai mult timp vizionării tv, calculatorului au cele mai slabe rezultate școlare, cel mai redus interes față de școală, cu alte cuvinte, insuccesul școlar este direct proporțional cu timpul alocat vizionării TV și utilizării calculatorului.

Bibliografie:

1. Virgiliu Gheorghe, *Efectele televiziunii asupra minții umane*, Ed. Evanghelismos, București, 2006

LA CINÉMATOGRAPHIE. ŒUVRES LITTÉRAIRES FRANÇAISES PORTEES A L'ECRAN. ÉTUDE.

**Prof. Radu-Alexie Cristina,
Școala Gimnazială Slătioara, Olt**

La cinématographie c'est un voyage dans l'intérieur des habitudes, des coutumes, des rêves humains, un passeport qui nous ouvre les voies vers le monde entier, une prolongation de ce que nous sommes intéressés dans la vie quotidienne.

Si on cherche dans le dictionnaire le mot cinématographie on trouve la définition suivante:

«La technique et l'art de l'enregistrement photographique des scènes, paysages sur une pellicule spéciale et de leur reproduction à l'aide de la projection lumineuse sur un écran, de manière qu'elle donne l'illusion du mouvement et de la vie, l'industrie productrice de film, le cinéma.» (DEX, p.175-176)

D'autre part, la cinématographie c'est le mélange de plusieurs arts : la danse, la musique, la photographie, l'interprétation c'est un miroir de la vie et de la société, le plaisir de l'imagination.

De nos jours, la cinématographie et l'imagination sont aussi vues comme sources de vie. Il y a vingt ans, le metteur en scène français, François Truffant, maître de la Nouvelle Vague, disait : « j'ai toujours préféré le reflet de la vie à la vie même ». (traduction d'après François Truffant, en AGENDA FNAC 2005).

C'est peut-être la raison pour laquelle on s'inspire souvent des livres, des œuvres littéraires et on dit sans peur d'avoir tort que la littérature française occupe une place favorite.

Les metteurs en scène essaient de respecter le cours des faits présentés, pour garder le charme et la valeur littéraire. Les acteurs donnent vie aux personnages et aux faits de telle manière qu'une personne qui n'a pas lu l'œuvre littéraire antérieurement, puisse comprendre et se former une idée précise sur le livre, sans exister le risque de se tromper.

C'est le cas des metteurs en scène qui préfèrent suivre presque ad litteram le texte original.

Dans cette catégorie se situent les films «Notre-Dame de Paris», d'après le roman historique de Victor Hugo, écrit en 1831, Les Misérables, «La folie des grandeurs», d'après le drame de Victor Hugo,

«Ruy Blas», « Les Trois Mousquetaires» (1844) et «Le Comte de Monte-Cristo» (1845) d'après les romans d'Alexandre Dumas. Une des femmes écrivains bien connue c'est Marguerite Duras qui se fait remarquer avec le screen play «Hiroshima, Mon Amour», en 1960, qui fait part de ce que les critiques de film nomment Nouvelle Vague, film mis en scène par Alain Resnais. Marguerite Duras a mis en scène dix-neuf films et a écrit plus de soixante-dix nouvelles, pièces, scénarios, adaptations. Le roman «l'Amant» c'est peut-être le plus célèbre de Marguerite Duras, le film étant une coproduction française - anglaise, dont la ressemblance avec l'œuvre originelle est étonnante, le film surprenant deux aspects: l'amour et les différences qui existent entre deux personnes et deux cultures (européenne et asiatique).

«Notre-Dame de Paris» - le film, comme le roman d'ailleurs ressuscite le Paris moyenâgeux du XVème siècle, avec Louis XI et ses serviteurs, au milieu duquel s'élève majestueusement la massive cathédrale Notre-Dame, qui semble être le principal personnage du roman et met au premier plan aussi l'intrigue (le film plus que le livre), l'amour des quatre hommes pour Esméralda, l'acte d'honneur et de générosité de Quasimodo. On insiste aussi sur le fait que le roman est loin d'être une apologie de la religion, dénonçant l'inquisition.

Si dans le roman on lit des pages entières de description, dans le film on a la possibilité de voir et de juger d'après les faits, les répliques et les personnages.

Le même se passe avec l'œuvre portée à l'écran, «Les Misérables». Le film, divisé en plusieurs parties, réussit envisager ce que Gregh disait sur le roman : «Tout le Paris de 1830 revit dans les Misérables, ses hommes du peuple, ses bourgeois, ses mouvements de foules, ses révolutions, ses combats de rues, ses barricades, avec les sentiments et les idées de cette époque» (F.Gregh, l'ŒUVRE DE VICTOR HUGO, Flammarion, Paris, 1933, p.386, en COURS DE LITTERATURE FRANCAISE DIX-NEUVIEME SIECLE, p.105).

Pour rester dans la sphère du romantisme, on va parler toujours de Victor Hugo, mais cette fois-ci, de Hugo -auteur dramatique. Une de ses pièces, «Ruy Blas», c'est le point de départ d'une parodie, «La folie des grandeurs.»

Le mot «parodie» (parodier) signifie imiter une œuvre littéraire pour obtenir des effets comiques, satiriques. Dès le début on s'impose la différence entre la parodie et le drame romantique. La parodie est une sous-espèce de la comédie qui imite un conflit sérieux d'une autre œuvre dramatique, ayant le but de satiriser un style de l'auteur, les idées, le thème. « Nous envisage le revers moins sérieux d'une action sérieuse », disait George Ranetti. La pièce et la parodie ressemblent à une autre pièce de Victor Hugo, Hernani, ou nous rencontrons une Espagne médiévale construite des contrastes ou deux amoureux, Hernani et Dona Sol, vivent un amour qui va défier les lois, car il s'agit d'un bandit proscrit et d'une fille d'origine noble. Dans les deux pièces nous rencontrons des travestis, des antithèses, des quiproquos, des retournements de situation, des bandits, c'est-à-dire les éléments romantiques.

Les uns préfèrent les livres, les autres aiment les voir portés à l'écran pourtant c'est mieux lire et puis voir le film pour pouvoir faire une comparaison.

Toutefois, la cinématographie nous introduit dans un monde plein d'imagination, de couleur, de musique et d'art, nous envisageant d'une manière moderne ou classique des faits sociaux, des types humains, la vie même ou son reflet.

Porter à l'écran des œuvres littéraires françaises permet au monde entier de connaître plus la culture et la civilisation française, observer ses sauts évolutifs dans le temps, connaître l'histoire, les

mentalités et les changements dans les structures sociales, politiques et affectives d'un peuple, trouver la réponse aux voix intérieures, se rendre libre, n'être point l'esclave de la réalité.

Bibliographie:

Oeuvres:

1. Hugo, Victor, *Notre-Dame de Paris*, Casa de Presa și Editură, București, 1992
2. Hugo, Victor, *Mizerabilii*, Editura pentru Literatură, București, 1962
3. Hugo, Victor, *Hernani*, Bordas, Paris, 1989

Ouvrages critiques:

1. Braiescu, Ion, *Cours de literature francaise, Dix-neuvieme siecle*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1967

Dictionnaires:

1. DEX, *Dictionarul explicativ al limbii romane, Editia a-II-a*, Univers Enciclopedic, București, 1996

ROLUL FOTBALULUI ÎN SISTEMUL EDUCAȚIONAL **– STUDIU –**

Prof. Radu Ovidiu-Marian,
Școala Gimnazială „Vlaicu Vodă” Slatina, Olt

Studiile arată că fotbalul și, în general, sportul sunt esențiale pentru bunăstarea tinerilor și sunt un vehicul valoros pentru transmiterea abilităților și valorilor de viață și a altor mesaje importante. Fotbalul poate juca un rol vital în sistemul educațional și poate acționa ca o „școală a vieții”. Statisticile Națiunilor Unite (2003) arată că tinerii care au făcut cinci ore de exerciții fizice pe săptămână au avut tendința de a avea performanțe mai bune la școală decât cei care au făcut mai puțin de o oră.

Fotbalul, competențele și valorile de viață

S-a demonstrat că participarea la sport aduce o varietate de beneficii fizice, sociale și psihologice studenților de toate vârstele. Copiii pot învăța abilități și valori importante de viață prin inițiative bazate pe sport concepute în acest sens. Aceste abilități și valori de viață (sau „abilități de viață”) includ abilitățile și abilitățile relaționale care îi ajută pe indivizi să ia decizii informate, să rezolve probleme, să gândească critic și creativ, să comunice eficient, să construiască relații sănătoase, să fie empatici, să facă față și să-și gestioneze viața de zi cu zi într-un mod sănătos și productiv. Fotbalul poate dezvolta următoarele abilități și valori de viață la tineri:

- Înțelegerea personală (abilități intrapersonale și cognitive), care include dezvoltarea încrederii în sine, a stimei de sine, a conștientizării de sine, a autocontrolului, a autonomiei, a gândirii critice, a luării deciziilor și a mentalității de creștere.
- Relații (competențe relaționale), care includ dezvoltarea abilităților de comunicare asertivă, empatie, ajutor reciproc și relație.

- Competențe de cetățenie activă care includ respectul pentru diferențe, înțelegerea dezvoltării durabile, valorile egalității și abilități de conducere. Atenția la sănătate și bunăstare (stil de viață sănătos), include activitatea fizică, promovarea sănătății mintale, luarea deciziilor sănătoase, alimentația, o bună igienă și siguranța personală.

Fotbalul poate îmbunătăți sănătatea fizică și mentală și bunăstarea. De asemenea, poate reduce riscul de boli viitoare. Acest lucru este cu atât mai important cu cât rata activității fizice este în scădere la nivel mondial, în timp ce cea a bolilor legate de stilul de viață crește cu viteză, așa cum a raportat Organizația Mondială a Sănătății (2014).

Beneficiile complementare ale fotbalului

Fotbalul poate genera multe alte beneficii, inclusiv următoarele:

- Îmbunătățirea coeziunii sociale, reunirea diferitelor grupuri de oameni și reducerea diviziunilor.
- Crearea de locuri de muncă și contribuția la activitatea economică.
- Promovarea dezvoltării tinerilor, împuternicirea tinerilor pentru a-și dezvolta abilitățile și abilitățile.
- Lupta împotriva schimbărilor climatice, prin dezvoltarea spațiilor verzi și promovarea respectului pentru mediu.

Sitografie:

1. <https://footalecole.fff.fr/fr/>
2. <https://footballforschools.fifa.com/fr/parents/pourquoi-le-football-a-l-ecole-est-il-important.php>

HĂRȚILE CONCEPTUALE APLICATE ÎN CADRUL ORELOR DE BIOLOGIE

Prof. Sarca Violeta
Liceul Teoretic „Avram Iancu” Cluj-Napoca

Hărțile conceptuale („conceptual maps”) sau *hărțile cognitive* („cognitive maps”) pot fi definite drept oglinzi ale modului de gândire, simțire și înțelegere ale celui/celor care le elaborează. Reprezintă un mod diagramatic de expresie, considerându-se ca un important instrument pentru predare, învățare, cercetare și evaluare la toate nivelele și la toate disciplinele.

Descrise pentru prima dată de psihopedagogul *Joseph Novak* în 1997, hărțile conceptuale se prezintă ca o tehnică de reprezentare vizuală a structurii informaționale ce descrie modul în care conceptele dintr-un domeniu interrelaționează. Dezvoltarea acestor practici se bazează pe teoria lui Ausubel conform căruia învățarea temeinică a noilor concepte depinde de conceptele deja existente în mintea elevului și de relațiile care se stabilesc între acestea. Mai exact, noua învățare capătă sens atunci când găsește idei de bază pe care să se construiască noile acumulări în mintea celui ce învață. Hărțile conceptuale acordă o importanță majoră creării de legături între concepte în procesul învățării.

Modelul de realizare a hărții conceptuale poate să fie unul strict-dirijat sau lăsat la alegerea elevului. Astfel profesorul poate să impună ce concepte să fie folosite, care sunt trimiterile (legăturile) sau cum relaționează acestea între ele. Sarcina elevului poate fi una fie de completare a spațiilor eliptice

din structura hărții (fie nodurile, fie trimerile). În extrema opusă a strictei dirijări, elevul poate fi lăsat să-și aleagă singur atât conceptele cât și să stabilească singur relațiile dintre acestea. Cererile cognitive în cazul unei libere alegeri sunt mai mari față de cazul strictei dirijări.

Deși a fost recunoscută ca o potențială *metodă de evaluare* a structurii cognitive a elevului, hărțile conceptuale sunt mai des folosite ca instrumente de instruire decât ca procedeu de estimare.

Dacă hărțile conceptuale sunt folosite ca instrumente de măsurare a structurii și organizării cunoștințelor elevilor, este nevoie de timp și de efort pentru a evidenția impactul diferitelor tehnici de aplicare (strict dirijată sau nedirijată) asupra conexiunilor pe care le au elevii.

Formal, harta conceptuală este un grafic constând în noduri și trimeri prin săgeți. Nodurile corespund termenilor importanți (se trec conceptele) dintr-un domeniu. Trimerile exprimă relația dintre două concepte (noduri); indicația de pe linia săgeții relevă modul cum cele două concepte relaționează, modul cum sunt legate între ele.

Cadrele didactice care utilizează hărțile conceptuale pentru a-și organiza și a-și planifica instruirea, familiarizându-i în același timp pe elevi cu această tehnică, promovează învățarea activă și constientă deoarece ambii parteneri, atât profesorul cât și elevul pot înțelege mai bine organizarea conceptuală a unui domeniu și propria lor cunoaștere.

Sunt patru mari categorii de hărți conceptuale. Ele se disting prin forma diferită de reprezentare a informațiilor:

1. Harta conceptuală *ierarhică*

Prezintă informațiile în ordinea descrescătoare a importanței. Cea mai importantă se află în vârf. În funcție de gradul de generalitate, de modul cum decurge unul din celălalt și de alți factori, sunt aranjate celelalte concepte. Această aranjare în termeni unei clasificări începând de la ceea ce este mai important și coborând prin divizări progresive către elementele secundare se mai numește și hartă conceptuală sub formă de *copac*:

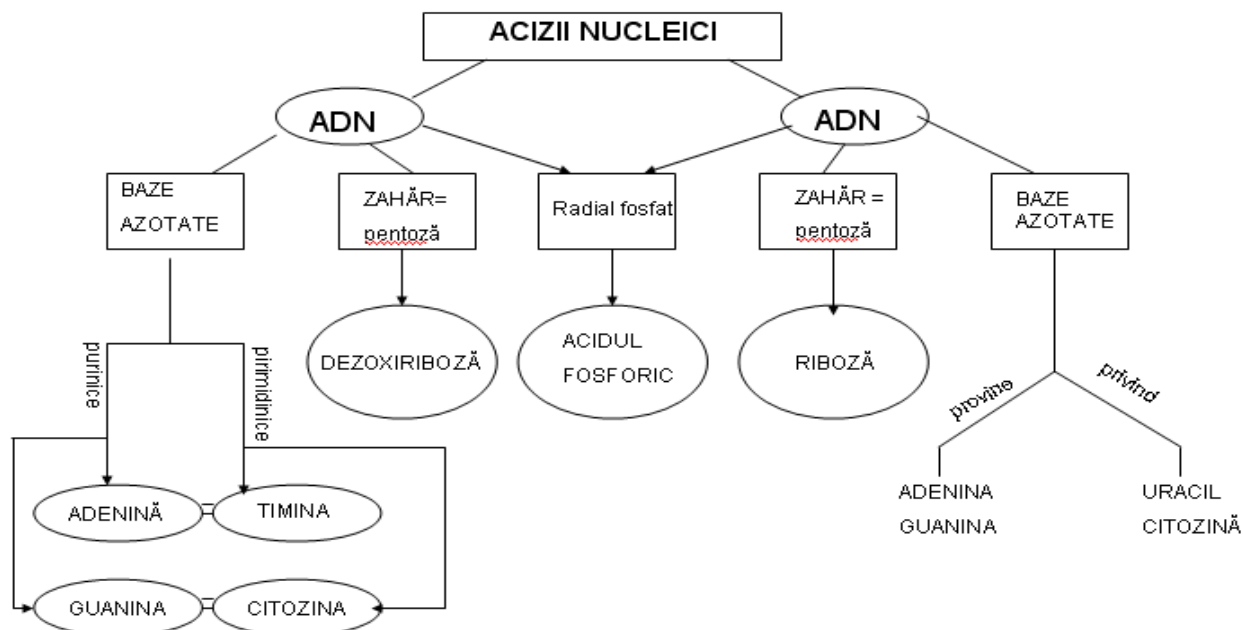
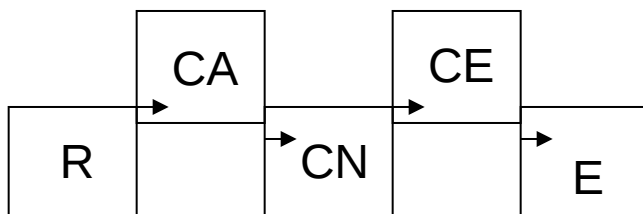

Fig.1. Model de hartă conceptuală „Acizii nucleici” (model original)

2. Harta conceptuală *lineară*

Informațiile sunt prezentate într-un format linear:

Legendă: R=receptor

CA=cotă aferentă (senzitivă)

CN=centru nervos

CE=cota eferentă

E=efector

3. Hărți conceptuale sub forma „pânzei de păianjen”

În centru se află un concept central, o temă unificatoare de la care pleacă legăturile sub sormă de raze către celelalte concepte secundare:

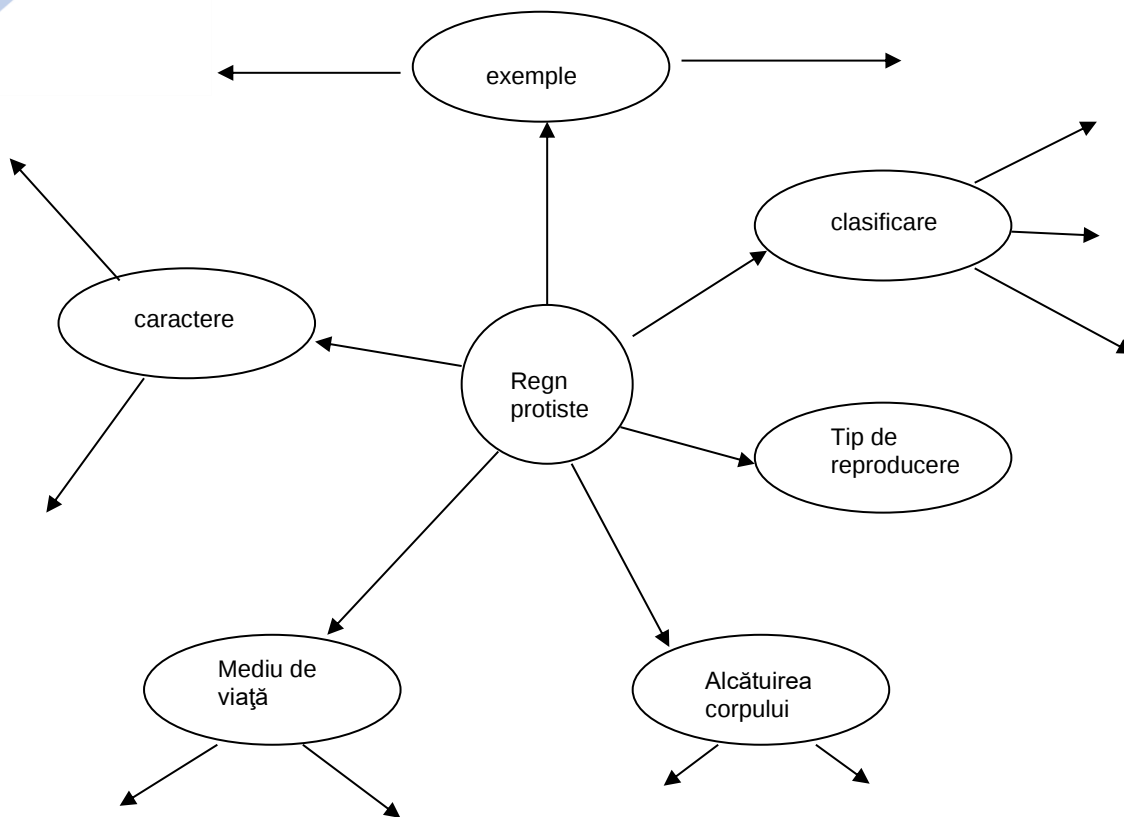

Fig.2. Model de hartă conceptuală „Regnul Protista” (model original)

4. Sisteme de hărți conceptuale

Informația este organizată într-un mod similar celor anterioare, în plus adăugându-se INPUTS și OUTPUTS (intrări și ieșiri):

Avantajele utilizării hărților conceptuale:

- folosirea hărților conceptuale în învățarea conceptelor, duce la ușurarea reprezentării procesului de învățare și în evaluarea sistemelor de cunoștințe;
- ajută la organizarea cunoștințelor vechi și la integrarea noilor informații asimilate în setul de achiziții deja existente;
- prin intermediul hărților cognitive se realizează legături între concepte și în felul acesta ele vin să detroneze învățământul bazat exclusiv pe memorare și simplă reproducere a unor definiții sau algoritmi de rezolvare a problemelor, promovând concepția conform căreia elevul trebuie să fie conștient de modul în care se leagă conceptele unele de altele, creând hărți conceptuale. Se deschid perspective către un învățământ activ și conștient;
- permit o evaluare obiectivă a performanțelor pentru că relevă modul cum gândesc și cum folosesc ceea ce au învățat;
- favorizează aplicabilitatea cunoștințelor teoretice în practică deoarece conceptele nu există singure în mod izolat, ci în relații cu celelalte;
- permit vizualizarea relațiilor dintre cunoștințele elevilor;
- permit sintetizarea cunoștințelor și evitarea folosirii expresiilor explicative lungi;
- pot fi folosite pentru proiectarea unei activități.

Dezavantajul se înscrie în rândul celor referitoare la timpul solicitat, la nivelul ridicat al standardizării, la rigoarea și ordinea în care subiectul trebuie să lucreze.

Bibliografie

1. Lazăr V., Caprarin D., Metode didactice utilizate în predarea biologiei, Ed.Arves,2008;
2. Ionescu, M., Radu, L, (coord.), Didactica modernă, Cluj-Napoca, Dacia, 1995;
3. Iordache Ion și colab., Metodica predării-învățării biologiei, Iași, Ed.Solaris, 2004;
4. Dulamă, E., Metode, strategii, tehnici didactice activizante cu aplicații în geografie, Ed. Clusium, 2002;
5. Bocoș, Mușata., Instruire interactivă. Repere pentru reflecție și acțiune, Cluj-Napoca, Editura Presa Universitară Clujeană, 2002.

INTEGRAREA ELEVILOR CU DIZABILITĂȚI sau/ și CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE

Prof. Serea Veronica Lulu Viorica
Școala Gimnazială Specială Nr.1 București

Copii/ elevii cu dizabilități/ cerințe educaționale speciale sunt un subiect sensibil în ziua de azi.

De ce sensibil? Putem spune că această sensibilitate este data de părinți. Părinții sunt aceia care recunosc foarte greu că au copii cu probleme, dizabilitatea fiind cea mai greu recunoscută că există.

În primul rând este necesară consilierea părinților, consiliere care este greu de recunoscut ca necesitate, părinții acceptând foarte greu aceasta.

Dizabilitatea putem spune că reprezintă o deficiență, o afecțiune însoțită de limitare de activitate.

Termenul de dizabilitate este echivalent deseori cu termenul de handicap, dar nu toți copiii cu dizabilități /cerințe educaționale speciale au grad de handicap. Gradul de handicap se obține la cererea părinților, conform Ordinului 1985/1305/5805 din 2016.

Integrarea, conform Ordinului de mai sus, a elevilor cu dizabilități/CES se realizează prin intermediul unei comisii de orientare școlară și profesională care funcționează în cadrul Centrelor județene de resurse și asistență educațională, care eliberează certificate de orientare școlară și profesională. Obținerea acestui certificat nu mai este condiționată de certificatul de handicap, obținerea acestuia rămânând la latitudinea părinților.

În ultimul timp există o tendință de repartizare a tuturor acestor copii/ elevi cu dizabilități/ CES către școlile de masă, mai puțin către școlile speciale. Integrarea acestor elevi în unitățile de învățământ de masă este benefică oare pentru aceștia?

În legătura cu atenția de care beneficiază, dacă există aceasta, este bine, rau, etic sau nu?

Să încercăm să analizăm, să realizăm niște paralele între cele două forme de integrare:

- în învățământul de masă și
- în școli speciale / centre de educație incluzivă

pentru a răspunde la întrebarea de mai sus.

Ce oferă învățământul de masă:

- diversitate în predare și evaluare: forme, metode, instrumente, resurse,
- strategiile didactice aplicate acestor elevi ar trebui să fie variate. Dar în practică cât e posibil?

- este necesar lucrul diferențiat cu acești elevi care se face prin adaptarea programelor școlare. Are timpul necesar un învățător/profesor și pentru acest lucru?
- numărul elevilor dintr-o clasă este mare, 25-chiar 30 elevi,
- copiii deficienți sunt integrați în școli de masă unde relațiile cu alți colegi ar trebui să fie prietenoase, de socializare,
- oare sunt acceptați de colegi?, mulți din elevi sunt respinși atât de colegii lor, dar și de părinții acestora,
- elevii fac progrese mici în învățământul primar, dar cu greu fac față programelor școlare de la gimnaziu,
- uneori, mai ales în mediul rural aceștia asigură numărul minim de elevi ai clasei,
- elevul cu CES asigură un punctaj cadrelor didactice la obținerea gradăției de merit,
- învățătorul/ profesorul trebuie să lucreze diferențiat/ individual cu acești elevi. Numărul mare de elevi dintr-o clasă permite profesorului să lucreze cu elevul cu CES? Și cât?
- acești elevi sunt prezenți în clasă fizic,
- elaborarea unor programe adaptate. Dar sunt elaborate acestea?
- există un profesor de sprijin/itinerant, normat 2 ore/săptămâna pentru fiecare elev care acordă ajutor în rezolvarea sarcinilor de lucru, dar și consilierea părinților/ profesorilor
- ce se poate realiza timp de 2 ore?
- colaborarea cu ceilalți profesori ai clasei, a profesorilor de sprijin, în scopul formării competențelor de bază de citit, scris, socotit, prin: recapitulare, conversație, lucru în grup și utilizarea de material intuitiv
- excluderea copiilor din colectiv pentru a lucra cu ei, în acest caz obiectivul recuperării și ameliorării, de socializa cu ceilalți copii este eliminat,
- predare în comun a profesorului de sprijin cu ceilalți profesori? Este acceptată? Dar consilierea acestora?
- în unele cazuri acești copii nici nu beneficiază de acest profesor.
- este realizată o adaptare a curriculumului pentru acești elevi? practic?
- consilierea părinților lucrul cel mai important, este realizată și cum?
- teoretic școala trebuie să realizeze și consilierea părinților, dar participarea la orele de consiliere este scăzută,
- inexistența cabinetului de consiliere școlară și a consilierului școlar în toate unitățile de învățământ,
- progresul elevului cum este consemnat? Există?
- în ce constă progresul? Nu ar trebui urmărit progresul intelectual al copiilor / elevilor cu dizabilități/ CES, ci progresul la nivel social și aptitudinal. Câți învățători/ profesori sunt conștienți de acest lucru?
- oare unii dintre ei sunt corigenți ori repetenți? De ce?

Repartizarea către școala specială/ centru școlar de educație incluzivă:

- existența profesorilor calificați pentru diverse terapii necesare dezvoltării copiilor cu CES/ dizabilități: profesori psihopedagogi, profesori de psihopedagogie specială, profesori logopezi, kinetoterapeuți, profesori pentru terapii specifice și de compensare, profesori pentru terapii educaționale complexe și integrate,
- posibilitatea ca în cadrul terapiilor să se lucreze direct profesor- elev, față în față,
- copiii/elevii sunt beneficiari de o programă școlară mult mai simplificată,
- disciplinele de studiu sunt diferite față de învățământul de masă, dar din aceleași arii curriculare.
- există plan de intervenție personalizat pentru fiecare elev, prin care sunt stabilite obiective, conținuturi, instrumente de lucru pentru diverse perioade,

- se lucrează individual/ diferențiat cu fiecare elev, efectivul la clasă fiind mai redus,
- educația incluzivă reprezintă o educație deschisă tuturor copiilor,
- consilierea părinților este realizată de specialiștii care lucrează cu elevul la clasă,
- este prezent în școală permanent un psiholog care realizează consilierea,
- existența unui cabinet de psihodiagnoză și consiliere,
- lectorate lunare pe unitate cu părinții, în care acestora le sunt prezentate diverse deficiențe,
- responsabilizarea părinților, discuții între părinți ai căror copii au probleme asemănătoare la întâlniri în cadrul școlii,
- parteneriat viabil între școală și familie,
- elevii socializează între ei, nou veniții se integrează în colectivul clasei,
- important este pentru aceștia dezvoltarea competențelor necesare integrării în viața socială și profesională.

Învățătorul / profesorul din învățământul de masă lucrează deci cu acești elevi? Când? Cum? Cât ?
Aceeși întrebare și pentru cei din învățământul special?

Integrarea elevilor cu dizabilități/ CES este folositoare cui? Cum vor face față acești elevi? Oare nu sunt și izolați în colectivele respective? Părinții celorlalți elevi îi acceptă?

Profesorii sunt corecți ? Cât îi ajută, sau se ajută pe ei înșiși? Etică sau dilemă? Nu știu răspunsul, timpul ne va răspunde, fiecare participant la procesul de educație are propriul punct de vedere privind ce este etic sau nu?

Pot fi obiectivă? Sau subiectivă dacă răspund? Mai bine nu.

În încheiere....

Putem vorbi oare de cooperarea școlii obișnuite cu școala specială?

Se poate vorbi de un parteneriat între acestea? Colaborează profesorii? Câți din profesorii din învățământul de masă știu ce au de făcut, teoretic, dar și practic?

Bibliografie

1. Gherguț, A. *Sinteze de psihopedagogie specială*. Editura Polirom. Iași. 2016.
2. Vrașmaș, E. *Introducere în educația cerințelor speciale*. Editura Credis. București. 2007.

EFECTELE POZITIVE ALE UTILIZĂRII MEMORIZĂRII LA CLASELE PRIMARE

Prof. înv. primar Coman Luminița

Școala Gimnazială „Iorgu Iordan” Tecuci, Galați

În toate ciclurile de învățământ, memorizarea este folosită ca metodă de predare-învățare-evaluare. Această metodă este foarte des folosită de învățători, chiar dacă are un grad mare de dificultate de memorare în funcție de vârsta la care este abordată și de cerințele textului de memorat. Activitățile de memorizare au drept scop însușirea conștientă de către copii a textelor lirice, prin repetarea sau concretizarea lor, cu diverse ocazii, având un puternic caracter intelectual.

Memorizarea este o activitate de educare a limbajului care pune bazele învățământului preșcolar dar și al celui primar. Cu ajutorul acestei metode, memoria voluntară cât și cea involuntară își pun amprenta în îmbunătățirea comunicării elevilor.

Prin intermediul memorizării, elevii descoperă cuvinte și expresii noi, le deslușesc, apoi alcătuiesc enunțuri cu ele astfel ei își fixează cunoștințele și își îmbogățesc vocabularul. Memorizarea se realizează: *în mod independent* (adică citirea cu voce tare sau în gând de fiecare elev); *fragmentară* (pe unități logice; integrală, dacă textul este scurt, accesibil) sau *în grup* (cu tot colectivul de elevi). Citirea model a textului făcută de învățătoare pune accent pe pronunția clară, coerentă, expresivă, cursivă, adecvată conținutului și exprimarea pauzelor logice și psihologice. Pentru analiza conținutului de idei și de imagini ale textului se realizează prin convorbiri referitoare la conținut, explicarea cuvintelor și expresiilor noi, a unor sensuri figurate sau simboluri. Memorarea unei poezii/strofe se realizează prin repetiție care vor fi apreciați, încurajați, stimulați, recompensați de către dascăl.

Pentru evaluarea recitării unei poezii, învățătorul va urmări cu atenție indicatorii și calitățile acesteia: pronunțarea corectă, coerentă și clară a cuvintelor, intonația adecvată a semnelor de punctuație și a sensului exprimat de conținut, exprimarea pauzelor logice și afective, mimica și gestică discrete, dar expresive.

Unii psihologi afirmă că „*valoarea instructiv-educativă a activităților de memorizare constă atât în educarea unor sentimente morale și estetice, cât și în exersarea și dezvoltarea unor procese psihice ca: memoria, imaginația, gândirea*”.(Damșa, I.; Toma-Damșa, M.; Ivănuș, Z)..

Memorizarea constituie un mijloc valoros de cunoaștere, de îmbogățire a vocabularului, de cultivare a sentimentelor estetice și a celor morale, de practicare a memoriei și de activare a imaginației creatoare.

Dacă în perioada preșcolară elevii cu ajutorul memorizării reușesc să își îmbogățească vocabularul cu un număr mai redus de cuvinte și expresii și își formează deprinderea de a pronunța corect cuvintele în ciclul primar memorizarea se află la un alt nivel mult mai dezvoltat calitativ și cantitativ.

În lucrarea lui Vasile Molan sunt prezentate obiectivele principale care urmăresc desfășurarea activităților de memorizare în cadrul orelor de limbă și comunicare:

- ✚ „asigurarea pronunției corecte a cuvintelor limbii române;
- ✚ îmbogățirea vocabularului copiilor cu noi cuvinte și expresii;
- ✚ formarea deprinderilor de exprimare corectă;
- ✚ apropierea copiilor de textul literar în versuri;

- ✚ pregătirea copiilor pentru a înțelege textul liric și pentru a trăi emoții și sentimente generate de acesta;
- ✚ dezvoltarea memoriei, gândirii, imaginației și creativității copiilor;
- ✚ educația estetică a copiilor.”(Vasile Molan, 2020, p.123)

Aceste obiective se concretizează prin activitățile de memorizare, lectură după imagini, jocuri didactice, convorbiri, povestiri și repovestiri, care facilitează numeroase posibilități de a asigura participarea verbală activă a școlarilor.

Activitățile specifice domeniului limbă și comunicare conduc spre pronunțarea corectă a cuvintelor dar și de îmbogățire a vocabularului cu acele cuvinte din vocabularul active precum și formarea deprinderilor de exprimare corectă în limba română.

Cu ajutorul poeziilor ascultate și învățate, copii își îmbogățesc treptat nivelul de cunoaștere, își tipăresc reprezentările despre obiectele și fenomenele naturii, societății, înțeleg anumite reguli de comportare morală și nu în ultimul rând își educă gustul estetic. Prin urmare *„copiii descoperă frumosul din natură și artă, învață să-și exprime preferințe, să facă aprecieri de ordin estetic.*

Prin repetiție are loc învățarea și memorarea iar acestea se adaptează la scheme centrate pe înțelegerea și organizarea lecției, fapt semnificativ pentru construirea răspunsului. Repetiția reprezintă suportul de bază al memoriei, fapt pentru care copilul poate mai ușor să recunoască un material decât să îl reproducă, pentru că nu are încă bine dezvoltată capacitatea de organizare a materialului de memorat, însă cu timpul cresc capacitățile mnemonice iar copilul devine capabil să reproducă, după numai câteva citiri

Psihologul Verza E. (1993) vine cu precizarea că *„în perioada școlară mică memorizarea devine tot mai complexă și duce la formarea de numeroase activități cognitive, de adaptare la cerințele expunerii”*

Memorizarea diferă de la un copil la altul, la unii după citirea textului de 2-3 ori îl poate reproduce cu ușurință iar la alții nu, fapt care se datorează atât memoriei cât și mediul din care provin.

Psihologul Briceag S. (2017), enumeră o serie de caracteristici ale memoriei școlarului mic:

- ✓ *„memoria este influențată de încărcătura afectogenă (reține preponderent ceea ce l-a impresionat mai mult);*
- ✓ *școlarul la 9 ani face eforturi voluntare de a-și cultiva memoria prin repetiții;*
- ✓ *raportul dintre capacitatea de recunoaștere și de reproducere se modifică. La 6-7 ani procesul de recunoaștere este mai ușor de realizat, iar pe măsura înaintării sale în vârstă crește posibilitatea de*

reproducere. Lipsa din acest plan se datorează dificultății de a transpune limbajul interior (care a stat la baza înțelegerii) în limbaj exterior;

- ✓ *elevul de vârstă școlară mică este mare amator de basme și povestiri, trăindu-le cu mare intensitate.”*

Prin urmare, efectele memorizării conduc la dezvoltarea involuntară a memoriei școlarului mic care începe să conștientizeze și să aibă un scop să rețină ceva în minte pentru viitor. Îi ajută pe școlari să devină stăpâni pe cel mai simplu mijloc, pe repetare, iar mai apoi să devină stăpâni pe mijloacele, metodele memorizării. Adesea vedem cum copilul, ascultând sarcina dată, o repetă în șoaptă de câteva ori pentru a li se întipări mai bine informația.

JOCUL DE MIȘCARE MIJLOC DE REALIZARE A OBIECTIVELOR ȘI CONȚINUTURILOR EDUCAȚIEI FIZICE SPORTIVE

Profesor Enache Bogdan – Costin,
Școala Gimnazială „Traian Săvulescu” Comuna Izvoarele, Județul Prahova

Motto:

*„Sportul trebuie să urmărească, să formeze oameni care
caută frica pentru a o domina, oboseala pentru a o învinge,
greutățile pentru a le depăși ”. (PIERRE DE COUBERTIN)*

În sistemul de învățământ preuniversitar se acordă puțină atenție jocurilor de mișcare ca mijloace și formă a realizării obiectivelor și conținuturilor educației fizice și sportive. Aceasta se explică prin faptul că învățătorii sau profesorii de specialitate își concentrează atenția asupra realizării conținuturilor programei, prin activități de învățare prevăzute de aceasta sau prin utilizarea unor sisteme de acționare personalizate (algoritmi ai învățării), în care jocurile ocupă un loc destul de precar, deseori inexistent.

„Atractivitatea lecției reprezintă “cheia” eficienței acesteia. De modul în care se izbuteste realizarea acestui aspect depinde interesul și participarea efectivă, conștientă și activă a elevilor, aceștia dăruindu-se cu întreaga lor disponibilitate psihică și fizică pentru activitatea programată. Atractivitatea exercițiilor se poate realiza prin conținutul acestora sau prin asigurarea permanentă a spiritului de autodepășire și întrecere pe fondul unui climat plăcut, recreativ, realizat cu precădere prin întreceri și jocuri de mișcare cu caracter acrobatic.” (Eugeniu Scarlat, p.15).

Pornind de la ideea că jocurile prin caracterul lor dinamic, prin posibilitatea participării unui număr mare de elevi, atât fete cât și băieți, într-un spațiu restrâns (sală de clasă, hol, etc.), trebuie să ocupe neapărat un loc important în sistemul mijloacelor care se aplică în lecțiile de educație fizică și nu numai.

Prin joc se dezvoltă pe “nesimțite” viteza de reacție, rezistența la efort, viteza de execuție, forța musculară, îndemânarea, mobilitatea, coordonarea, echilibrul, etc., cât și curajul, hotărârea, perseverența, încrederea în sine, comportarea disciplinată, calități necesare fiecărui individ.

Jocul bine conceput este capabil să mobilizeze toate forțele, să mențină treaz interesul copiilor, să atingă maximul de eficiență și poate fi și un mijloc de deconectare psihică.

Jocurile în care rolul mișcărilor este clar exprimat poartă, în general, denumirea convențională de „*jocuri de mișcare*” (*dinamice*).

Jocul de mișcare este o variantă a activității de joc. Baza ei o constituie diferitele acțiuni motrice active, motivate de un subiect (temă, idee) și parțial îngrădite de reguli. Totodată, ele urmăresc învingerea, în condiții mereu schimbătoare ale mediului de joc, a diferitelor dificultăți sau obstacole ivite în calea atingerii scopului propus.

Jocurile de mișcare, în comparație cu alte exerciții fizice prezintă avantajul participării unui număr mare de copii, într-un spațiu restrâns și al angrenării în egală măsură a băieților și fetelor în cadrul unor grupe mixte.

Ele includ o mare varietate de mișcări, executate în diferite poziții, în condiții care se schimbă neîncetat, cu solicitare musculară diferită. Acestea satisfac nevoia de mișcare, întrețin funcțiile organice, ascut simțurile, dezvoltă sociabilitatea, îi obișnuiesc pe copii să ia decizii rapide și să fie răspunzători pentru acțiunile lor.

În jocuri există perioade de odihnă care le permit participanților să facă față cu mai multă ușurință eforturilor, ceea ce influențează pozitiv starea generală a organismului.

Caracteristica jocului de mișcare este organizarea acțiunilor participanților, care să le permită o largă inițiativă creatoare în alegerea mijloacelor pentru atingerea scopului propus.

Jocul de mișcare se deosebește de celelalte mijloace ale educației fizice prin **particularitățile sale specifice** și anume:

- permit manifestarea complexă și favorizează dezvoltarea simultană a deprinderilor motrice de bază sau specifice, a calităților motrice, precum și a însușirilor și deprinderilor moral - volitive;
- jocului îi este specifică activitatea în colectiv, ce presupune cooperare, colaborare cu partenerii de joc, armonizarea intereselor, a motivelor, acțiunilor și eforturilor personale cu ale colectivului, acceptarea și recunoașterea liderului, asumarea unor responsabilități, atitudine critică și autocritică;
- jocul de mișcare permite manifestarea inițiativei și independenței în acțiuni;
- are ca element caracteristic de desfășurare întrecerea, competitivitatea, care impun existența unui fond de deprinderi și calități motrice temeinic consolidate;
- jocurile nu permit o dozare precisă și nici reglementare strictă a execuțiilor tehnice.

În cadrul activităților de educație fizică, jocul de mișcare are următoarele sarcini:

- dezvoltarea fizică generală și întărirea sănătății;
- formarea unor cunoștințe utile, prin lărgirea reprezentărilor despre lume;
- dezvoltarea spiritului de echipă și a calităților morale și de voință.
- formarea și perfecționarea deprinderilor motrice de bază, aplicative și specifice ramurilor sportive;
- dezvoltarea calităților motrice de bază;
- formarea și dezvoltarea calităților psihice (colectivismul, inițiativa, stăpânirea de sine, răspunderea personală, perseverența, curajul etc.).

Pentru a contribui cât mai eficient la realizarea obiectivelor educației fizice, jocurile de mișcare pot fi organizate și desfășurate în forme variate. Folosirea lor în activitate este utilă, numai atunci când conțin acțiuni care conduc la realizarea anumitor obiective instructiv – educative. Pentru captarea interesului copiilor, se recomandă folosirea acelor variante care îmbogățesc și complică conținutul jocului.

Metodologia folosirii jocurilor de mișcare

Pentru ca jocul de mișcare să contribuie la îndeplinirea sarcinilor educației fizice este necesar să fie ales cu discernământ, ținându-se seama de anumite cerințe de bază. Această alegere condiționează influențarea pozitivă sub toate aspectele asupra subiecților.

Astfel, alegerea jocului se va face în funcție de: sarcinile pe care vrem să le realizăm; locul jocului în lecția de educație fizică, și anume în care parte a acesteia se va folosi; vârsta jucătorilor și particularitățile morfo - funcționale și psihice; nivelul dezvoltării și pregătirii fizice, starea de sănătate; particularitățile

de sex (dacă este cazul); condițiile materiale privind locul de desfășurare și inventarul de materiale de care dispunem; de condițiile atmosferice, dacă se lucrează în aer liber etc.

Respectând aceste cerințe, alegerea jocului ar trebui să asigure accesibilitatea lui și, în același timp, trebuie să trezească interesul practicanților.

Jocul trebuie, de asemenea, să corespundă nivelului mediu de pregătire fizică și psihică a colectivului cu care se lucrează. În ceea ce privește metodica organizării colectivului de joc, un rol important îl are formarea echipelor. Pentru ca acțiunile de joc să realizeze efectele instructiv-educative propuse este necesar ca profesorul să se preocupe și de buna organizare a colectivului.

Prin organizarea colectivului se înțelege asigurarea formațiilor care vor desfășura jocul. Astfel, în cazul în care jocul ales necesită împărțirea colectivului pe echipe, o bună organizare presupune respectarea următoarelor cerințe: echipele să fie egale ca număr; să fie egale ca valoare biometrică, să fie egale sub aspectul bagajului de deprinderi motrice.

Cerințe privind conducerea jocului de către profesor:

- Jocul de mișcare folosit ca mijloc al educației fizice exercită, așa cum s-a mai arătat, și o influență asupra caracterului și personalității subiecților.
- Rolul profesorului în joc este deosebit de important, astfel că se impun anumite cerințe pe care acesta trebuie să le aibă în vedere, și anume:
 - în primul rând, profesorul trebuie să urmărească atent desfășurarea jocului pentru a putea observa corectitudinea execuției elevilor și respectarea regulilor;
 - observarea atentă permite stabilirea greșelilor care vor trebui corectate ulterior;
 - urmărirea desfășurării jocului îi creează condiții profesorului pentru cunoașterea mai

completă a comportării și particularităților de manifestare ale elevilor. Astfel va observa, de exemplu: dacă jucătorii participă cinstit la joc, fără tendință de a fura sau a împiedica adversarul; dacă luptă pentru victoria comună sau au manifestări de vedetism; dacă manifestă inițiativă; dacă se ajută între ei; dacă au curajul răspunderii pentru faptele lor.

În conducerea jocului profesorul trebuie să țină seama de anumite recomandări, și anume: să fie imparțial în stabilirea rezultatelor; să fie atent și preocupat de joc; să folosească tonul potrivit, moderat; la clasele mici să participe chiar la joc alături de copii; să asigure disciplina elevilor în joc.

Folosirea jocurilor de mișcare în alte activități:

- ✚ Integrarea jocurilor în lecții și activități - transdisciplinar la clasele primare
- ✚ Jocuri folosite în grădiniță ;
- ✚ Jocuri folosite în activități outdoor;

Indicații metodice:

Pentru conducerea jocului profesorul poate folosi ca semnale: fluierul, bătaia din palme sau cuvântul. În cazul folosirii fluierului nu trebuie să se exagereze intensitatea sonoră a acestuia pentru a nu obosi și irita participanții;

Asigurarea disciplinei în joc nu înseamnă încătușarea manifestărilor de entuziasm.

Profesorul trebuie să permită participarea afectivă la joc și manifestarea sentimentelor, dar, în același timp, va evita exagerările în acest sens.

Analiza jocului va cuprinde: aprecieri privind realizarea de ansamblu a jocului; evidențierea manifestărilor pozitive și negative; evidențierea prin nominalizarea elevilor care s-au comportat corespunzător sau necorespunzător; momentul de analiză nu trebuie să lipsească deoarece acesta ar duce la scăderea valorii educative a jocului.

În concluzie, jocul de mișcare reprezintă un concept complex, multidimensional; ca formă a activității ludice, jocul se constituie în preocuparea fundamentală care oferă prilejul de manifestare și afirmare a personalității.

Activitate specifică vârstei copilăriei, jocul de mișcare are o dimensiune universală (determinată de procesul obiectiv al dezvoltării) și permanentă, cu mobilitate pe scara vârstelor. Debutând cu forma elementară senzorio-motrică, trecând de la jocul simplu al preșcolarului, evoluând la jocul complex al copilului de vârstă școlară, jocul de mișcare devine elevat, standardizat în forma jocului sportiv. De-a lungul vieții fiecare etapă are un corespondent ludic, al cărei preponderență o determină evoluția bio - psiho - motrică și socială.

Cu valoare ludică, de muncă, de realitate sau de fantezie, cu implicații formative în planul dezvoltării personalității pe multiple planuri, jocul de mișcare se raportează la o importantă dimensiune polivalentă.

Eficiența jocurilor de mișcare constă în gradul de realizare a scopului propus, de nivelul răspunsurilor motrice efectuate de jucători.

Procesul de feedback al jocului este instrumentul care, prin cantitatea și precizia mesajelor oferă imediat informații despre nivelul îndeplinirii sarcinilor motrice. În jocul de mișcare funcționează feedbackul intrinsec (D. Sidentop, 1984), pe care îl realizează însuși jucătorul ca urmare a participării sale (având ca sarcină motrică de joc, de exemplu, aruncarea la o țintă fixă). Mesajele recepționate de conducătorul jocului de la ceilalți participanți la joc, reprezentate prin feedbackul extrinsec și concretizate în observații și analize ale execuțiilor constituie feedbackul corectiv, operativ, prin care se reglează funcționalitatea jocului.

Valoarea multidimensională a jocului de mișcare îl recomandă ca fiind unul dintre cele mai eficiente mijloace ale educației fizice.

Datorită multitudinii efectelor în plan formativ, jocurile de mișcare sunt utilizate în toate formele organizate ale educației fizice în școală: în lecția de educație fizică, în timpul liber al elevilor (activități sportive, activități turistice).

Utilizate ca mijloace ale educației fizice, jocurile de mișcare vizează influențarea personalității umane, urmărind atingerea unor obiective specifice acestei activități.

Bibliografie

1. Cerghit, I., Metode de învățământ, Editura Didactică și Pedagogică București, 1976;
2. Cârstea Gh., Programarea și planificarea în educația fizică și sportivă școlară, Editura Universul, București, 1993;
3. Dragnea A.(coord.), 2006. Educație fizică și sport – teorie și didactică. Editura FEST, București;
4. Epuran M., Psihologia educației fizice, Editura Sport-Turism, București, 1976;
5. Eugeniu Scalat – Lecția de Educație Fizică – Metode și mijloace , Editura Sport –Turism, București 1981;
6. Enache Bogdan - Costin, Marian Bratu - Jocuri de mișcare pentru dezvoltarea calităților motrice viteză și forță – Îndrumar PPT – Activitate metodică CCD Prahova 2018;
7. Marolicaru, M., Tratarea diferențiată în educația fizică, Editura Sport-Turism, București, 1986;
8. Pehoiu Constantin, Jocul - Formă și mijloc de realizare a obiectivelor și conținutului educației fizice școlare, Editura Cetatea de Scaun , Târgoviște 2004.

VOCĂȚIE ȘI MISIUNE

PROIECT DIDACTIC

Prof. Păun Mihaela
Grădinița Nr. 236 București

NIVEL I: GRUPA MICĂ

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: CÂND, CUM ȘI DE CE SE ÎNTÂMPLĂ?

TEMA PROIECTULUI: „MAGIILE IERNII”

SUBTEMA: „IARNĂ DRAGĂ, EȘTI FRUMOASĂ!”

DOMENIUL EXPERIENȚIAL : LIMBĂ ȘI COMUNICARE

CATEGORIA DE ACTIVITATE: EDUCAREA LIMBAJULUI

MIJLOC DE REALIZARE: POVESTEA EDUCATOAREI

SUBIECTUL ACTIVITĂȚII: „POVESTEA OMULUI DE ZĂPADĂ” de H.C. Andersen

TIPUL ACTIVITĂȚII : FORMARE DE PRICEPERI ȘI DEPRINDERI

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

DEZVOLTAREA LIMBAJULUI, A COMUNICĂRII ȘI A PREMISELOR CITIRII ȘI SCRIERII

- Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute
- Mesaje orale în diverse situații de comunicare

COMPORTAMENTE VIZATE:

- 1.1. Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicare receptivă)
- 1.2. Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor etc.(comunicare expresivă)

OBIECTIVE OPERAȚIONALE (cognitive, afective, psihomotorii):

- O₁ - să precizeze titlul poveștii
- O₂ – să denumească personajele din poveste cu ajutorul suportului ilustrativ;
- O₃ – să redea conținutul povestirii, pe baza imaginilor prezentate;
- O₄ – să așeze cronologic personajele din poveste
- O₅ – să răspundă la întrebări folosind limbajul verbal;

STRATEGII DIDACTICE :

- a) Metode și procedee: povestirea, conversația, explicația, expunerea, jocul, problematizarea
- b) Mijloace de învățământ: Tablă magnetică, planșe cu imagini din poveste, săculeț pentru jetoane cu personaje, figurină om de zăpadă, calculator, recompense
- c) Forme de organizare : frontal, individual

DURATA ACTIVITĂȚII: 15-20 minute

BIBLIOGRAFIE: Curriculum pentru educație timpurie, MEN, 2019

Piramida cunoașterii, Repere metodice, L. Tătaru, A. Glava, Editura Diamant, 2014

<https://wordwall.net/ro/resource/9428195/povestea-omului-de-zapada><https://wordwall.net/ro/resource/27629588/r%c4%83spunde-repede-%c8%99i-bine>

Eveniment didactic	Ob. op.	Conținutul științific		Strategii didactice		Evaluare
			Metode și procedee	Mijloace didactice	Forme de organizare	
1. Moment organizatoric		Asigurarea condițiilor optime pentru desfășurarea activității: - aerisirea salii de grupa; - aranjarea mobilierului; - pregătirea materialului didactic				
2. Captarea atenției		Se va realiza cu ajutorul unui musafir surpriză. Este omul de zăpadă care a venit în vizită la copiii de la grupa noastră. El aduce o scrisoare pe care o voi citi copiilor: "Dragi copii, Eu sunt un biet om de zăpadă. Am străbătut drum lung ca să ajung până la voi. După cum vedeți am pierdut multe pe drum. Puteți să îmi spuneți ce anume?" (copiii intuiesc elementele care îi lipsesc omului de zăpadă: nas, nasturi, mătură, pălărie, ochi). Eu am venit astăzi la voi ca să ascultați povestea mea. I-am adus doamnei educatoare aceste daruri care să o ajute să vă spună cine sunt eu. Se intuiesc materialele din săculețul adus de omul de zăpadă: planșe cu imagini din poveste, jetoane cu personaje din poveste, recompense)	Conversația Explicația	Figurina unui om de zăpadă Scrisoare Săculeț cu materiale: Imagini din poveste, jetoane cu personaje, recompense	Frontal Individual	Observarea comportamentului copiilor Chestionare orală
3. Anunțarea temei și a obiectivelor		Astăzi, la activitatea de Educarea Limbajului vă voi spune "Povestea omului de zăpadă". Repet titlul poveștii de două-trei ori pentru fixarea acestuia. Vă rog să ascultați cu atenție ca să înțelegeți despre ce este vorba în poveste și care sunt personajele principale.	Conversația		Frontal	Observarea comportamentului

4. Prezentarea conținuturilor și dirijarea învățării		Voi expune conținutul povestirii folosind tonul cald potrivit cu importanța faptelor, modelarea vocii pentru a imita personajele, marcarea pauzelor determinate de semnele de punctuație, mimică și gesturi adecvate situațiilor prezentate. În paralel cu povestirea textului se asigură și suportul intuitiv al poveștii. În timpul povestirii voi oferi copiilor explicații pentru înțelegerea sensului anumitor cuvinte necunoscute precum: omăt = zăpadă; a colinda = a umbla să scormonească = să caute	Povestirea Expunerea Explicația	Tablă magnetică Planșe cu imagini reprezentând momentele poveștii și personajele acesteia	Frontal Individual	Observarea comportamentului copiilor Aprecieri verbale
5. Obținerea performanței și asigurarea feedback-ului	O1 O2 O3 O5	Pentru fixarea momentelor principale ale textului narativ, copiii vor povesti succint întâmplările, sprijiniți de întrebările cadrului didactic și imaginile din poveste. Adresez copiilor următoarele întrebări : 1. Cum se numește povestea? 3. Cine îi dă viață omului de zăpadă? 4. Cu cine s-a întâlnit omul de zăpadă mai întâi? 5. Cine l-a mai vizitat? 6. Ce a dăruit omul de zăpadă căprioarelor? Dar păsărelelor? 7. Cui a dăruit cărbunii? 8. Ce s-a întâmplat a doua zi dimineața?	Povestirea Conversația Problematizarea	Tablă magnetică și suport ilustrativ	Frontal Individual	Aprecieri verbale Chestionare orală Aplauze

6. Asigurarea retenției și a transferului de cunoștințe	O3	1. Se va realiza cu ajutorul metodei „Harta poveștii”. Copiii trebuie să așeze pe panou/tabla cartonașele cu personajele principale ale poveștii , în ordinea în care ele s-au întâlnit cu omul de zăpadă. 2 De asemenea, pentru verificarea înțelegerii textului și recunoașterea personajelor, copiii vor fi antrenați să desfășoare jocul online ” Răspunde repede și bine!”	Conversația	Jetoane cu personaje din poveste Calculator și resurse didactice online https://wordwall.net/ro/resource/9428195/povestea-omului-de-zapada	Frontal	Chestionare Orală
	O4		Jocul			
	O5		Problematizarea			
			Jocul	https://wordwall.net/ro/resource/27629588/r%c4%83spunde-repede-%c8%99i-bine	Individual	Aprecieri verbale Aplauze
7.Încheierea activității		Fac aprecieri asupra modului cum s-au comportat și cum au răspuns copiii în timpul activității. Ofer copiilor recompense sub formă de medalion. Dau posibilitatea copiilor de a privi și comenta în voce imaginile.	Conversația	Recompense: Medalioane cu oameni de zăpadă	Frontal	Aprecieri verbale
					Individual	Aplauze

PROIECT EDUCAȚIONAL „CÂNTEC, JOC ȘI VOIE BUNĂ”

Prof. înv. preșc. Alupoaei Lăcrămioara

Școala Gimnazială Nr.1 Hudești/Structura: Grădinița cu Program Normal Nr. 3 Alba, Botoșani

ARGUMENT

Ne-am născut și trăim pe aceste minunate plaiuri botoșănene, iar datoria noastră este de a păstra și cultiva în sufletele generațiilor care urmează dragostea și respectul față de tradițiile și obiceiurile românești.

Dansul popular, împreună cu cântecul și strigăturile ce îl însoțesc, formează un tot armonios ce nu poate fi despărțit. Jocurile populare românești, prin frumusețea costumelor și a melodiei, prin suplețea și expresivitatea mișcărilor, prin voiniciunea pe care o inspiră copiilor, contribuie în mare măsură la realizarea educației estetice a acestora.

Acest proiect este o oportunitate prin care copiii pot lua contact direct cu valorile culturale, cu autenticitatea cântecului și dansului popular din această zonă a țării și de a-i transforma pe copiii și tinerii de azi în principali mesageri ai valorilor și tradițiilor noastre, oferindu-le șansa de a deveni participanți activi în cadrul acestui proiect.

SCOPUL: educarea copiilor și tinerilor în a lua contact direct cu valorile culturale, cu autenticitatea cântecului și dansului popular din această zonă a țării; descoperirea și promovarea copiilor cu potențial artistic.

OBIECTIVE URMĂRITE:

- Formarea și dezvoltarea sentimentului de mândrie a locului de proveniență;
- Dezvoltarea personalității copiilor prin cântec și dans popular;
- Descoperirea și promovarea copiilor cu potențial artistic;
- Organizarea în mod plăcut a timpului liber;
- Cunoașterea portului, dansului și cântecului popular din zona în care trăim.

GRUP ȚINTĂ: *preșcolari, elevi, cadre didactice, părinți, membri ai comunității, instituții partenere.*

PLANIFICAREA ACTIVITĂȚILOR:

1. Lansarea și promovarea proiectului educațional „*Cântec, joc și voie bună*”
2. Prospekție și documentare
3. Pregătirea spectacolului
4. Desfășurarea spectacolului „*Cântec, joc și voie bună*”

ORGANIZATORI: GRĂDINIȚA CU PN NR. 3 ALBA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 HUDEȘTI

PRIMĂRIA ȘI CONSILIUL LOCAL HUDEȘTI

Parteneri: școli, asociații, centre culturale și mass-media

PROGRAMUL DE DESFĂȘURARE:

9.00 – 9.30 PRIMIREA INVITAȚILOR

9.30 – 10.00 PREZENTAREA PROIECTULUI

10.00 – 12.00 DESFĂȘURAREA SPECTACOLULUI

12.00 – 13.00 DISCUȚII, DEZBATERI, IMPRESII

STUDIU DE CAZ

Prof. Drăgoi Luminița Mihaela
Grădinița Nr. 236 București

L.M. este o fetiță, născută la data de 01.06.2011, domiciliată în București. Părinții au apelat la serviciile oferite de cabinetul logopedic când copilul avea trei ani.

I. Anamneza

Sarcina a decurs normal, nașterea făcându-se la termen. A fost înscrisă la creșă în jurul vârstei de doi ani. Până la vârsta de trei ani, copilul s-a dezvoltat normal. Spre sfârșitul celui de-al doilea an de viață, în urma unui șoc emoțional se declanșează bâlbâiala.

II. Ancheta socială

Este al doilea copil al familiei. Fratele mai mare cu trei ani decât L.M., nu prezintă tulburări de limbaj.

E.M. provine dintr-o familie organizată, părinții au studii superioare, tatăl este stomatolog, iar mama este casnică.

Condițiile de locuit sunt foarte bune, familia deținând o vilă care asigură confortul necesar.

Din punct de vedere somatic L.M.. este dezvoltată normal.

Din punct de vedere psihologic dezvoltarea sa este normală, inteligența de nivel mediu. L.M. este sensibilă, comunicativă, relativ independentă, sociabilă cu cei din jur.

În ultima perioadă, L.M. și-a schimbat comportamentul. A devenit irascibilă, are tulburări de somn, plânge des și cel mai important lucru este că refuză să vorbească. Acesta este și motivul pentru care părinții au apelat la logoped.

Din discuțiile purtate cu părinții, aceștia au recunoscut faptul că și-au supus copiii unui regim de viață mai restrictiv. Ei consideră că , „copiii trebuie să-și asculte părinții, să facă întotdeauna ce doresc aceștia, pentru că numai astfel se face distincție între cine este părintele și cine este copilul. Copilul trebuie să-și cunoască locul. Noi suntem părinți, noi decidem pentru ei”. Atmosfera din familie era mai tot timpul tensionată, motivului principal constituindu-l „regulile” pe care trebuiau să le respecte în educarea copiilor.

Pentru că la creșă cerințele erau ridicate, copilul trebuia să știe să mănânce singur, să se îmbrace singur. Mama, pentru a nu mai primi reproșuri din partea educatoarei că, L.M. nu se îmbracă singură, nu este liniștită, nu vorbește corect, a supus fetița la un efort permanent să vorbească corect, să încerce să se îmbrace singură, iar dacă nu reușea acest lucru era pedepsită. Pedepsa fiind foarte des utilizată prin interdicția de a se uita la televizor, de a primi dulciuri, dar mai ales prin trimitere la colț timp de zece minute. În tot acest timp copilul plângea, fără a fi liniștit de părinții.

III. Observații logopedice

La începutul terapiei s-a constatat întreruperea vorbirii în timpul pronunției sunetelor, din cauza unor spasme care produc repetarea unor silabe sau sunete, factorul declanșator fiind un șoc emoțional. Pedepsele repetate, certurile, constrângerile, faptul că a fost lăsată să plângă foarte mult, toate acestea din cauza fragilității sistemului nervos au produs o dezorganizare a comportamentului, influențând latura cea mai sensibilă și anume, „vorbirea”.

Plânsul îndelung i-a influențat respirația care are un rol important în actul vorbirii. Respirația a fost modificată fiind sacadată, neregulată, cu pauze mici între inspirație- expirație.

Intensitatea bâlbâielii este oscilantă, alternând perioade de intensitate maximă, cu perioade în care ea se reduce semnificativ, influențată de conținutul emoțional al celor comunicate. Dificultățile de vorbire sunt însoțite de grimase, gesticulații ale mâinilor, ajungând la o agitație a întregului corp, încercând să compenseze astfel dificultățile verbale.

Ritmul formulării ideilor este mai lent, când emoțiile sunt mai puternice, folosește gestul în locul cuvântului.

IV. Diagnostic logopedic

Din cauza faptului că întreruperea vorbirii în timpul pronunției sunetelor se datorează unor spasme care produc repetarea unor silabe sau sunete, consider că este vorba de o bâlbâială clonică, declanșată de un puternic șoc emoțional (tatăl a țipat la copil), în jurul vârstei de trei ani, întreținută de trăiri emoționale perturbatoare.

V. Prognostic

Evoluția este lentă, însă poate fi favorabilă, susținută de înțelegere și un mediu afectiv securizat.

VI. Terapia logopedică

Activitatea terapeutică a debutat cu stabilirea obiectivelor, obiectivul principal fiind schimbarea ritmului vorbirii, formarea unei vorbiri fluente, asigurarea unui climat familial cald, prielnic pentru dezvoltarea normală a unui copil. Acest lucru l-am făcut prin consilierea părinților, în urma căreia aceștia

au renunțat la pedepse, acordându-i fetei mai multă afecțiune, mai multă atenție, încercând să o încurajeze permanent în procesul de recuperare.

Pașii terapie logopedică au urmărit:

- Ritmicizarea respirației, calmarea și stăpânirea ei de către copil prin educarea respirației folosind exerciții pentru expirație: suflat cu paiul în apă, suflat lumânarea aprinsă, suflat fulgul în aer, exerciții pentru inspirație: mirosim florile, parfumul, exerciții pentru învățarea respirației diferențiate, exerciții de respirație în fața oglinzii, prelungind treptat expirația, exerciții libere de respirație în mers.
- Elemente din gimnastica generală având ca scop fortifierea organismului și disciplinarea copilului prin dezvoltarea mobilității corporale legate de limbajul verbal, gimnastica brațelor, a mâinilor, a gâtului și a capului, a abdomenului, aplaudatul, mersul ritmat.
- Realizarea atât a echilibrului general, cât și a celui static și dinamic.
- Folosirea autocomenzii în cadrul verbalizării exercițiilor.
- Folosirea deprinderii de a respira corect în timpul exercițiilor, în așa fel încât să se creeze deprinderea ca verbalizarea să se facă numai pe componenta expiratorie.

Toate exercițiile au fost executate sub formă de joc adaptate vârstei de trei ani.

Exemple de exerciții:

„ala bala-portocala” prin repetarea unor silabe sonore într-un anumit ritm,
„de-a uța-uța”, se prinde de ambele mâini copilul și începe să se balanseze cu tot corpul spre dreapta și spre stânga, antrenând în acest balans și copilul, în timp ce cântă uța-uța.
- vorbire în fața oglinzii, urmărind mișcările aparatului fonoarticulator (obraji, buze).

Exerciții pentru cap și gât:

„să învățăm păpușa”, explicând că păpușa atunci când salută trebuie să aplece capul și puțin trunchiul înainte, cerând copilului să-i arate păpușii cum trebuie să execute în mod corect aceste mișcări.
„să urmărim păsările” - i se arată copilului păsările care zboară și-i spunem copilului „hai să le urmărim fără să ne mișcăm din loc, până nu se mai vad”.

VII. Evoluția pe parcursul terapiei logopedice

S-a putut observa încă de la început o schimbare în comportamentul fetei, aceasta fiind dornică de integrare în activități, sociabilă cu cei din jur în special atunci când i se acordă atenție.

S-a început cu educarea funcționării armonioase, ritmice a tuturor elementelor aparatului de articulație, a sunetelor și vorbirii în întregime, a fost folosită vorbirea pe baza întrebărilor, urmărindu-se prin aceasta realizarea unei participări active și conștiente, dezvoltarea auzului fonematic cât și a gândirii și limbajului.

E.M. participă cu interes la activități, este deschisă, progresul fiind evident, asigurând un suport în continuarea terapiei.

Cea mai frecventă cauză a tulburărilor de ritm și fluență este traumatizarea afectivă, consecință a unor relații familiale tensionate, ceea ce duce la o influență negativă asupra copilului al cărui sistem nervos este fragil.

E.M., putem spune este un copil norocos, părinții ei si-au dat seama, chiar dacă mai târziu, că ambițiile și orgoliile nu fac bine, mai ales atunci când este vorba de un copil de trei ani.

Părintele nu-și pierde autoritatea și nici nu este manipulat dacă încearcă să cunoască copilul, să vadă lumea prin ochii lui, să-l asculte. Plânsul, strigătele sunt modul lui de a-și exprima suferința, de a-și elibera tensiunile, de a-și reveni. Fiți alături de el în tot ceea ce simte!

Deseori, tulburarea de ritm și fluență poate fi o consecință a comportamentului părinților mai puțin responsabili de rolul lor.

SCÉNARIO PÉDAGOGIQUE EXPLOITANT UN CÉDÉROM GRAND PUBLIC: UNE VISITE VIRTUELLE EN FRANCE

Prof. Dănilă Gabriela-Cristina
Liceul Tehnologic „Radu Negru” Galați

Dans cette séquence d'apprentissage, on se propose de guider les apprenants à visiter virtuellement la France.

A. Présentation générale

Titre du support: Le CD-ROM La France, visite virtuelle

Public: Apprenants de la IX-ème, de niveau intermédiaire à avancé.

Domaines d'apprentissage: Culturel et linguistique.

Objectifs: Par l'intermédiaire d'un apport historique et culturel du patrimoine français:

- favoriser la compréhension orale ;
- favoriser l'échange entre les apprenants et revoir la pratique écrite des différents types de discours ;
- revoir la pratique écrite des différents types de discours

Déroulement : des équipes de deux par ordinateur.

Évaluation : les différents travaux écrits et l'exposé oral.

Durée : 3 séances d'une heure.

Intérêt : Outre l'intérêt culturel, les différentes images choisies doivent servir de déclencheur à l'échange entre les apprenants (par binômes, puis dans l'ensemble du groupe), mais aussi à la production écrite.

B. Parcours

Introduction : Les élèves vont effectuer la visite virtuelle de la France, qui est considérée comme le berceau de la culture européenne. La visite des élèves s'effectuera en deux parties, premièrement, une visite guidée et centrée sur un thème et deuxièmement, une visite libre pendant laquelle les élèves pourront naviguer à leur guise dans le pays ou dans la capitale, dans le but de réaliser une présentation Power Point sur tout ce qu'ils ont visité.

Avant de commencer, le professeur demande aux élèves d'utiliser la méthode suivante pour passer en revue ce qu'ils connaissent sur la France.

JE SAIS	JE VEUX SAVOIR	J'AI APPRIS

Dans la première rubrique, les apprenants notent ce qu'ils connaissent déjà ; dans la deuxième rubrique, ils ont la possibilité de clarifier tous les doutes, d'approfondir leurs acquis ; la troisième rubrique sera complétée après la navigation virtuelle.

C. Découverte de la France

a) Première étape à suivre pour réaliser la tâche d'apprentissage

Villes et villages français, disponible à l'adresse <http://www.guidedutourisme.net/villes-villages.html>, nous propose une carte de villes et de villages en France. Les apprenants peuvent cliquer sur une région de la carte et y découvriront chaque région française avec leurs villes, villages ou communes.

Par exemple, si on clique sur la Bourgogne, sur la carte apparaissent les départements de la province et des données en ce qui concerne sa population, sa superficie, sa densité et les villes indexées. La tâche des apprenants est de choisir chacun une province pour qu'ils présentent à la fin leurs propres idées sur ce qu'ils ont appris en voyageant de cette manière.

Dans la rubrique qui se trouve en haut de l'écran, les apprenants pourront faire une incursion dans les hôtels, hébergements insolites, campings, chambres d'hôtes, restaurants, gîtes ou locations de vacances, activités et artisanat. Les rubriques sont accompagnées par des photos et il y a une complexité d'informations que chacun peut trouver dans toutes les catégories de notre guide touristique.

En ce qui concerne le chef-lieu de la région Île-de-France, Paris nous offre une vue spectaculaire des ses grands monuments, ses places prestigieuses et la diversité de ses quartiers. Les apprenants peuvent aussi agrandir ces images que le site leur propose.

Pour que l'activité de la navigation soit efficace, les élèves doivent suivre quelques conseils:

- d'effectuer toutes les étapes dans l'ordre et en respectant les indications données.
- prendre le temps de tout bien écouter et bien lire : beaucoup d'indications leur seront utiles pour leurs travaux d'écriture.
- prendre des notes si nécessaire et disposer du temps d'échanger avec leur camarade les impressions et remarques.
- commencer le travail d'écriture pendant la séance, pour qu'il soit terminé à la maison. Un travail par équipe sera rendu pour chaque étape.

b) Deuxième étape- l'accès aux centres d'intérêt

Le site **France-Voyage.com** (<http://www.france-voyage.com/guide/>) propose en plus pour les apprenants un guide de voyage pour chaque région ou ville qui leur sera utile dans leur incursion. Comme tâche d'apprentissage, ils devront aussi créer leur propre circuit, en suivant les pas proposés par le site.

Dans la rubrique Restaurants, les apprenants peuvent accéder aux descriptifs des restaurants, soit en effectuant une recherche, soit en naviguant dans les régions et départements avec les liens ci-dessous. Tous les restaurants listés comportent un descriptif détaillé incluant des photos, la localisation, les équipements, les services offerts, les menus, les horaires d'ouverture et bien sûr, les tarifs.

Toutes ces rubriques (Camping, Locations, Hôtels, Communes ou Chambres d'hôtes) donnent la possibilité aux apprenants de découvrir facilement tout ce qu'ils désirent et d'obtenir les informations dont ils auront besoin pour réaliser leur voyage virtuel d'une manière confortable.

D. Évaluation

1. Production écrite

- Réalisez votre collection personnelle en choisissant parmi les images qui vous plaisent le plus, celles que vous allez mettre dans votre album. Vous pourrez ajouter vos commentaires personnels

ou des informations supplémentaires. Vous pourrez enrichir votre collection personnelle et échanger vos commentaires sur ce que vous avez découvert.

- Rédigez une courte lettre à un ami dans laquelle vous décrivez la ville ou la région que vous aimeriez visiter.
- Rédigez un court article ou une affiche dans lequel vous informez le public (vos collègues) de votre choix pour un restaurant parisien.
- Réalisez une présentation au format Power Point avec les photos qui vous ont impressionné le plus dans votre itinéraire.

2. Production orale:

- À tour de rôle, vous jouerez le rôle de guide en présentant oralement à vos camarades le trajet et les locations rencontrés tout au long de leur voyage planifié.
- Essayez de convaincre votre partenaire en quelques phrases que la France est le seul lieu du monde qui mérite d'être visité.

E. Interprétation des résultats

Par l'intermédiaire de cette démarche pédagogique dit „virtuel”, nous avons voulu entraîner les apprenants à „apprendre à apprendre” en autonomie, par un cas pratique, en réalisant un travail thématique concernant des termes liés au voyage (géographie, logement, transport).

Nous avons essayé principalement d'analyser et d'observer si le fait d'utiliser des TIC dans des activités d'apprentissage influence positivement la motivation des apprenants de niveau lycéal pour l'étude du français.

Dans ce cas, le rôle de l'enseignant de langue étrangère n'a pas été de donner la connaissance linguistique et culturelle, mais aussi d'initier l'apprenant à prendre conscience de son apprentissage en autonomie.

Quant au thème abordé dans la classe, l'enseignant le choisit le plus souvent de manière à intéresser l'apprenant et dont le vocabulaire lui servira. En somme, l'enseignant joue sensiblement son rôle d'incitateur à la parole et à la production écrite et souligne par là, sa fonction d'initiateur des échanges.

Nous constatons qu'en l'utilisation de scénarios pédagogiques intégrant les TIC, il existe des facteurs qui suscitent la motivation et la collaboration des apprenants, ce qui renvoie à l'idée que l'apprentissage assisté par ordinateur offre à l'apprenant et à l'enseignant aussi une gamme très vaste des activités qui, attentivement planifiées, aideront l'élève à apprendre et à aimer la langue française.

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

Prof. înv. preșc. Alupoaei Lăcrămioara

Școala Gimnazială Nr.1 Hudești/Structura: Grădinița cu Program Normal Nr. 3 Alba, Botoșani

PROF. ÎNV. PREȘCOLAR: ALUPOAEI LĂCRĂMIOARA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 HUDEȘTI

STRUCTURA: GRĂDINIȚA CU P.N. NR.3 ALBA

JUDEȚUL: BOTOȘANI

TEMA ANUALĂ: „Când/cum și de ce se întâmplă?”

SUBTEMA: „GRĂDINA DE LEGUME”

TEMA ZILEI: „LEGUMELE VESELE”

DURATA: 1 zi

NIVELUL II

Forma de realizare: ACTIVITATE INTEGRATĂ

Scopul activității:

- dezvoltarea comportamentelor de cooperare, proactive;
 - consolidarea deprinderii de a constitui grupe de obiecte cu 1-5 elemente după criterii date și
 - de a le așeza în ordine crescătoare și descrescătoare;
- consolidarea unor deprinderi practice specifice nivelului de dezvoltare motrică.

Centre de interes:

- Bibliotecă: „Albumul toamnei”
- Știință: „Legumele toamnei”
- Construcție: „Lădițe pentru legume”
- Joc de rol: „De-a gospodinele”

Domenii experiențiale: DȘ2 și DOS1

Obiective de referință vizate:

DȘ2: - formează grupe cu 1-5 obiecte după criteriul dat;

- numără în șir crescător și descrescător în limitele 1-5;
- raportează numărul la cantitate și invers.

DOS1: realizarea de lucrări practice inspirate din natură, valorificând deprinderile însușite.

ACTIVITĂȚI PE CENTRE DE INTERES

BIBLIOTECĂ – sarcini de lucru:

- Să coloreze diverse legume „vesele” pentru a realiza Albumul toamnei;
- Să denumească legumele folosind singularul și pluralul acestora;
- Să formuleze propoziții corecte din punct de vedere gramatical.

Materiale folosite: fișe de colorat, culori, carioci, dosar

ȘTIINȚĂ – sarcini de lucru:

- Să reconstituie legumele prin îmbinarea bucăților puse la dispoziție;
- Să denumească legumele obținute;
- Să precizeze numărul bucăților folosite pentru realizarea întregului.

Materiale folosite: tavă cu legume tăiate în două și patru bucăți, farfurii, scobitori

CONSTRUCȚIE – sarcini de lucru:

- Să îmbine piesele LEGO pentru a realiza lădițele;
- Să coopereze pentru a realiza sarcina.

Materiale folosite: piese LEGO

JOC DE ROL – sarcini de lucru:

- Să colaboreze în joc împărțindu-și echilibrat rolurile;
- Să mănuiască obiectele sesizându-le caracteristicile;
- Să poarte un dialog civilizat folosind formule de politețe.

Materiale folosite: aragaz-jucărie, obiecte de bucătărie în miniatură, legume tăiate, sare, borcane din plastic

STRATEGII DIDACTICE: conversația, explicația, jocul, instructajul oral, problematizarea, exercițiul, turul galeriei

SCENARIUL ZILEI

I. ADP: Întâlnirea de dimineață

- copiii intră în sala de grupă pe fond muzical (Toamna – Tudor Gheorghe)
 1. Salutul: „Bună dimineața, copii veseli!”
 2. Calendarul naturii: completare (se pune o legumă în dreptul zilei respective)
 3. Prezența: fiecare copil care își aude numele pune câte o legumă cu numele său în coșul de la panou
 4. Știrea zilei: Scrisoare de la Zâna Toamna
 - alegerea centrului de interes se realizează prin extragerea unei buline din „bostănelul toamnei”: galben – bibliotecă, verde - știință, roșu – construcții și maro – joc de rol
- Copiii au fost de acord să o ajute pe Zâna Toamna

II. ALA1

Copiii merg la centrele de interes alese, cântând și executând mișcări sugerate de cântecelul „Câte unu pe cărare” (tranziție).

Ei își continuă activitatea la centrele deschise astfel: la sectorul „Bibliotecă” vor colora contururi de legume pentru a realiza „Albumul toamnei”; la sectorul „Știință” vor îmbina bucăți de legume pentru a realiza întregul, folosindu-se de scobitori; la sectorul „Construcții” vor construi din piese LEGO lădițe pentru legume; la sectorul „Joc de rol” vor imita pregătirea unei conserve pentru iarnă.

TRANZIȚIE: „Mândră-i toamna cea bogată”- cântecel

III. ADE: „Legumele vesele” (DȘ și DOS1)

Mijloc de realizare: joc didactic

Scopul:

- verificarea și consolidarea cunoștințelor copiilor despre legume de toamnă;
- educarea abilității de a intra în relație cu ceilalți, a deprinderilor de cooperare între partenerii de joc;
- educarea spiritului competitiv.

Sarcina didactică: formarea grupelor de obiecte după criterii date și ordonarea lor în șir crescător și descrescător; cultivarea interesului și plăcerii pentru învățarea prin cooperare

EDUCAȚIE ONLINE LA NIVEL PREȘCOLAR

Prof. Drăgoi Luminița Mihaela
Grădinița Nr. 236 București

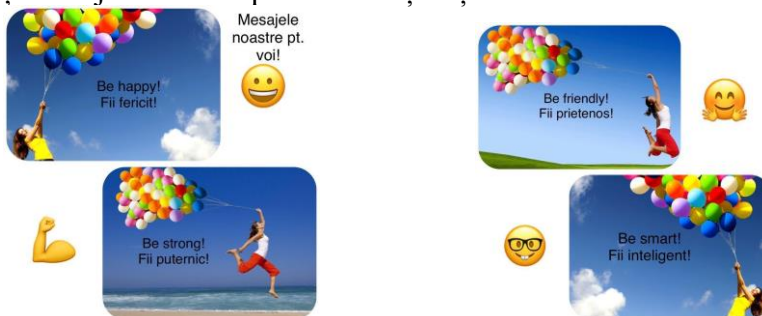
Am început oarecum neîncrezătoare această activitate de predare on-line, considerand că la nivel preșcolar va fi greu de realizat. Știam că meseria mea se bazează pe interacțiunea directă educatoare-copil și nu îmi imaginam ce feed-back aş putea avea de la copii, în condițiile date. Eram conștientă, de asemenea, că voi avea nevoie de ajutorul, de sprijinul părinților, fără de care nu aş fi putut să fac nimic. Însă, am avut o mare surpriză....! Părinții au fost foarte implicați, iar copiii dornici să vadă în fiecare zi ce le-am pregătit. Au lucrat și s-au jucat atât de frumos pe temele propuse de noi și ne-au impresionat maxim!

În continuare, am să prezint cum am desfășurat o zi din săptămâna care s-a numit: „Stay home, be happy!”/„Stai acasă și fii fericit!”, săptămână în care ne-am propus să ne amintim și să sistematizăm un pic și cunoștințele în limba engleză. Am postat pe grupul părinților și al copiilor următorul mesaj:

„Bună dimineața! Good morning!

Astăzi, vă rugăm să ascultați „Povestea copiilor curajoși” / “The story of the brave kids” (în limba română și în limba engleză), o poveste pe care am scris-o special pentru voi, deoarece voi sunteți adevărații noștri eroi. Apoi, vă propunem un exercițiu: așezați în fața oglinzii, spuneți tare și cu toată convingerea Cum suneți voi? De exemplu: Sunt frumos! Sunt deștept! Sunt puternic! Sunt bun! Dacă doriți, puteți să spuneți și în limba engleză: I’m smart! I’m beautiful! I’m amazing! Mama vă poate ajuta cu întrebări. Așteptăm filmulețele voastre.

Mai jos, aveți și mesajele noastre pentru voi! Țineți cont de ele! Have a nice day!”

Povestea copiilor curajoși:

„A fost odată ca niciodată o mulțime de copii, care se jucau și învățau împreună la Grădinița nr.25 din Oradea. Erau niște copii veseli, isteți și prietenoși. Totul în viața lor era minunat!

Într-o zi, un musafir nepoftit, a ajuns la ei în oraș și din cauza acestuia, viețile copiilor s-au schimbat, lumea le-a fost întoarsă pe dos. Au trebuit să renunțe la toate lucrurile pe care le iubeau: întâlnirile cu prietenii, joaca în parc, vizitele la bunici, orele petrecute la grădiniță.

Însă, copiii noștri au găsit calea pentru a merge mai departe. Nu s-au lăsat doborâți, deoarece ei sunt niște copii puternici și curajoși. Au demonstrat că pot fi fericiți și așa, găsind bucurii în lucruri mărunte. I-au încurajat pe toți din jurul lor spunând: Totul va fi bine! S-au întâlnit on-line cu educatoarele și colegii lor și au făcut cu multă dragoste și implicare activitățile propuse.

Adulții au fost foarte mândri de ei și i-au considerat adevărații eroi ai acestor zile!”

Copiii au ascultat povestea, au urmărit imaginile, au repovestit-o și au trimis video-uri scurte cu exercițiul realizat în fața oglinzii. Toate mesajele lor audio, le-am adunat într-un filmuleț pe care l-am postat la finalul zilei. Filmulețul a început cu următoarele cuvinte: „Mesajele voastre, le-am pus în baloane colorate și le-am înălțat la cer. De acum, nimeni și nimic nu se va putea atinge de ele. Veți rămâne puternici, frumoși, sănătoși, fericiți, Forever and Ever!”

Și uite așa, cu pași mărunți, cu multă muncă, pasiune și implicare, am terminat anul școlar, combinând varianta predării on-line cu cea a predării față în față. Și pot să spun, cu mâna pe inimă, că sunt fericită pentru tot ce am realizat împreună cu ai mei copii în această perioadă, pentru faptul că ne-am văzut și ne-am auzit, pentru că am împărtășit unii altora trăiri și emoții și am făcut mai ușoară trecerea prin pandemie!

PLAN DE ACTIVITĂȚI PENTRU COMBATEREA BULLIYNGULUI

Profesor Enache Bogdan – Costin,
Școala Gimnazială „Traian Săvulescu” Comuna Izvoarele, Județul Prahova

Scop:

Reducerea fenomenului de bullying și eventual cyberbullying în mediul școlar.

Obiective privind prevenirea și combaterea bullying-ului și cyberbullying-ului în școală:

- Coordonarea demersurilor educaționale care Previn și diminuează influențafactorilor generatori ai fenomenului de bullying, ai comportamentelor de risc în rândul tinerilor , respectiv ai celor care generează disconfort psihic și social;
- Identificarea factorilor de risc (comportamentul impulsiv, asumarea riscurilor, nesiguranta socială, izolarea, depresia, reacții la evenimente importante care le schimbă viața) care determină fenomene de bullying și cyberbullying în mediul școlar;
- Organizarea unor campanii de prevenire și intervenție bazate pe informarea și recuperarea victimelor fenomenelor de bullying și cyberbullying;
- Promovarea ideii de educare a copiilor în armonie, prietenie, solidaritate, toleranță și respect;
- Atragerea părinților în participarea la dezbateri și sesiuni de informare cu privire la bullying, gestionarea eficientă a emoțiilor, suport privind adaptarea copiilor la noul context școlar, abordarea pozitivă în disciplinarea copilului;
- Coordonarea și orientarea asistentei și consilierii psihopedagogice înspre corectarea, recuperarea, compensarea, adaptarea și integrarea școlara, profesionala și socială a victimelor bullying-ului și cyberbullying-ului.

Resurse umane implicate:

- Conducerea școlii – director, director adj;
- Consiliul de Administrație;
- Grupul de acțiune anti-bullying din școală;
- Cadre didactice cu experiență dobândită și prin cursuri de formare pe această temă
- Consilieri școlari, profesori logopezi, asistenți sociali, psihologi – solicitați la cererea instituției (deoarece nu există)
- CJRAE PH;
- Cadrele didactice din școală ;
- Alți specialiști și colaboratori din instituții /organizații /fundații /asociații /centre/mediul privat;
- Părinți/tutori/reprezentanți legali, persoane în grija cărora se afla copilul;
- Copii/elevi/tineri;
- Membrii comunității.

Resurse materiale:

- Spații de întâlnire/ săli de clasă / amfiteatre , etc;
- Acces internet;
- Dispozitive (laptop, tablete, telefoane, videoproiector, xerox , imprimantă)
- Flipchart, marcăre, papetărie;

Perioada de implementare:

Pe parcursul întregului an școlar atât fizic cât și online

Beneficiari:

- Cadre didactice;
- Preșcolari / elevi;
- Părinți;
- Comunitatea locală;

Responsabili:

- Conducerea școlii;
- Consiliul de administrație;
- Grupul de intervenție conform (ORDIN nr. 4.343 din 27 mai 2020);
- Educatoarele, învățătorii și profesorii diriginți;
- Cadrele didactice din școală ;

Obiective specifice :

- Sensibilizarea elevilor privind consecințele actelor de violență;
- Dezvoltarea capacității empatice și a abilităților de rezolvare a problemelor;
- Recunoașterea comportamentelor care facilitează stabilirea și menținerea relațiilor de prietenie;
- Dezvoltarea unor comportamente prosociale prin utilizarea cuvintelor „multumesc!", „te rog frumos!", „bună ziua!", „iarta-mă!";
- Conștientizarea importanței toleranței în relațiile interumane;
- Informarea și conștientizarea elevilor cu privire la fenomenul de bullying și cyberbullying, tipuri de cyberbullying, mediile de propagare, cauzele cyberbullying-ului, factorii de risc, efecte ale cyberbullying-ului;
- Informarea elevilor cu privire la modalitățile de prevenire ale cyberbullying -ului,
- Serviciile specifice la care pot apela atunci când simt că pot fi o posibilă victimă a cyberbullying-ului;
- Informarea elevilor cu privire la prevederile legale referitoare la fenomenul de bullying și cyberbullying;
- Clarificarea noțiunii de conflict;
- Recunoașterea semnificațiilor, rolurilor, oportunităților și riscurilor asociate conflictului;
- Familiarizarea cu modelele teoretice - explicative ale conflictului;
- Identificarea surselor, respectiv a cauzelor unui conflict;
- Recunoașterea tipurilor de conflict care pot apărea în mediul școlar;
- Diferențierea între formele și modalitățile de comunicare;
- Identificarea blocajelor/obstacolelor care apar în procesul de comunicare;
- Exersarea abilităților de bază în comunicare (ascultare activă, parafrazăre, sumarizare, feedback, empatie);
- Înțelegerea mecanismelor cognitive și emoționale implicate în gestionarea conflictelor;
- Dobândirea/învățarea unor strategii eficiente de gestionare a conflictelor în mediul școlar;
- Informarea elevilor cu privire la drepturile omului /copilului;
- Conștientizarea responsabilităților pe care le avem în diverse contexte de viață;
- Conștientizarea consecințelor negative care decurg din nerespectarea drepturilor omului/ ale copilului;
- Conștientizarea consecințelor negative care decurg din neînțelegerea și neasumarea responsabilităților;
- Exersarea tehnicilor de mediere de la egal la egal, respectiv de negociere ca modalități de gestionare a conflicte lor;

- Promovarea unor atitudini de acceptare, suport și sprijin din partea cadrelor didactice în vederea integrării și incluziunii copiilor cu CES;
- Familiarizarea cadrelor didactice cu diferite strategii și metode sprijin, suport și incluziune a copiilor cu CES;
- Dezvoltarea unor atitudini și comportamente de acceptare și suport din partea colectivului de elevi față de colegii cu CES;
- Dezvoltarea unor strategii individuale de combatere a atitudinilor și comportamentelor discriminatorii;
- Însușirea de către părinți a unor metode și tehnici de disciplină pozitivă;
- Identificarea modalităților de gestionare a stărilor emoționale generate de situația de criză;
- Responsabilizarea cadrelor didactice în scopul intervenției imediate în cazurile de bullying semnalate sau identificate;
- Masurarea impactului acțiunilor cuprinse în planul antibullying și a eficienței grupului de acțiune;

Masuri și acțiuni planificate pentru atingerea obiectivelor specifice:

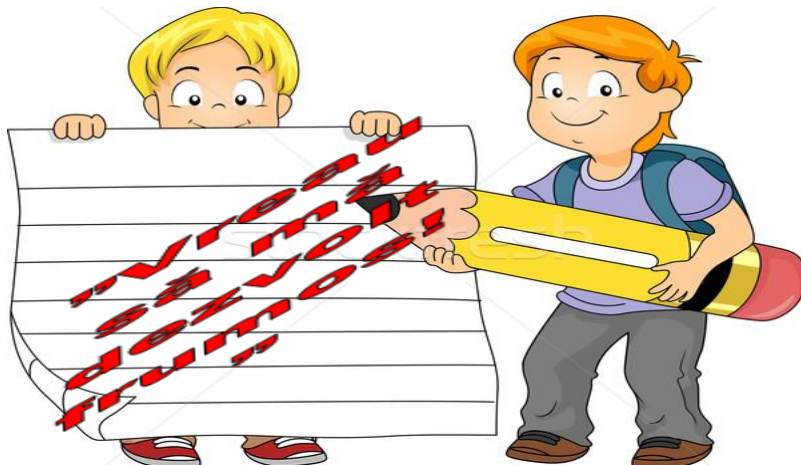
- Activități de informare și conștientizare asupra fenomenului de bullying pentru personalul școlii, copii și părinți;
- Adaptarea și implementarea la nivelul școlii a unor activități din cadrul campaniei educaționale "ANTI BULLIYNG" sau altor proiecte, în activitățile de consiliere colectivă desfășurate față în față /online cu elevii;
- Utilizarea unor materiale informative postate pe diverse siteuri autorizate;
- Utilizarea de materiale elaborate de către grupul de acțiune/ diriginți / consilierul școlar chemat în sprijin;
- Inițierea de către grupul de acțiune de la nivelul școlii, învățătorii și diriginții de programe și campanii de prevenire și intervenție în cazurile de violență psihologică: bullying și cyberbullying;
- Utilizarea de campanii și proiecte educaționale elaborate de către diverse Asociații / ONG-uri și profesorul dirigințe a unor activități de identificare a riscurilor care pot genera situații de bullying și cyberbullying în contextul școlii;
- Organizarea unor activități de formare, workshop-uri pe tema violenței psihologice (bullying, cyberbullying) având ca beneficiari cadrele didactice: „*Gestionarea conflictelor în mediul Școlar*”;
- Organizarea unor activități de formare, workshop-uri de dezvoltare personală, respectiv pe tema disciplinării pozitive a copiilor, având ca beneficiari cadrele didactice;
- Adaptarea și implementarea de către cadrele didactice a unor activități din cadrul unor proiecte specific;
- Inițierea de către grupul de acțiune- cadre didactice a unor acțiuni în scopul promovării toleranței, comunicării empatică, non - violente, respectiv a drepturilor copilului;
- Inițierea de către învățător, dirigințe a unor programe și activități extra școlare pe tema combaterii bullyingului și a cyberbullying-ului: jocuri, concursuri, expozitii tematice, dezbateri online;
- Activități de măsurare a impactului acțiunilor cuprinse în planul antibullying și a eficienței grupului de acțiune (chestionare, grile de observație);

Bibliografie:

1. ORDIN nr. 4.343 din 27 mai 2020.

PROGRAMA OPȚIONAL

Prof. înv. preșcolar Bogdan Adela-Diana
Grădinița cu Program Prelungit „Neghiniță” Cluj-Napoca

Propunătoare: prof.în înv.preșcolar Bogdan Adela-Diana
Grădinița cu Program Prelungit ”Neghiniță” Cluj-Napoca

Denumire : ”Vreau să mă dezvolt frumos!”

Tipul opționalului: la nivel interdisciplinar – îmbinarea domeniilor experiențiale: limbă și comunicare, om și societate, estetic și creativ, psihomotric.

Grupa mare

Durata: 1 an școlar

ARGUMENT

A învăța copilul, de la cea mai fragedă vârstă să fie îngrijit, să respecte reguli de igienă personală, să se obișnuiască cu un regim rațional de alimentație, înseamnă a pune baze trainice formării comportamentului igienic.

Deprinderile elementare de igienă trebuie imprimare de timpuriu pentru a deveni elemente ale modului de viață cotidian. Deprinderile igienice au un rol formativ deosebit prin stimularea motivației intrinseci, stând la baza comportamentului civilizat al adultului de mâine. Lipsa deprinderilor igienice creează dificultăți în respectarea regimului din grădiniță, îngreunează activitatea educatoarei.

Modul de abordare a acestor activități pleacă de la ideea că este bine pentru copii să înțeleagă că sănătatea nu înseamnă numai absența bolii, ci și un mod de viață echilibrat.

Am propus această disciplină ca activitate opțională deoarece am considerat că va contribui la asigurarea sănătății copiilor atât în timpul anilor de grădiniță cât și după terminarea acestora. Astfel, mai întâi am dorit să transmit copiilor informațiile accesibile despre alcătuirea și componentele corpului uman, despre păstrarea igienei personale și evitarea unor accidente și pericole pentru sănătate. Apoi, pe bază de exerciții variate – de observare, de comunicare, jocuri de rol și de simulare, jocuri didactice, teme de reflecție și de imaginație, precum și sarcini aplicative – am urmărit formarea și consolidarea unor deprinderi și obiceiuri de activitate organizată, de odihnă armonioasă, de alimentație corectă și igienică, pentru un stil de viață sănătos.

Prin toată activitatea mea, voi căuta să formez și să educ grupul de copii în așa fel încât să poată deveni un factor educativ atât pentru el cât și pentru grupul din care face parte – familie, colegi, prieteni, iar deprinderile formate să devină obișnuite.

2. COMPETENȚE SPECIFICE:

1. Cunoașterea unor noțiuni elementare de anatomie și fiziologie:

- să enumere verbal organele de simț și rolul lor (minim 2 organe de simț).

2. Cunoașterea noțiunilor legate de sănătate și boală în vederea dezvoltării armonioase a organismului:

- să numească pe baza imaginilor date starea de sănătate sau de boală (cel puțin 2 semne ale stării de sănătate).

3. Formarea și dezvoltarea unor comportamente de protejare a sănătății personale și a mediului:

- să enumere cel puțin 3 reguli de menținere a unei stări de sănătate.

3. DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

A.2. Conduită senzorio-motorie, pentru orientarea mișcării

A.3. Sănătate (nutriție, îngrijire, igienă personală) și practici privind securitatea personală

B.2. Comportamente prosociale, de acceptare și de respectare a diversității

B.4. Autocontrol și expresivitate emoțională

C. 1. Curiozitate, interes și inițiativă în învățare

D.2. Mesaje orale în diverse situații de comunicare

4. COMPORTAMENTE VIZATE:

A.1.2 Participă la activități fizice variate, adecvate nivelului lui de dezvoltare

A.3.1 Exersează, cu sprijin, respectarea unor principii de bază specifice unei alimentații sănătoase

A.3.2 Manifestă deprinderi de păstrare a igienei personale

B.2.2 Își însușește și respectă reguli, înțelege efectele acestora în planul relațiilor sociale, în contexte familiare

B.2.3 Exersează, cu sprijin, asumarea unor responsabilități specifice vârstei, în contexte variate

B.4.1 Recunoaște și exprimă emoții de bază, produse de piese muzicale, texte literare, obiecte de artă etc

B.4.2 Demonstrează abilități de autocontrol emoțional

C.1.1 Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi

D.2.1 Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii (comunicare expresivă)

5. VALORI ȘI ATITUDINI:

- Promovarea unei vieți sănătoase; respect față de mediu, față de sport;

- Atitudine pozitivă față de elementele ce ajută la susținerea unei vieți sănătoase.

6. SUGESTII METODOLOGICE:

Mijloace, modalități de realizare: convorbiri, joc de rol, joc senzorial, joc-exercițiu imagini, fișe de muncă independentă, alimente, truse de doctor, de bucătărie, jetoane, obiecte de vestimentație, obiecte pentru igiena bucală, a mâinilor.

7. MODALITĂȚI DE EVALUARE

- acuratețea răspunsurilor verbale oferite de copii la întrebările adresate;

- calitatea și acuratețea produselor activității;

- corectitudinea executării mișcărilor în timpul jocurilor de mișcare;

- gradul de manifestare generală a comportamentelor și atitudinilor urmărite și nivelul de autonomie demonstrat prin activitățile propuse;

- numărul de încercări și reușitele în cazul jocurilor propuse;

- calitatea descrierilor verbale în situațiile de observare.

8. CONȚINUTUL ÎNVĂȚĂRII:

Corpul uman –părțile componente

-organele de simț

-sănătos – bolnav

2. Igiena personală –igiena cavității bucale

-igiena mâinilor și a unghiilor

-igiena părului

-igiena corpului

-igiena îmbrăcăminte și încălțăminte

3. Despre alimentație

4. Plantele medicinale

5. Muncă, odihnă, mișcare

6. Sănătatea mediului –curățenia camerei / a sălii de grupă

-curățenia locului de joacă

9. BIBLIOGRAFIE:

1. "Curriculumul pentru educație timpurie", 2019

2. "Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculumul pentru educație timpurie" 2019

3. "Nu vreau să manânc"- Editura [Didactica Publishing House](#), 20194. "Nu vreau să dorm singur"- Editura [Didactica Publishing House](#), 20195. "Nu vreau reguli"- Editura [Didactica Publishing House](#), 20196. "Arta îmbrățișării" - Editura [Didactica Publishing House](#), 20197. "Vreau totul! Eu sunt regele!" - Editura [Didactica Publishing House](#), 2019

3. "Colorez și învăț: Ce e igiena"- Editura Gama, 2013

4. "Cum să ne hrănim sănătos"-carte școlară, Ligya Alexandrescu, Editura Aramis, 2011

5. "Carte de bună purtare"-Preda Viorica- Editura DPH, 2008

6. "Educație pentru sănătate"-Alice Nichita, Mihaela Mitroi- Editura Aramis, 2008

7. "Mă îngrijesc, sunt sănătos"-Editura Gama, 2008

10. PLANIFICAREA ACTIVITĂȚILOR:

Data	Obiective operaționale	Conținut	Activități de învățare	Modalități de evaluare
Sep.	- să prezinte cel puțin trei părți ale propriului corp;	"Ce frumos e omul!"	Tabla interactivă	Calitatea descrierilor verbale în situațiile de observare
Oct.	- să prezinte două caracteristici fizice ale prietenului său; - să reprezinte grafic chipul prietenului său;	"Vin la grădiniță, am prietenii noi!"	Ppt Desen	Acuratețea răspunsurilor verbale oferite de copii la întrebările adresate Calitatea și acuratețea produselor activității
Oct.	- să recunoască persoana care l-a strigat folosindu-se doar de simțul auditiv;	"Nu te supăra, că nu e bine...haide la joacă cu mine"	Joc muzical	Corectitudinea executării mișcărilor în timpul jocurilor cu text și cânt;
Oct.	- să identifice două beneficii din lectură referitoare la importanța spălării de dimineață;	"Să-ți înceapă ziua bine!"	Lectura educatoarei	Acuratețea răspunsurilor verbale oferite de copii la întrebările referitoare la lectura audiată
Noi.	- să se spele pe mâini respectând etapele învățate;	"Prietenii sănătății: apa și săpunul"	Activitate practică	Calitatea și acuratețea produselor activității

Noi.	- să utilizeze piaptănul pentru a peria păpușa;	”Pieptănăm păpușa”	Activitate practică	Calitatea și acuratețea produselor activității
Noi.	- să identifice două reguli de igienă din poveste pe baza machetei suport;	”Trupul este oglinda sufletului”	Povestirea educatoarei	Acuratețea răspunsurilor verbale oferite de copii la întrebările referitoare la poveste
Noi.	- să folosească periuța de dinți pentru a-și curăța dinții;	”Cum folosim corect periuța de dinți?”	Activitate practică	Calitatea și acuratețea produselor activității
Dec.	- să identifice rolul batistei și a unor reguli de igienă;	”Povestea unui nas năzdrăvan” – de Aristide Bujoiu	Lectura educatoarei	Acuratețea răspunsurilor verbale oferite de copii la întrebările referitoare la imaginile prezentate;
Dec.	- să decoreze cu desene sau semne grafice învățate o batistă din hârtie;	”Batista mea ”	Desen	Calitatea și acuratețea produselor activității
Dec.	- să prezinte cel puțin două idei din povestire folosind imaginile;	”Ce înseamnă stres?”	Povestirea educatoarei	Acuratețea răspunsurilor verbale oferite de copii la întrebările referitoare la poveste
Ian.	- să prezinte cel puțin două obiecte de uz personal precizându-le rolul;	”Cufărul fermecat”	Joc didactic	Numărul de încercări și reușitele în cazul jocului didactic
Ian.	- să identifice în imagini importanța îngrijirii obiectelor de îmbrăcăminte;	„Mihaela și cei trei ursuleți” de Neil Cobar	Povestire	Acuratețea răspunsurilor verbale oferite de copii la întrebările referitoare la poveste
Ian.	- să aplice reguli de păstrare și îngrijire a obiectelor de îmbrăcăminte;	”Hăinuțele curate, în dulap sunt așezate! ”	Activități practico-gospodărești	Calitatea și acuratețea produselor activității
Feb.	- să recunoască cel puțin două obiecte de uz personal cu ajutorul activității mimate;	”Ce este și la ce folosește?”	Joc – exercițiu	Corectitudinea executării mișcărilor în timpul jocului de mimă;
Feb.	- să recunoască două consecințe ale nerespectării regulilor de igienă	”Să fie ordine atât la interior, cât și la exterior ”	Lectură după imagini	Acuratețea răspunsurilor verbale oferite de copii la întrebările referitoare la imaginile prezentate;
Feb.	- să evidențieze importanța folosirii obiectelor de îngrijire oricând este nevoie;	„Curățel și Microbel”	Povestea educatoarei	Acuratețea răspunsurilor verbale oferite de copii la întrebările referitoare la poveste
Mar.	- să prezinte cel puțin două reguli de bază ale igienei personale;	”Apa- cea mai bună alegere ”	Experiment	Acuratețea răspunsurilor verbale oferite de copii la întrebările referitoare la imaginile prezentate;
Mar.	- să-și stabilească un program zilnic folosindu-se de pașii recomandați în convorbire;	”Când și cum ne odihnim?”	Convorbire	Acuratețea răspunsurilor verbale oferite de copii la întrebările referitoare la convorbire

Mar.	- să identifice reguli de păstrare a jucăriilor;	"Cum îmi păstrez jucăriile?"	Lectură după imagini	Acuratețea răspunsurilor verbale oferite de copii la întrebările referitoare la imaginile prezentate
Mar.	- să interpreteze un cântec, executând mișcări diferite;	"Dacă vesel se trăiește..."	Joc muzical	Corectitudinea executării mișcărilor în timpul jocului muzical;
Mar.	- să-și utilizeze organele de simț pentru a descoperi starea de bine oferită de contactul direct cu natura;	"Îmbrățișează un copac!"	Plimbare în natură	Gradul de manifestare generală a comportamentelor și atitudinilor urmărite și nivelul de autonomie demonstrat prin activitățile propuse;
Apr.	- să identifice funcția analizatorilor;	"Gusturi noi, pentru noi?"	Joc senzorial	Corectitudinea executării mișcărilor în timpul jocului senzorial;
Apr.	- să aplice regulile de igienă în prepararea fructelor și legumelor;	"Fructe colorate, izvor de sănătate"	Activ.practic-gospodărească	Calitatea și acuratețea produselor activității
Apr.	- să prezinte cel puțin două reguli de servire a mesei;	"Nu vreau să mănânc!"	Convorbire	Acuratețea răspunsurilor verbale oferite de copii la întrebările referitoare la convorbire
Mai	- să identifice rolul fructelor în menținerea sănătății;	"Sănătate - de la fructe"	Ppt	Acuratețea răspunsurilor verbale oferite de copii la întrebările referitoare la imaginile prezentate
Mai	- să recunoască cel puțin două plante medicinale utilizând imaginile suport	"Ce fel de plante sunt?"	Joc - exercițiu	Corectitudinea executării mișcărilor în timpul jocului
Mai	- să identifice modul de recoltare a plantelor medicinale;	"Păpădii adunate, în coronițe așezate"	Activități practic-gospodărești	Calitatea și acuratețea produselor activității
Iun.	- să identifice cel puțin două activități de mișcare benefice sănătății utilizând covorul povestitor;	"Odihnește-te prin mișcare!"	Povestirea educatoarei	Acuratețea răspunsurilor verbale oferite de copii la întrebările referitoare la poveste
Iun.	- să identifice cel puțin două aspecte benefice ale plimbărilor în natură pentru dezvoltarea armonioasă a corpului;	"Vine vara, să ne bucurăm!"	Plimbare în natură	Gradul de manifestare generală a comportamentelor și atitudinilor urmărite și nivelul de autonomie demonstrat prin activitățile propuse;
Iun.	- să găsească răspunsul ascuns pe traseul organizat în cadrul ștafetei, pe baza indiciilor și a cunoștințelor acumulate	"Ștafeta sănătății "	Concurs	Corectitudinea executării mișcărilor în timpul jocurilor de mișcare propuse pe parcursul ștafetei;

PROIECT EDUCAȚIONAL PENTRU FORMAREA CONDUITEI MORAL-CIVICE „ÎNVĂȚĂM ȘI DĂRUIM,,

Prof. învă. preșc. Velincov Maria Mirabela
Grădinița cu Program Prelungit Nr. 12, Iași

"Faptele copiilor reprezintă un testament pe care îl primesc la maturitate de la părinții lor."
(Christopher Paolini.)

Empatia este unul dintre cele mai frumoase daruri morale pe care le poți oferi copilului și are o componentă emotivă și totodată morală. Ea reprezintă respectarea și împărtășirea unor sentimente pe care le trăiește copilul în raport cu anumite întâmplări din viața lui conectate cu fapte ale unor alte persoane. Se spune că empatia nu poate fi învățată dar conștiința poate fi „educată,,.

Încă de la cele mai fragede vârste, educația se poate realiza la nivel afectiv iar școala este un cadru în care copilul își dezvoltă mai ales valorile morale. Formarea și dezvoltarea morală a personalității este determinată de toți factorii educaționali: familie, grădiniță, școală, mas-media etc.. Nu putem nega faptul că fiecare părinte, de-a lungul vieții, își formează sistemul și scala sa valorică, ansamblul de atitudini și competențe, care corespunde unei culturi concrete și modelului educativ promovat de urmașii acestora, copiii vor avea pe parcursul vieții aceleași valori și comportamente pe care le-au moștenit, le-au interiorizat în cadrul familiei. Părinții sunt obligați să formeze condiții adecvate pentru o educație de calitate a copiilor în familie și să colaboreze cu instituția de învățământ, contribuind la realizarea obiectivelor educaționale. Una din cele mai valoroase surse și, totodată, cel mai important rol în evoluția și stabilirea profilului moral al copilului îl au exemplele pozitive, care pleacă inevitabil din familie. Familia contemporană, ca instituție social umană, poate fi considerată, în acest context, drept nucleul de bază al societății, deoarece anume ei îi revine rolul și sarcina de a asigura dezvoltarea generală și cea atitudinal-morală a copilului.

Făcând saltul de la existența singulară la cea de grup, de la mediul familial la cel instituționalizat, în grădiniță, copilul este orientat spre ceea ce trebuie să facă și să devină într-un context social, relațional. De aceea consider că sunt foarte importante activitățile din grădinițe care sunt menite să dezvolte anumite capacități și aptitudini cu privire la comportamentul pe care viitorii adulți și-l vor desfășura în societate.

Scopul proiectului: Sprijinirea persoanelor cu probleme sociale și materiale, prin încurajarea implicării preșcolarilor, ca voluntari, în acțiuni de caritate.

Grupul țintă: preșcolarii grupelor Grădiniței PP nr. 12 Iași, părinții acestora și cadrele didactice implicate;

Beneficiarii direcți: preșcolarii din grădiniță.

Beneficiarii indirecți: părinții și cadrele didactice implicate, comunitatea locală.

Durata proiectului: luna octombrie a anului 2018

Rezultate așteptate:

acumulare de noi cunoștințe, prin intermediul acțiunilor caritabile.

creșterea interesului pentru implicarea preșcolarilor în viața comunității prin activitate de voluntariat.

integrarea normelor morale, a noțiunilor, judecăților, raționamentelor morale sentimentelor morale, trăsăturilor volitive morale la nivelul convingerilor morale;

oferirea de fructe, și legume atât în stare proaspătă cât și în stare conservată.

Conținutul proiectului:

Activitatea nr. 1: „Om sărac, om bogat,,-loc de desfășurare: sala de grupă a Grădiniței cu program prelungit nr. 12 Iași, data: 11.10.2018. Activitatea de educație pentru societate a avut ca scop formarea comportamentului copiilor cu privire la conduita moral-civică.

Activitatea nr. 2: „Așa da, așa nu,- loc de desfășurare: sala de grupă a Grădiniței cu program prelungit nr. 12 Iași, data: 16.10.2018. Activitatea s-a desfășurat sub formă de joc didactic și a avut ca scop discriminarea comportamentelor dezirabile de cele indezirabile.

Activitatea nr. 3: „Pentru o viață sănătoasă consumăm fructe și legume,, – loc de desfășurare :sala de grupă a Grădiniței cu program prelungit nr. 12 Iași, data: 18. 10.2018. Activitatea de observare a legumelor a avut ca scop cunoașterea legumelor prin antrenarea tuturor analizatorilor senzoriali: gust, miros, văz, chinestezic.

Activitatea nr. 4: „Sănătate în fiecare anotimp,, – loc de desfășurare :sala de grupă a Grădiniței cu program prelungit nr. 12 Iași, data: 23. 10.2018. Activitatea practic-gospodărească- „Modalități de conservare a legumelor,, s- a finalizat cu realizare în grup a unui butoi cu murături. Pentru această activitate s-au pregătit următoarele materiale: legume, butoi, apă, sare, condimente și au fost necesare următoarele demersuri: Igienizarea prealabilă a legumelor cu ajutorul copiilor, explicarea și exemplificarea modalităților de lucru, realizarea activității propriu-zise.

Activitatea nr. 5: „Colectarea alimentelor,, - loc de desfășurare :sala de grupă a Grădiniței cu program prelungit nr. 12 Iași, data: 25. 10. 2018. Activitatea de colectare de fructe, legume, alimente neperisabile (alimente conservate, îmbuteliate, împachetate)

Activitatea nr. 6: „Micii matematicieni ,, – loc de desfășurare :sala de grupă a Grădiniței cu program prelungit nr. 12 Iași, data: 26.10.2108.Activitatea matematică a avut ca scop: sortarea alimentelor pentru distribuire.

Activitatea nr. 7: „Dar din dar se face Rai,, - loc de desfășurare: Direcția de Asistență Comunitară (Cantina Socială Iași), Data: 27.10.2018. Activitatea de oferire către beneficiarii Cantinei a produselor colectate.

Activitatea nr. 8: Diseminarea proiectului – loc de desfășurare: sala de ședințe a Grădiniței pp. Nr. 12 Iași, data: 13.12.2018. În cadrul activității au fost implicate toate cadrele didactice din grădiniță. Activitatea a avut ca scop discutarea parcurgerii cu succes a proiectului educațional, evidențierea punctelor forte dar și soluții/măsuri de ameliorare pentru proiectele educaționale ulterioare.

Bibliografie:

1. Munteanu Tamara, 2019, *Formarea atitudinilor morale la copii în cadrul familiei*; Universitatea de stat din Tiraspol;
2. Șchiopu U.,1997, *Dicționar de Psihologie*, București, Editura Babel.

REVISTA PROFEDU

NR. 18

IUNIE 2022

ISSN-2559 – 6950

www.profedu.ro